

طه و مطر

كتاب

الإيضاح عن أصول صناعة الملح

كتاب

ابو الفخر بن الرازي طبع بروزاني

طبع

ابو الفخر بن الرازي طبع بروزاني

كتاب طبع بروزاني

١٩٦٣

2267
-111
-348

2267.111.348
al-Baghdadi
al-Idah 'an usul sina'at
al-massah

PRINCETON UNIVERSITY LIBRARY

32101 013774698

این کتاب در ۱۶ بخانی ۴۸/۱/۱۷ در دفتر

مخصوص میگردید و نه ملیع به نهت و بجهه است

پرمان

شاهنشاه آریامهر

بیان افکار ایران

ریاست اتفاقی

علی‌حضرت فتح‌علی‌شیرازی ایران

نیابت‌ریاست

والا‌حضرت شاهزاده اشرف‌علی‌شیرازی

بنیاد فرهنگ ایران که بفرمان های این شاپنده آرای امور برای خدمت به زبان فارسی و حفظ و صیانت میراث گنجای فرهنگ این سرزمین تائیس یافته طبع و نشر کتابها و امارات علمی دانشمندان پیش از ایران را از جمله وظایف خود قرار داده است.

در تاریخ پر اشعار کشور کهنسال ماقمی که تراجم شده کوش های علمی دانشمندان این سرزمین و خدماتی است که ایشان پیشرفت و بسط دانش جهان کرده اند آنچه از آثار این بزرگان به زبان عربی نوشته شده است اکنون مورد استفاده همه ایرانیان نیست و کتابهای فراوانی که به زبان فارسی تألیف یا ترجمه کرده اند نیز غالباً هنوز به چاپ نرسیده و نسخه های محدودی که از هر یک دکتابخانه های ایران یا کثور های دیگر جهان مانده است از دسترس دانش پژوهان دور است.

به این بسب شاید در ذهن بعضی کسان این بجهه حاصل شده باشد که ایرانیان در زمانهای پیشین تجاه ادبیات و هنر و امور ذوقی می پرداخته و به دانش بعضی خاص توجه شایانی نداشته اند.

طبع و تصحیح و نشر کتابهای علمی قدیم هم برای روشن کردن تاریخ علم در ایران و جهان لازم و موردن است و هم این کتب از نظر شیوه بیان مطالب علمی و اصطلاحاتی که در آنها به کار رفته است مورد استفاده دانشمندان فارسی زبان خواهد بود.

در این سلسله نشر کتابهایی که به زبان فارسی تألیف شده است مقدم داشتمی شود اما بعضی از تبارکار دانشمندان ایران به زبان عربی نوشته اند و مطالب آنها به فارسی در نیامده است بنابراین ترجمه و منتشر خواهد شد.

فرستی از اصطلاحات علمی که در هر کتاب به کار رفته است تدوین و آن افزوده می شود و هر چهار صفحه

با آنچه در فارسی امروز متدائل است متفاوت باشد اصطلاح جدید در مقابل آن ثبت خواهد شد.

اید است که این خدمت فرنگی مورد استفاده دانش پژوهان واقع شود.

پروین پیریان
پروین پیریان خانمی

al-Baghdaði, 'Abd al-Dāhir ibn Tāhir

علم درایران «۸»

al-Ídāh 'an 'usūl ṣinā'at al-massāḥ

كتاب

الإيضاح عن أصول صناعة المساح

تأليف

أبو منصور عبد القاهر بن طاھر بن محمد بن عبد الله تيمي

ترجمة

أبو الفتوح محب الدين اسعد بن محمود اصفهاني

آثارت بنا و فرنگ ایران
«۵۱»

(RECAP)

2267
· 111
· 348

با مساعدت مالی سازمان برنامه
۱۰۰۰ نسخه در بهمن ماه ۱۳۴۷ در چاپخانه خانه چاپ
چاپ شد

الإِيْضَاحُ وَتَرْجِمَةُ فَارْسِيٍّ آن

سال گذشته در حین فهرست کردن کتب ریاضی آستان قدس به نسخه نفیس ششصد و صصت ساله‌ای در علم مساحت برخوردم که از جمله کتب وقفی مرحوم میرزا رضا خان نایینی و موسوم بود به الإِيْضَاحُ عن اصول صناعة المساح و در اتیکت کتابخانه مرحوم نایینی نوشته شده بود : الإِيْضَاحُ به عربی و ترجمة فارسی ، مصنف عبدالقادر بن ظاهر البغدادی (كذا) مترجم ابوالفتوح « و در ذیل اتیکت نایینی مالک قبلی به خط نستعلیق تحریری و طرز چلپا نوشته بود : در علم مساحت به عربی هشتاد و پنج صفحه است و قسمت دیگر به فارسی هفتاد و هفت صفحه است ، نصر الله كسری » .

ازین دو عبارت معلوم شد که نسخه ضمیمه‌یی داشته است که ترجمة فارسی آن بوده و در کتابخانه مانند سایر مجموعه‌ها تجزیه شده است ، لذا در صدد یافتن ترجمة مزبور برآمده مجموع کتابهای ریاضی فهرست نشده را از نظر گذراند تا بالآخره نسخه‌ای به همان قطع و با همان خط و کاغذ بدست آوردم که به نام « ترجمة رساله در علم مساحت » ثبت شده و تعداد اوراق آن با یادداشت سابق الذکر برابر بود .

متن عربی نامی از مصنف نداشت، ولی در دیباچه نسخه فارسی از مترجم و مصنف به عبارت ذیل نام برده شده بود :

« اما بعد این کتابیست در علم مساحت که امام الكبير العالم حجۃ الاسلام ابوالفتوح اسعد بن ابی الفضائل بن خلف العجلی رحمة الله عليه نقل کرده است به فارسی از تصنیف الامام الكبير ابی منصور عبدالقاہر بن طاہر البغدادی التمیمی رحمة الله عليه ». »

در آغاز متن عربی پس از حمد باری و نعمت نبی آمده است که « و بعد فهذا مختصر یشتمل على ما يحتاج اليه في احكام الدين و اعمال الدوافين من علم المساحة والعمل بها يقرب من فهم من يرغب في علمها و عملها دون الكشف عن علل اشكالها و براهينها و استعنت بالله جل شأنه في تيسير ما عزّمت عليه من ذلك و سميته الايضاح عن اصول صناعة المساح و ابتدأت بشرح الالفاظ و الالقاب المستعملة فيما بين اهل هذه الصناعة و ذكر الاذرع و الابواب والحبال و غيرها مما لا يغني عنها من ذلك ». »

ولی در ترجمه فارسی این مقدمات که مشتمل است بر شرح الفاظ و اصطلاحات ارباب فن و تعریف: نقطه، خط، زاویه، بسط، مجسم و مانند اینها ، نیامده ، و پس از ذکر نام مصنف بلا فاصله سخن از تعریف ذراع به میان آمده است ، همچنین در پاره‌ای از موارد دیده شد که مترجم به کاهش و افزایش متن پرداخته و به سلیقه خود تصرفاتی در آن کرده است .

چیزی ازین پیش آمد نگذشته بود که دوست دانشمندم آقای دکتر علی فاضل سفری به مشهد آمده و از بنده سراغ متون کهن فارسی که در کتابخانه آستان قدس موجودست گرفتند ، و نگارنده به اطلاع ایشان رسانید که نسخه‌ای از کتاب الايضاح با ترجمه فارسی آن که نشر قرن ششم هجری و مشحون از لغات علمی و اصطلاحات فنی مساحی است در کتابخانه موجود و تحریر سال هفتصد و بیست و هشت

هجری است ، ایشان سوادی از یادداشت بنده برداشته در بازگشتن به تهران به نظر استاد دانشمند جناب آقای دکتر پرویز نائل خانلری دبیر کل و مدیر عامل بنیاد فرهنگ ایران رسانیدند ، و معظم له بلافاصله دستور عکس برداری از هردو نسخه را داده و بنده را مأمور به نگارش گزارشی شامل احوال و آثار مصنف و مترجم با ذکر مشخصات هر نسخه و استخراج لغات و اصطلاحات و سایر نکات فرمودند که اینک از نظر خوانندگان میگذرد :

الايضاح عن اصول صناعة المساح

آغاز : « الحمد لله الجليل على آلاتِهِ المجزيل »

انجام : « و يقسم المبلغ على فما كان فهو المطلوب ، والله اعلم بالصواب »

خط نسخ، کاتب علی بن خلیل تاجر ، تاریخ تحریر ۷۲۸ هجری ، کاغذ حنایی اصفهانی آهارمهره ، عناوین و اشکال به شنگرف ، جلد تیماج سبز ، هر صفحه ۱۷ سطر ، اندازه مسطر $12/5 \times 6$ سانتیمتر ، ۴۳ برگ به قطع $18 \times 9/8$ سانتیمتر ، وقفی مرحوم میرزا رضاخان نایینی در مرداد ماه ۱۳۱۱ ، شماره ثبت (۵۴۲۹) .

ترجمة مصنف

ابو منصور بغدادی عبدالقاهر بن طاهر بن محمد بن عبدالله تمیمی ، از مشاهیر ادب و فقهاء شافعیه و مولده و منشائش بغداد است ، وی با پدر خود به نیشابور سفر کرد و در آن شهر مسکن گزید ، نیشابوریان از آمدنش خوش وقت شدند و مقدمش را گرامی داشتند . او مالی فراوان داشت و همه را صرف طلاب علوم کرد . و از دانش خود مالی نیندوخت ، در نیشابور فقه را نزد ابواسحق اسفاریینی^۱ بیاموخت ، و پس از مرگ

۱ - ابواسحق اسفاریینی - ابراهیم بن محمد بن ابراهیم بن مهران ملقب به رکن الدین فقیه شافعی متکلم اصولی صاحب کتاب جامع الحلى ، وفات او به نیشابور به سال ۴۱۸ بوده و جسد او را به اسفاریین نقل کردند .

استاد خویش به جای وی در مسجد عقیل^۱ به تدریس و املا بنشست، و ناصر مروزی و زینالاسلام قشیری از ائمه وقت نزد او تلمذ کردند. وی در هفده فن خصوصاً علم حساب سرآمد اقران خویش بود و در چندین علم تصنیف کرد، که معروفتر از همه کتاب التکمله است، و نظامی عروضی سمرقندی در صدر مقاله سوم از چهار مقاله در تعریف حساب آورده است که: «مشتمل است اصول او را کتاب ارثماطیقی و فروع او را تکمله ابو منصور بغدادی» و کسیکه علم حساب میخواند حتماً کتاب تکمله را از نظر میگذرانید.

ابو منصور در هجوم ترکان سلجوقی به خراسان و دست اندازی ایشان بر نیشابور به سال ۴۲۹ هجری به اسفراین هجرت کرد، و در همان سال بدانجا درگذشت و در جوار قبر استاد خویش مدفون گردید، اوراست: ابطال القول بالتوسد، بلوغالمدى من اصولالهدى، تأویل مشابه الاخبار، التحصیل فی الاصول، تفسیر القرآن، تفضیل الفقیر الصابر علی الغنى الشاکر، تکملة فی علم الحساب، شرح حدیث افترق امتی علی احدی و سبعین فرقة، شرح مفتاح ابن القاص، فرائض، الفرق بین الفرق، فضایح الکرامیه، فضایح المعتزله، القضايا فی الدور و الوضایا، کتاب الایمان و اصوله، کتاب الصفات، الکلام فی الوعید، الفاخر فی الاوائل و الاخر، مشارق النور و مدارک السرور فی الکلام، معيار النظر، الملسل و النحل، مناقب الامام الشافعی، ناسخ القرآن و منسوخه، نفی خلق القرآن، احکام الوطء التام اربع مجلدات، کتاب العماد فی مواریث العباد، و غیر ذلك.

مقداری از اشعارش نیز در کتب رجال و بعضی از تألیفاتش مانند الفرق بین الفرق وغیره آمده است، ولازم به ذکرست که در منابع موجود کتاب الایضاح از قلم افتداد است.

۱- مسجد عقیل واقع در نیشابور دارای پنج هزار کتاب و همه وقف بر طلاق بود و در فتنه غزان به سال ۵۴۸ هجری بسوخت، تاریخ نیشابور تألیف مؤید ثابتی، ص ۳۲۰.

ترجمة فارسی الایضاح

آغاز : «بسم الله ، رب قم ، الحمد لله رب العالمين...»

انجام : «و چون چنین کنند هیچ حیفی بریشان نباشد و راستی
نگه داشته باشند و خدای تعالیٰ داناترست بران ». .

جلد پارچه‌یی ، هر صفحه پانزده سطر ، اندازه مسطر ۱۳/۳ ×
۱۵/۵ سانتیمتر ، ۳۹ برگ به قطع ۱۸/۵ × ۷/۹ سانتیمتر ، سایر مشخصات
مانند نسخه پیش ، شماره ثبت (۵۴۶۲) .

حوال مترجم

ابوالفتوح اصفهانی منتجب الدین اسعد بن ابی الفضائل محمود بن
خلف بن احمد بن محمد عجلی فقیه شافعی واعظ و راقی، فاضل و موصوف
به علم و زهد و مشهور به عبادت و نسلک و فناعت ، او در موطن خویش
از ام ابراهیم فاطمه جوزدانیه بنت عبید الله، و حافظ ابی القاسم اسماعیل بن
محمد بن فضل، و غانم بن عبد الحمید جلوی، و احمد و جز آنان حدیث شنید،
پس به بغداد شد و از ابی الفتح محمد بن عبدالباقي معروف به ابن البسطی
در سال ۵۵۷ اخذ روایت کرد ، و سپس به شهر خویش بازگشت ، و
در فقه و حدیث تبحر و مهارت و شهرت یافت ، و راقی می کرد ،
و از کسب دست خویش معیشت می گذاشت ، اور است: شرح مشکلات
الوسیط والوجیز غزالی، و کتاب تتمة التتمة لابی سعد المتوالی، و آفات
الوعاظ ، و شرح المهدب لابی اسحق الشیرازی فی الفروع، و به روزگار
خویش در اصفهان در فتوی محل اعتماد بود ، موئذن وی به اصفهان
به سال ۵۱۴ وفات در همان شهر به صفر سال ۶۰۰ هجری، و صاحب
روضات گوید او از کبار و اجلاء روساء مشايخ صوفیه است ، و قبر
او در دارالسلطنة اصفهان مشهور است، و قاضی نورالله در مجالس المؤمنین
در ذیل ترجمة هم کنیت او شیخ ابوالفتوح رازی خزاعی مفسر مشهور

شیعی از بعض ثقایت شنیده است که قبر ابوالفتوح رازی در اصفهان است، و این غلطی است چه قبر مزبور از اسد بن محمود عجلی است.

منابع و مأخذ:

وفیات الاعیان (چاپ مصر، ج ۱ ص ۸ و ۱۸۸) هدیة العارفین
(ج ۱ ص ۲۰۴ و ۶۰۶) چهارمقاله، لغت نامه (ص ۸۰۸ و ۸۶۷) مقدمه
تاریخ مذاهب اسلام یا ترجمة الفرق بین الفرق به قلم دانشمند گرامی
آقای دکتر محمد جواد مسکور، گاهنامه سال ۱۳۱۱ ص ۱۳۶
مشهد، آذرماه ۱۳۶۷ احمد حلچین معانی

مِنْ عَرَبِي

كَاتِبُ الْإِصْنَاحِ

تَأْلِيف

ابو منصور عبد القاهر بن طاہر بن محمد بن عبد الله تسمی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دستاً معملاً فرد

الحمد لله لِحَلِيلٍ عَلَى الْأَدِيَّ الْجَزِيلِ وَصَلَاةُ
عَلَى خَيْرِ أَنْبِيَا يَهُ مُحَمَّدِ الْمُصْطَفَى فَإِنَّهُ وَاهْلَسَتْهُ
وَأَوْلَائِيَهُ وَبَعْدَ فَهُنَّا مُخْتَصُّونَ شَمِيلٌ عَلَى
مَا حَاجَ إِلَيْهِ فِي احْكَامِ الدِّينِ وَأَعْمَالِ
الذِّوَادِيَّينَ مِنْ عِلْمِ الْمَسَاحَةِ وَالْعَلَاءِ بِمَا يَقْرُبُ
مِنْ فَهْمِ مِنْ تَرَغِبَةِ عَلَيْهَا وَعَلَيْهَا دُونَ الْكَشْفِ
عَنْ عَلَى إِشْكَالِهَا وَبِمَا هِيَنَا وَاسْتَعْتَ
بِاللهِ جَلَّ شَنَاؤِهِ فَتَسِيرٌ مَاعْرَمْتُ عَلَيْهِ عَزَّ
وَسِيرَتِهِ الْإِيْضَاجُ عَزَّاصُو لِهِنَافِهِ الْمَسَاجُ
وَابْتَدَأَتْ بِثَرَحِ الْإِلْفَاظِ وَإِلَّا لِقَابِ الْمُسْتَعْلَمَةِ
فِيهَا يَنْ اهْلُهُنَّ الْقِنَاعَةُ وَذَكْرُ الْأَدْرَعِ
وَإِلَّا بُوَابَ وَالْحِيَالِ وَغَيْرِهَا حَالَ لِأَغْنَى عَفْهَهَا
مِنْ ذَلِكَ هُوَ التَّقْطَةُ هُوَ الْخَطَّ هُوَ الْزاوِيَّةُ
وَالسَّيْطُ هُوَ الْجَسْمُ هُوَ فَالْقَطْهُ هُنْ يَشْتَهِ
الْجَزِيلُ هُوَ الْخَطَّ مَا لَهُ طُولٌ فَقْطُ وَنَطَاقُهُ

نقطتان وهو يقسم لـ المستقيم والمقوس
 والمحنفي، فـ المستقيم هو المخطوط على
 استقبال أيّ نقطتين كـ نقطة كانت عليه نقطة
 ولا نقطتان بعضها بعض والمقوس هو
الذى لا يقع عليه مثل نقطتين ولا نقطتان على
نقطة واحدة ويوجـب تـقـيـهـهـ كـ نقطة كـ
 لـ الخطوط المستقيمه الخارجـةـ منهـ إـلـيـهـ
مساوية والمـنـحـنـفـيـ هو الـذـىـ لاـ يـقـعـ عـلـيـهـ
مثل نقطتين ولا نقطـتـانـ علىـ سـمـتـ وـاحـدـ
ولـهـ تـوـجـبـتـةـ نـقـطـةـ كـ نـقـطـةـ لـهـ الـخـطـوـطـ الـمـسـقـيـهـ
الـخـارـجـةـ مـنـهـ إـلـيـهـ مـسـاـوـيـةـ ٥
وـلـهـ الـخـطـوـطـ الـمـسـقـيـهـ كـ لـيـونـ لـ مـاـ
غـيرـ مـواـزـيـةـ ٦ وـلـمـتوـازـيـةـ يـعـ الـتـىـ ذـاـ خـرـجـتـ
وـكـلـيـنـ الـجـهـتـيـنـ أـخـلـجـاـ غـيرـ مـواـزـيـةـ لـمـ لـتـقـيـعـ فـيـ
وـلـحـةـ مـنـهـاـ ٧ وـغـيرـ مـتوـازـيـةـ هـىـ الـتـىـ
يـلـتـقـيـعـ أـحـدـ الـجـهـتـيـنـ ٨ وـالـبـيـطـيـهـ
مـاـلـهـ طـوـلـ وـعـرـضـ فـقـطـ وـنـظـاـيـاتـهـ خـطـوـطـ ٩

وهو يقسم إلى المستوى وغير المستوى
 فالمستوى هو المسوط على الاستقبال خطوط
 نهاياته و غير المستوات هو الذي لا يكون
 بسوطاً على استقبال خطوط نهاياته
والزاوية ينقسم إلى قسمين مسخة و
 وبخسنه، فالمستخدة هي التي تحدث عن
 الأحرف كل واحد من خطين موضوعين في
 سطح مستوي متصلين على غير استقامة
 عن الآخر و إذا كان الخطان في المحيطان
 بما مستقيمه ثم تبعت الزاوية مستقيمة الخطين
 والبخسنه هي التي تحدث عن أحرف ثلاثة
 خطوط أو أكثر على بخسنه في إبعاده الثالثة
 و اتصال كل واحد منها بغيره على غير
 استقامة مع فالمستخدة من الزوايا ينقسم
 إلى ثلاثة أقسام قافية و شفرة و حادة
 فالقافية هي التي إذا أخرج أحد الخطين
 المحيطين بها على استقامة كانت الزاوية

آتى خدث متساوية لها و كل واحد من
 الخطين المحيطين تلك الناوية عموداً
 على الآخر والتي تزيد على القافية ثم
 سفرجة والتي تقص عنها سمية حادة
 وبالسيط المستوى يقسم إلى ذوات ثلاثة
 الأضلاع والأربعة الأضلاع واللائحة الأضلاع
 والذ اية وقطع الباية وقطع الباية
 واليصفت والهلاية فذوات الأضلاع الله
 وهي التي تحيط بها ثلاثة خطوط وتقسام من جمّة
 الأضلاع إلى ثلاثة أقسام متساوية الأضلاع
 وهو أضلاعه المثلث مساوية بعضها لبعض
 وتساويت الساقين وهو والذر ضلعان من
 أضلاعه متساوية وتساويان الساقين والأضلاع
 الثالث تسمى القاعدة وتساوي الوراء إذا
 قيس لـ الزاوية التي تحيط بها الخطوط
 الأخرى والخط المستقيم الذي يخرج
 من لحري نوابيا المثلث أـنـ الخطـ الـ ذـكـ

١٢

١٥

بـوـتـرـتـكـ الـذـاـوـيـهـ اـغـنـىـ القـاعـلـهـ عـلـىـ زـوـاـيـاـ
 قـاـيمـهـ وـيـسـمـطـ يـقـسـمـ تـسـمـيـ العـودـ وـعـلـهـ
 وـاحـدـمـنـ قـسـمـ القـاعـلـهـ يـسـمـيـ سـقـطـ الـجـرـ
 وـالـنـقـطـهـ الـتـيـ اـقـسـمـتـ عـلـيـهاـ القـاعـلـهـ سـمـيـ
سـقـطـ العـودـ وـمـخـلـفـ لـأـضـلاـعـ

وـهـوـالـذـكـ اـضـلاـعـهـ الـلـثـهـ غـيرـهـ مـاـ وـبـعـضـهـاـ
 بـعـضـ وـذـوـاتـ لـأـضـلاـعـ الـلـثـهـ اـيـضاـ مـرـجـعـهـ
 الـزـوـاـيـاـ يـنـقـسـمـ اـيـلـهـ اـقـسـامـ قـاـيمـ الـذـاـوـيـهـ
وـهـوـالـجـمـعـ جـمـلـهـ زـوـاـيـاـهـ زـاـوـيـهـ قـاـيمـهـ
وـالـزـاـوـيـاـنـ الـبـاقـيـاتـ حـادـتـاـنـ

وـمـنـفـرـحـ الـذـاـوـيـهـ وـهـوـالـذـكـ مـنـ حـمـلـهـ
زـوـاـيـاـهـ زـاـوـيـهـ مـنـفـرـجـهـ وـالـزـاـوـيـاـنـ الـبـاقـيـاتـ
حـادـتـاـنـ وـحـادـالـزـوـاـيـاـ وـهـوـالـذـكـ
كـلـ وـاحـدـمـنـزـوـاـيـاـهـ الـلـثـهـ حـادـهـ

وـذـوـاتـ اـضـلاـعـ الـارـبـعـهـ وـهـيـ الـتـيـ تـحـيـطـ
بـهـ اـرـبـعـهـ خـطـوـطـ يـنـقـسـمـ لـيـ اـمـرـجـ وـهـوـالـذـكـ
اـضـلاـعـهـ الـارـبـعـهـ مـتـسـاوـيـهـ وـزـوـاـيـاـهـ الـارـبـعـ

كل واحد منها قاية والي المستطيل وهو الذي
يخالف طوله وعرضه وزواياه الربع كلها
 قاية والي المعيت وصول الذك
اضلاعه الربعة متساوية وزواياه الاربع
كل واحد منها غير قاية ولي الشيء بالمعين
وهو الذي يختلف في تقابلين من اضلاعه
متساوين وكل زاويتين متقابلتين من زواياه
متساوين وليس متساويا والضلاع
ولا قائم الزوايا والذى يخالف هذه
الربعة الاشكال التي ذكرنا من زوايا
الربعة الاضلاع تسمى المحرف ووالخط
المستقيم الذى يخرج من لحاف زوايا الاشكال
ذوات الربعة الاضلاع والستة الاضلاع
والثانية الاضلاع والتى عدد اضلاعها زوج
وكون متساوية الاضلاع والزوايا الى الزاوية
التي يقابلها يسمى قطرا والاشكال
التي يحيط بها اربعون زاوية اضلاع مثل

المحسن والمسدس في المسبع وغيره إن ما لا
 نطاية لها تسمى الحقيقة الأفلان وهي
 ٣ ينقسم إلى المتساوية الأفلان والزوايا
 وهي التي يرسم في دائرتين ويعطى دائرة وعكلن
 استخراج اقطار دوايرها ومساحة سطحها
 ٤ من أفلانها وآتى غير المتساوية الأفلان
 والزوايا وهي التي يرسم بعضها في دائرة
 ويعطى دائرة لا عكلن استخراج اقطار دوايرها
 ٥ ومساحة سطحها من أفلانها وهو والدائرة
 من التحبيط بخط واحده في داخله نقطه
 كل الخطوط المستقيمه الخارجية منها متساو
 ٦ و تلك النقطة مرئيّها و الخط المسقّيم
 الذي يترسّب لكل زاويتين في طرفين آلي
 المحبيط قطره وقطع الدائرة شكل
 ١٢ محبيط به خطان مستقيمان و قوس من محبيط
 الدائرة ونقسم إلى قسمين أحدهما
 ١٥ أن تكون موضع النقطة المحظوظ المسقطين

رأس القطاع مركز دائرة وثانية
ان يكون موضع الثقة الخطين المتسقيين
اعن رأس القطاع على محيط الدائرة
وكان من ارباب ملوك كل واحد منها
اما اصغر من نصف دائرة واما اعظم
من نصف دائرة وقطعه الدائرة
تنقسم اليه مثلها قسمان نصف الدائرة
وهو شكل محيط به القطر ونصف الخط
المحيط بالدائرة وقطعة اصغر من
نصف دائرة ومن شكل محيط به خط
مستقيم وطريقه من المحيط اصغر من نصفه
وقطعة اعظم من نصف دائرة وهي
شكل محيط به خط مستقيم وطريقه
من المحيط اعظم من نصفه ويسري
شكل مسطحي محيط به خطان مقوسان
يلimits أحدهما القوسين حُصْن الْحَرَكَة
الملايي شكل مسطحي محيط به خطان

مقوسان يلي حدبة لحدات القوسين
والمجسّم خص المذكر

هو الذي له طول وعرض وعمق والفرق بينه
العواد سكت ان العقب يقابل لما عان
تسافلا عن وجه الأرض والسماء يقابل
لما عان منتفعاً عن وجه الأرض غير
متناهية العذور غير أن الكثر استعمال
في هذه الصناعة المكثب والتبني
والتيهات والناركوت والمنشور
والكرة والاسطوانة والمخروط
فالمكثب هو الذي ابعاده اللسه
مساوية اعني طوله وعرضه وعمقه او عكله
ويكون حملوا الحدازنة واما ما قايمه
والتبني هو الذي يمدان من ابعاده
تساوياً ما اعني طوله وعرضه والبعد
الثالث اعني عكله اصغر منها ويكون حمل
واحدة من زواياه قايمه ايضاً

والثيَّرَى هُوَ الْذِي بَعْدَ إِنْ مِنْ أَبْعَادَه
 اغْنَى طَولَهُ وَعَرْضَهُ أَيْضًا مُسَاوِيَانِ دَالِ الْبَعْدِ
 الْثَالِثُ اغْنَى حَكْمَهُ أَفْعَمَ مِنْهَا دَرَزَ وَإِيمَاءَهُ
 أَيْضًا قَائِمَةُ هـ وَالثَّارِتُ شَهْرُ
 بَجْسِمٍ سَتَكَتْ مِنْ قَطْهُ وَمَتَّهُ لِيَ قَاعِدَةُ
 مُثْلِثَهُ أَوْ مُرْبَعَهُ أَوْ مُخْسَنَةُ أَوْ غَيْرَهُ كُلُّ
 مِنْ السُّطُوحِ ذَوَاتِ الْأَضْلَاعِ الْعَثِيرَةِ
 وَحَيْطُ بِهِ تَلَكَ الْقَاعِدَةُ وَمُثْلِثَاتُ قَوَاعِدُهَا
 أَضْلَاعُ تَلَكَ الْقَاعِدَةِ عـ وَالْمُسْتَوِرُ
 شَكْلُ مُجْمِعٍ حَيْطُ بِهِ مُثْلِثَانِ مُسَاوِيَانِ
 مُتَوَازِيَا الْأَضْلَاعِ وَمُلْثِرَيَّاتِ مُتَوَازِيَّةِ
 الْأَضْلَاعِ قَائِمَهُ الْزَّوَایَا يَصْلِرُ مِنْ كُلِّ ضَلَعٍ
 مُتَوَازِيَّنِ مِنْ الْمُثْلِثَنِ لَحْدَتِ الْمُرْبَعَاتِ التَّلَثَةِ
 وَالْكَرْدَةُ شَكْلُ مُجْمِعٍ حَيْطُ بِهِ بِسْطَهُ
 وَاحِدٌ فِي دَاخِلِهِ نَقْطَهُ كُلِّ الْخَطُوطِ الْمُسْتَقِيمَهُ
 الْخَارِجَهُ مِنْهَا إِيَّاهُ بِسْطَهُ مُسَاوِيَهُ وَتَلَكَ
 النَّقْطَهُ مَرَكِزُ الْعَرَةِ وَالْخَطُوطِ الْمُسْتَقِيمِ

١٢

١٥

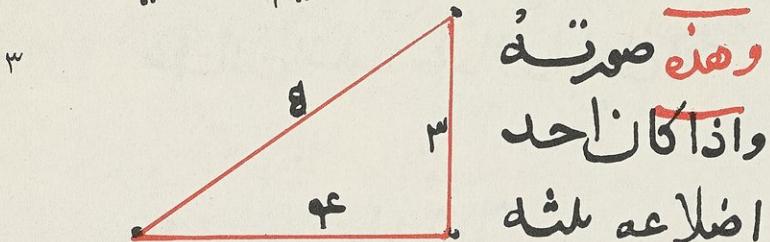
الذك بجود عالى المركب وسترن الطرين
 إلى السطح يسى القطر \odot والسطوانة
 هي شكل جسم ستار مزدوج دائرة وينتهى لى
 دائرة أخرى متساوية لها محيطها
 بسيط أسطوانة وسطح دائرة تمساواه
 متوازيين محورها الخط المستقيم الذى
 يصل من مركز دائرة قاعدتها
 وضلعها الخط المستقيم الذك خرج
 من نقطة من محيط أحدى الدائريتين
 إلى محيط الدائيرة الأخرى ويحيط
 مع قطرى الدائريتين جميعاً بزوايا
 قائمة ومخروط شكل جسم ستار
 من نقطة وينتهى لى محيط دائرة ريجط
 به بسيط مخروط دائرة ومحوره الخط
 المستقيم الواسع من نقطه راسه ومركز
 دائرة قاعده وضلعها الخط المستقيم
 الذك خرج من نقطة راسه وينتهى لى

محيط قاعدته هي والله اعلم لـ ١٣
قَاعِدَتْ ان الذرع ست قبضات
 والقبضه اربع اصابع وابيات سته اذرع
 ويسمى القبضه وللخبل عشر ابوا بـ
 ستون ذراعا يسمى الاشل فللخبل
 هو الذئب ستوذ راعا بذراع اليدين للخبل
 حرب ولحد وهو لله الاف وستمائة ذراعا
 مكسورة وعشرون جريرا الذئب هو ملثما يه
 وستون ذراعا مكسرة يسمى قفرا وهو باب
 غ خبل وعشرون قفرا الذئب هو سته وثلاثون
 ذراعا مكسرة يسمى عثيرا وهو باب في بـ١٤
 والذراع في الذراع سته وثلاثون قبضة
 مكسرة وهو خمسمائة وستة وسبعون اصبعا
مكسرة والقبضه في القبضه سته عشر اصبعا
 مكسرة وقد تختلف الذراعات في الkor
 والواحت ويعصر حصر جميعها فمن القن
 هذه الجمله سهل عليه المعلم بـ خل ذراع

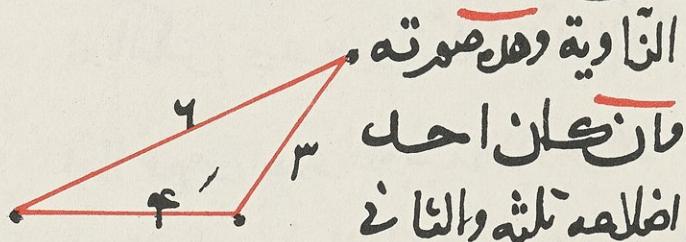
نَعْلَمُ لَهُ وَكُوْنَةً إِذَا حَقَّ مَقْدَرُهَا
 اِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى ٦
 وَإِذْ قَدْرُ غُنَامَيْدَرْ كَمَا لَا يَجِدُ أَهْمَالَهُ
 فَإِنَّا بَشَّرْتُ بِذَلِكَ لِيَقْنَهُ مَسَاحَةً وَاحِدَّاً
 وَاحِدَّنَا الْشَّكَالَ الْمَسْطَحَةَ وَالْمَجْسَةَ ٧
 وَلِيَقْدِمَ ذَكْرُ الْمُلْثَثَاتِ وَكِيفِيهِ مَسَاحَتِهِ
 وَقُولَاتِ خَاصِيَّةِ الْمُلْثَثِ الْقَائِمِ الزَّاوِيَّةِ
 إِنْ مِنْ الْفُلُوِ الْذَّكِيرِ تُوَتِّرُ الزَّاوِيَّةُ الْعَالَمَةُ
 يَسُاوِي تِبْعَدَتِ مَجْمُوعِيْنِ الْخَطَيْنِ الْمُحِيطَيْنِ
 بِهَا وَحِيثُ مَا قَلَّتْ مَرْبُعُ هَذَا الْخَطِ اَرْدَنْتَهُ
 بِهِ صَبَّرْتَ نَفْسَهُ ٨ **مَثَالُهُ** إِذَا قَلَّنَا مِنْ
 عَشْرَ اَرْدَنْاضِ بَلْغَنَ قَصْطَنْتَهُ اَعْزَمَيْةَ ٩
 وَخَاصِيَّةُ الْمُلْثَثِ الْمُنْتَرِجِ الزَّاوِيَّةِ اَنْ
 مَرْبُعُ الْفُلُوِ الْذَّكِيرِ تُوَتِّرُ الزَّاوِيَّةُ الْمُنْتَرِجَةُ
 مَرْبُعُ مَعَ مَجْمُوعِيْنِ الْخَطَيْنِ الْمُحِيطَيْنِ بِهَا
 وَخَاصِيَّةُ الْمُلْثَثِ الْمُعَادِلِ الزَّوَالِيِّ اَنْ مَرْبُعُ

ات وتر حان مزا و تار زوا ياه ينقض
 من رباع الخطين الباقيين فاذا
 فرض لثا مثلا واردنا ان نعرف اقا يم
 الـ اوـية هـوـام شـفـرجـ الزـاوـيـةـ اـمـ حـادـ
 الزـواـيـاـ، فـاـنـاـنـضـرـ بـكـلـ وـاحـدـ مـنـ ضـلـعـهـ
 الـصـغـرـيـ نـفـسـهـ وـجـمـعـ الـمـلـعـيـنـ فـاـنـ كـاـ نـاـ
 سـاـوـيـاـ لـفـزـوـبـ الـفـلـعـ الـأـطـولـ نـفـسـهـ
 فـاـنـ لـمـلـثـ قـاـيمـ الزـاوـيـةـ وـاـنـ حـانـ
 اـقـلـمـهـ فـاـنـ لـمـلـثـ شـفـرجـ الزـاوـيـةـ
 فـاـنـ حـانـ كـلـمـهـ فـاـنـ لـمـلـثـ حـادـ
 الزـواـيـاـ دـكـلـكـ جـمـعـ كـلـ ضـلـعـ اـخـلاـعـهـ
 كـلـمـهـ ربـعـ الـفـلـعـ الثـالـثـ^٥
شـاـذـكـلـكـ مـلـثـ اـحـلـ ضـلـاعـهـ مـلـثـهـ
 وـالـثـالـثـ مـنـهـ اـرـبـعـةـ وـالـضـلـوـ الـثـالـثـ خـمـسـةـ
 ضـلـاـعـلـ وـاحـدـ ضـلـعـهـ الـصـغـرـيـ الـذـيـنـ
 هـمـ ثـالـثـهـ وـارـبـعـةـ نـفـسـهـ وـجـمـعـاـ الـمـلـعـيـنـ
 حـانـ خـمـسـةـ وـعـشـرـيـنـ وـهـوـ سـاـوـلـ حـاـصلـ

من ضرب الصاع ملأ طول الذئب هو خمسة
نحو نصفها علينا ان الملائكة قائم الفلاوية

٦ والثانية أربعة والثالث ستة من بنا كل
واحد من ضلعه الأصفين اللذين يحاط بهم
واربعة في نفسه ومحضنا المبلغين فنحوان
خمسة وعشرين وهو أقل من العاشر بضربي
الصلوة الأطول الذكر هو ستة في نفسه
اعشر ستة وعشرين علينا أن المثلث متخرج

١٥ ايضاً ملةه والثالثة لابعة من بناء كل واحد
من ضلعه الا صغيرين اللذين خلوا بحريتهما
ملته بع نفسه وجمعنا المخلفين وحان ظانه عشر

وهو أكثر من ستة عشر الحاصل
من ضرب مبلغ الفصل الأطول في
فيلنا أن المثلث حاد الرؤوس على الصونه

وأكفيه المياد
فلم يوجه منها باستثنى
العمود وأخربونها

وجه الأول نضرب العمود المخرج من
مركز المثلث إلى الفصل في نصف جمع الأضلاع
لتحصل الساخنة أو نضرب العمود الماج
من أحدى زواياه على وزنها في نصف
أو بالعكس وعمود المثلث العام الزاف

إذا أخرج من أحدى زواياه الماجتين هو

أحد المحيطين بها والجمع الآخر قاعدته
لأنهم يحملون الأطول قاعدة مطلقة
لذلك

أحد زاويتهما أمانة خدا
عمود دار نامه

نصف

فحاصل ضرب اربع في نصف اس او اس^٢

والماء اخر واحد اربع من زاوية القاعدة

على وترها يقع داخل المثلث يُعرف سقط الماء

بأن نضرب مجموع المحيطين بها في نصفهما

ونقسم الماء على النافض النافض

بين الماء والقاعدتين وبعده سقط الماء

عن طرف اخر المحيطين مثلث الماء

اربعين وسبعين وسبعين

وسبعين وسبعين وسبعين

او نضرب كل من الاضلاع المثلثة في

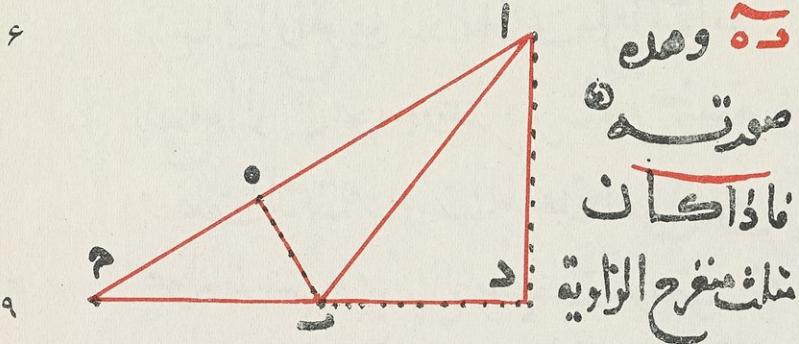
وتحصل الماء المحيطين مائة وواحدة وعشرون

مربيه وعشر وسبعين والباقيين ونفعنا

نصف

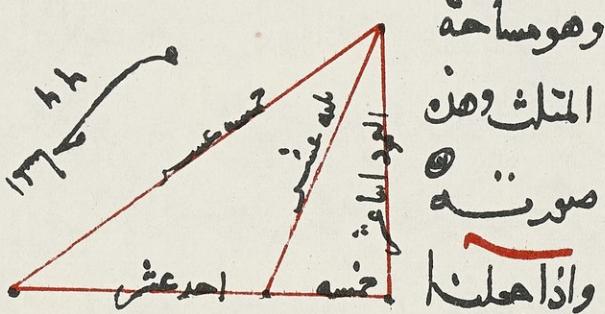
ولقى من مضر بـ الفعل الاطول في نفسه وسم
النصف الباقي على الفعل الذي جعل القاعدة من
الفعل الآخر ثم اخرج من القسم يكون
مسقط الحجر فإذا أذرب سقط الحجر مثله
واسقط في مظروف الصغر الآخر في نفسه واحد
جزء الباقي كأنما حاصل العمود المطلوب
معروفة وعمود المثلث المتفرج الزاوية
إذا أخرج من أحد زوايا المثلثين العادتين
منه نقع خارج المثلث على الخط الذي
يكون على استقامته لحد الفعلين المحيطين
بـ الزاوية المتفرجة فإذا أخرج العود من
زاوية المتفرجة نقع داخل المثلث على الخط
الذي يوتر لـ زاوية المتفرجة **مثال ذلك**
مثلث متفرج زاوية عليه $\angle A$ والزاوية
المتفرجة منه زاوية $\angle B$ فإذا أخرج من أحد زوايا
العادتين العادتين منه أخرى زاوية $\angle C$ مثل
عمود **AD** يقع خارج المثلث على خط **BD**

الذات هو على استقامة خط \overline{CD} على نقطة
 $\textcircled{2}$ وسقط المجرز ذات هو $\textcircled{2}$ قع ايضا
 خارج المثلث $\triangle ABC$ فاذا $\angle A$ خارج العود زاوية
 $\textcircled{2}$ المترجة يقع داخل المثلث على الضلع AB
 بوتر الزاوية المترجة الذر هو $\textcircled{2}$ مثل عمود

$\textcircled{2}$ وهذه صورته
 مذكورة $\triangle ABC$ مثلث متربع الزاوية
 احد اضلاعه عشرون والمانى للنحو عشرة الثالث
 احد عشر وارد نا انخرج عمود ضربنا كل واحد
 من ضلعيه الاصغرین في نفسه وجمعناها فكان
 $\textcircled{2}$ مائين وتسعين استطناه من مغرب امتنع
 الاطول في نفسه ذات تكون اربع ما يزيد في فوق
 $\textcircled{15}$ ما يزيد عشرة اخذ نصفه ذات فهو متسق عشرون
 وقسمناه على القاعدة التي هي اخر عشرة خرج ضرب
 القسمة حسنة وهي سقط المجرز فاذا ضربنا

سقط الحجر مثله وسقطنا المجتمع من
ماية وسبعين الذ هو مصر وبـ
الثلث عشر مثلها بعدين ماية واربعة واربعين
اخذ ناجزه فكان اثنى عشر وهو العدد
الخارج من احدث الدوافع المعاذيات
من مثل الواقع على الخط الذ عل اختفامه
الصلوة الذ هو لحد عشر ضربها من خمسة
ونصف الذ هو نصف القاعدة اعن الله
هو احد عشر خرج من الغرب ستة وستون

١٢

الصلوة الذ هو لثلث عشر القاعدة قسمها
نصف المائة والعشر إلها يه من مربع
العشرين للن في واربعة يه بعد سقا ط بجموع
مربع احد عشر وثلث عشر للن صوما يتر وسبعين

١٥

منه على ثلاثة عشر فخرج من القمر
 أربعة عشر وليلة أجزاء من تلك عشر
 مزدوج وهو مسقط الحجر بناء
 في نفسه فحصل سبعه عشر وما يزيد واثنتين
 وخمسين جزءاً من طرفيه وتسعة وستين
 تقصنا من معايه وأحد وعشرين الذات
 هو مربع لحر عشر في بيضة مائة وليلة وسبعين عشر
 جزءاً من معاية وتسعة وستين لخذن أحذف
 فكان عشرة وخمسين من ثلاثة عشر
 مزدوج وهو العود الواقع على الخط
 الذي هو على استقامة الفعل الذات
 هو ليلته عشر ضرب بناء في ستة ونصف
 الذات هو نصف الثلاثة عشر فيبلغ ستة وستين
 وهو مساحة المثلث وهو مساو لما أخرج
 من ضرب العود الذات كان اثنى عشر
 في حسنة ونصف الذي هو نصف لعشر
 وذاك الظلما الصواب من ثلاثة عشر

الزاوية معلوماً حـلـوـاـهـ عـلـىـ حـدـتـهـ وـعـودـهـ
 معلوماً وـارـدـنـاـعـرـةـ الضـلـعـ الـأـطـلـ ضـرـبـناـ
 العـودـ فـمـثـلـهـ وـاسـقـطـنـاهـ مـنـ مـفـرـدـ بـرـبـ
 الضـلـعـ الـأـصـلـ الـأـذـكـ بـلـيـهـ فـنـفـسـهـ وـلـخـذـنـاـ
 جـبـرـبـالـبـلـةـ وـزـدـنـاـهـ يـعـاـقـعـلـهـ فـنـاـ
 اـجـعـضـرـبـنـاهـ فـمـثـلـهـ وـزـدـنـاـهـ عـلـتـ مـرـبـعـ
 العـودـ وـلـخـذـنـاـحـذـرـ الـمـجـتـعـ فـمـاـ كـانـ
 فـلـهـ الـضـلـعـ الـأـطـلـ **شـالـ ذـلـكـ**

٩ من المثلث المتدرج الزاوية الـأـذـكـ تـقـلـمـ
 ذـكـرـهـ وـكـانـ العـودـ مـلـوـمـاـ وـهـوـاـ شـأـنـاـ
 وـالـضـلـعـانـ الـأـصـلـانـ مـلـوـيـنـ لـحـدـهـاـ
 اـحـدـعـشـرـ وـثـانـيـطـيـ ثـلـثـةـ عـشـرـ وـارـدـنـاـ
 محـرـةـ الضـلـعـ الـأـطـلـ ضـرـبـنـاـ العـودـ الـأـذـكـ
 هـوـاـشـأـعـرـيـ مـثـلـهـ وـكـانـ مـاـيـهـ وـارـبـعـةـ
 وـارـبـعـيـ اـسـقـطـنـاهـ بـرـبـبـ الضـلـعـ الـأـصـلـ
 الـذـكـ هـوـلـثـةـ عـشـرـ فـنـفـسـهـ وـهـوـمـاـيـهـ
 وـتـسـعـةـ وـسـيـنـيـ فـيـبـقـ خـمـسـةـ وـعـشـرـيـنـ

اخذنا اجزء خمسة وزدناه على ^{١٠} احد عشر
 الذى ^٢ يجعلناه القاعدة ^٣ خصل سته عشر
 ضربناه في مثله وكان ثالث وسته وخمسين
 وزدناه على ^٤ مربع العود الذات هرمایة واربعة
 واربعون ^٥ يبلغ اربع ما يبلغ لخذنا اجزء عزف
 وهو الفعل ^٦ الاطول ^٧ فان كان الفعل
 الاطول معلوما واحد الفعلين المصغرين
 معلوما والعود معلوما وارد ناصرة الفعل الثالث
 فان كان الفعل المصغر المعلوم هو القاعدة
 اسقطناه مربع من مربع الفعل الاطول ^٨ واخذنا
 جذر المارة ^٩ واسقطنا منه القاعدة فابقى
 ضربناه في مثله وزدناه ^{١٠} بعشر مربع العود
 ولخذنا اجزء المجمدة ^{١١} فما كان فهو الفعل
 الثالث ^{١٢} وان كان المجهول هو الفعل
 الثالث اعني القاعدة اسقطنا ^{١٣} مربع العود
 ولخذنا اجزء ما يبقى ^{١٤} من ^{١٥} ولخذنا ^{١٦}
 واستقطنا ^{١٧} الاقل ^{١٨} من الاخير ^{١٩} ما يبقى فهو العامل

ثالث من المثلث المترافق التزاوية الذك

قدمت صورته والعود الذي هو اثنا عشر

علوم والقاعدة التي هي احد عشر معلومة

والضلع الاطول الذي هو عشرون علوم

وارد نا معرفة الضلع الثالث ضربنا العود

نمثله واسقطناه من مع الضلع الاطول

بسق ما زان وسته وخمسون لحدنا حذره

وكان سته عشر القبنا منه القاعدة اعني

احده عشر لقى خمسة ضربناها في مثلها فكان

خمسة وعشرين زنة به علام العود

الذي هو مائة واربعة واربعون فصار

مائة وتسعة وستين لحدنا حزره فكان

مائه عشر وهو الضلع الثالث **٥** واذا

جعلنا القاعدة بعدها والضلع الاطول

الذي هو العشرون علما والضلع الذي

ييل العود اعني **مائة عشر** علما وارد نا

معرفة القاعدة اسقطناه من مع العود

١٢

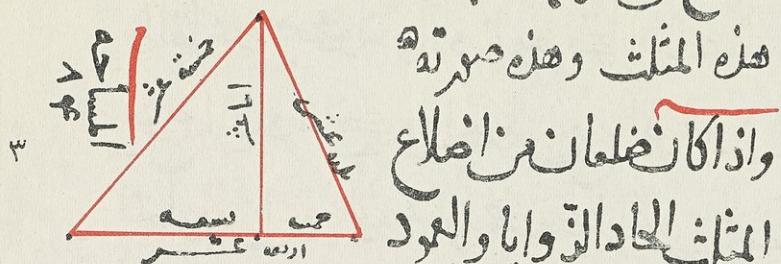
١٥

وهو ما ية واربعة واربعون من معه مائة عشر
 الذى هو ما ية وتسعة وستون ومن معه العشر
 ايضاً الذى هو اربع ما ية يقع من الاول حسنة عشر
 ومن الثان مائتان وستة وحسنون اسقطنا
 جملة الا قوله الذى هو حسنة من حسنة الثان الاول
 هوسنة عشر يقع لحد عشر وهو القاعدة ④
واستخراج عمود المثلث الحاد الروايا

٩ هوا ذا صرفاً ضلعين من اضلاعه اى ضلعين
 كانا كل فلحد عشر في نفسه واسقطنا من مجموعها
 مضروب الصلع الثالث في نفسه واخذنا
 نصف الباقي وقسمناه على الحد الضلعين
 الاولين فما خرج فهو مسقط الجرم الضلع
 المقسم عليه يكون القاعدة عمود المثلث
 الحاد الروايا يقع داخل المثلث على القاعدة ⑤
 ١٥ و اذا كان مثلث حاد الروايا احر اضلاعه
 حسنة عشر و الثاني اربعة عشر والثالث عشر
 وارد ناقن بخرج عموده الذي تقع على اربعة عشر

ضرنا الاربعة عشر مثلها ولحر الفلين
 الباقي في مثله ايضا ولكن بله عشر
 وجعلناها فكان المجموع بليبيه وخمسة وسبعين
 اسقطنا منه مفرد الصنف الثالث وهو
 خمسة عشر في مثله الذي هو ما يبيان وخمسة
 وعشرون بيق ما يه واربعون قسمنا
 نصفه الذي هو سبعون على الاربعة عشر
 التي جعلناها القاعدة فخرج من القسمة
 خمسة وهو سقط الحجر الذي يلي الصنف
 الذي هو بله عشر و تمام الاربعة عشر الذي
 هو سقط الحجر الذي يلي الصنف هو سبعون
 فإذا أضفنا سقط الحجر الذي هو خمسة
 في نفسه بيق ما يه واربعون أخذنا
 جزءاً فكان اثنتي عشر وهو العدد الواقع
 داخل المثلث على الصنف الذي جعلناه القاعدة
 يعني اربعة عشر فإذا أضفنا الى اثنتي عشر الذي
 هو العدد الواقع الذي هو سبعون

خرج من القرب أربعه وثمانون وهو مساحة

هذا المثلث وهذه صورته

وإذا كان ضلعان من اضلاع

المثلث الماء والزوايا والعود

معلوماً فما الضلع الثالث بجهولاً أعني القاعدة

اسقطنا مربع العود من مع حمل واحد

الضلعين الأصغرين المعلومين واخذنا جزء الباقي

من حمل واحد منه وجمعناها فما كان فهو الفرع

الثالث الذي جعلناه القاعدة وإذا كانت

القلوع معلومة والثلاثتين الآتى ينطليها

والآخر بجهولاً واردنا مع فرقة اسقطنا

مربع العود من مع الضلع المعلوم واسقطنا

جزء الباقي وطرحه سقطي للجذر من القاعدة

نابق أعني ثالث مسقطي للجذر من زناه فمثله

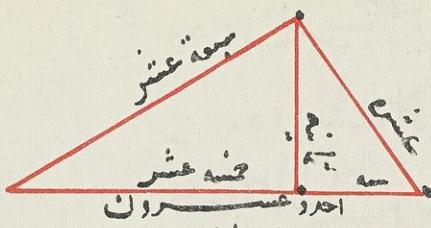
وزدناه على مربع العود وأخذنا جزء المجموع

فما كان فهو الضلع الثالث المطلوب

مثال مثلث حاد الزوايا أحد اضلاعه

مائة عشر و الثانية خمسة عشر والعمران اثنا عشر
 والقائلة بجهولة وارد نا معروفة اسقفنا
 مربع العود من حمل و الحدين من الفلين
 المعلومين اعني مائة عشر و خمسة عشر فرق من
 المربع الاول خمسة وعشرون و من المربع الثالث
 احد و ثمانون فاذا الخزنا حذر هذين
 الباقيين لعنه خمسة و تسعة و سبعين هما كاف
 المجموع القائلة وهو **٤٤** دار حات
 المجهول احد الفلين والقائلة معلومة
 وهي ربيعة عشر و الضلع الاخر المعلوم خمسة عشر
 والدوره معلمها وهو اثنا عشر و اردن نا معروفة الفلك
 المجهول ومعلوم ما يقل عن اعظم سقط
 المحر تسعة و الاصغر خمسة و سبعين المئنة
 نع مثلها و اردن نا معروفة على مربع العود
 هما كاف و هو مائة و تسعة و سنتون اخذ نا
 جذر و هو مائة عشر وهو الضلع المجهول كاف
 ولا يحتاج اعمدة جميع المثلثات طرقها اخوات

وهي ان ازيد بـ **كل واحد من اضلاع المثلث الاصغر**
 في نفسه ويسقط ماقل من ذلك ويقسم الماء على
 الضلع الاطول ويسقط ما يخرج من الضلع الاطول
 فنصف الماء من ذلك يكون مسقط الحجر
متار ذلك مثل احد اضلاعه عشرة واثنان
 سبعة عشر والثالث احد وعشرون واربعين اعمده
 الذي يقع على القاع الذك هو احد وعشرون
 ضربا على الواحد من العشرة والستة عشر
 في نفسه ونقصنا ماقل من ذلك ثم يبقى ما يية
 وتسعة وثمانون ثم نهاها على القاع الاطول
 الذي هو احد وعشرون فخرج من القسم
 تسعة اسقاطناها من احد وعشرين الى ذلك
 هو الضلع الاطول يبقى اثنا عشر لحد نصفه
 ستة وهو مسقط للحجر الذي يلي الضلع الالاف
 هو عشرة ^٥ فإذا قينا حفر وبه في نفسه
 من ضرب العشرة في نصف بيغ اربعه وستون

وَحْزَرْهُ ثَانِيَةً وَهُوَ الْمُوْرُد

رهن و صوت

وَإِنْ تَفْعَلُ الْمُؤْدِي خارج المثلث

فَانْهِيْزْ كُلُّ وَاحِدٍ ضَلَعِنْ حَاضِلَعِه
أَتْ هَلْعَنْ كَانَغْ لَقَسَهْ وَيَسْطَهْ قَلْ

من المثلث ويقسم الباقي على الفصل الثالث

الذى هعل القاعدة وبخدا الفضل فى الخارج

وَيْنِ الْقَاعِدَةِ وَيُوْحَذُ نَصْفَهُ فَمَا كَانَ فَلَهُ

١٣٦ سقط الحجر فاذا سقط طربيعه من فرع احد

الصلوة اللذين صرّحوا بأحقها في لعنها

وأخذنا بالبأث فما كان فهو العود

متا دلک شک لحد اضلاعه نئیہ عشر

والثانية عشر والثالث عشر ووارد ذلك

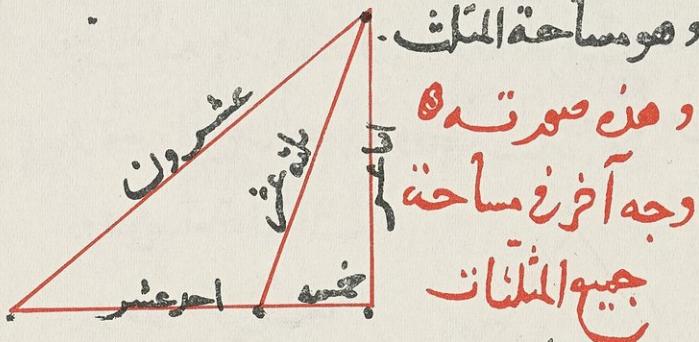
عموده. الذك يقع على الحد عشر اعن عي لجه
النحو والمعنى والدلالة

الذى على استقامته من يأكل واحد
من أغذية شوهدت بمخزن ... الملايين

وَتَلَقَّى فِي مَهَابَةِ الْمُحْدَثِ وَالْمُؤْكِدِ

—
—

يَا الْفَلْوَ الثَّالِثُ الَّذِي هُوَ حَرْ عَشْرُ فَخَرْج
مِنَ الْقَسْمِ أَحْرَوْ عَشْرَنْ أَخْزَنَ الْقَسْلِيْنَه
وَيْنَ لِحَدْ عَشْرَ سَقْ عَشْرَةِ أَخْزَنَ نَصْفَهَا عَنْ
خَسْهَ وَهُوَ سَقْ طَلَحَجَهُ فَإِذَا قَعْنَا
مُرْبِعَهُ مِنْ مُرْبِعِ مُلَهَّ عَشْرِ سَقْ مَا يَهُ دَارِبِعَهُ وَ
وَحْزَنَ اثْنَا عَشْرَهُ وَهُوَ الْمُوْدَ فَإِذَا ضَرَبْنَاهُ
نَصْفَ الْفَلْوَ الثَّالِثُ الَّذِي هُوَ الْقَاعِلَه
أَعْنَى خَسْهَ وَنَصْفَهَا كَاتِسَهُ وَسَيْنَهُ
وَهُوَ سَاحَهُ الْمُثَلَّثَ.

اَذَا رَدْنَا ذَلِكَ جَعَنَا عَدْدَ اَضْلَاعِ الْمُثَلَّثَ
كَلَّا وَضَرَبْنَا نَصْفَ الْمُجَيْعَ غَزِيَادَهُ عَلَى
كَلَّا وَاحْدَنَ الْمُضَلَّاعَ عَلَمْدَنَهُ لَا كَانَ
لَخَزَنَ اَخْزَنَ فَاحْصَلْ فَهُوَ سَاحَهُ الْمُثَلَّثَ
شَانِدَلَكَ اَنَا اَذَا رَدْنَا اَنْ تَغْرِي سَاحَهُ مُثَلَّثَ

احداً ضلائعه ملئه عشر و الثاني اربعه عشر والثالث
 خمسة عشر حجنا عرداً ضلائع كلها فكان
 اثنتين واربعين ضرباً نصفه اعنى الحد والعشرين
 في زياذه على خمسة عشر وهو سته فكان
 ما يه وسته وعشرين ضرباً جملته في زياذه
 للحد والعشرين على الاربعه عشر اعنى سبعة
 فكان ثماناً طالبها واثنتين وثمانين ضرباً
 في الثانية التي هي زياذه للحد والعشرين
 على الثالثه عشر فكان سبعة آلاف وسته
 وخمسين لخزناً حزرم فكان اربعه وثمانين

وهو مساحة المثلث

وهذه صورته

واذ قد ماما لا بد به التأسيـ

١٤

منه من مساحة المثلث كل خمسة عشر

ذوات الاضلاع الثالثه فلتتبع الآن بذكر

مساحة ما لا غنى عنه من اصول مساحة

المثلث ذوات الاضلاع الاربعه

١٢

١٥

وَقُولَّاً أَنَّ الْمَرْبَعَ الْمُطْلَقَ أَعْنَى الْمُسَاوِيَةِ

الْمُضْلَعَ الْقَائِيَّةِ الرَّوَايَا مَسَاحَتُهُ أَنْ يُضَرَّبَ
أَحْرَاصَلَاعَهُ فِي الْذَّكِّرِ بِلِيهِ عَنْدَ حَدِّ الْنَّاوِيَّةِ

الْقَائِيَّتِينَ الْمُلْقَتِ يَلِيهِ نَهَّ شَالَ ذَكْرَ
إِذَا رَدَنَا أَنْ يُعْرَفَ مَسَاحَةُ مَرْبَعٍ كُلُّهُ لِحَدِّ
مِنْ أَضْلَاعِهِ عَشْرَةً صَرْبَنَا أَحْرَاصَلَاعَهُ الْذَّكِّرَ
هُوَ عَشْرَةُ فِي الْذَّكِّرِ بِلِيهِ عَنْدَ حَدِّ الْنَّاوِيَّةِ
الْقَائِيَّةِ وَهُوَ عَشْرَمْ إِيَّاهَا بَلَغَ مَا يَةَ وَصَرْسَاحَةُ

الْمَرْبَعِ وَهُنَّ صَوْرَتُهُ

وَالْمُسْتَطِيلُ

فَإِنْ مَسَاحَتُهُ أَنْ
يُضَرَّبَ لِحَدِّ أَضْلَاعِهِ

فِي الْذَّكِّرِ بِلِيهِ عَنْدَ

عَشَرَ	مَسَاحَةُ	عَشَرَ
عَشَرَ	مَسَاحَةُ	عَشَرَ

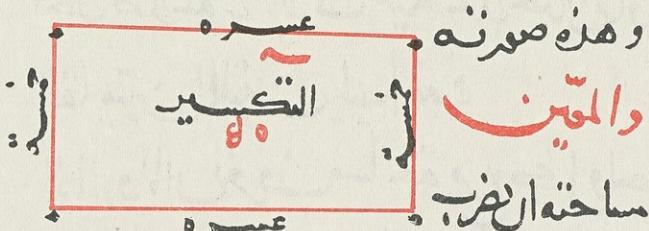
الْنَّاوِيَّةِ الْقَائِيَّةِ مُثْلِّاً مَا ذُكِّرَ نَافِعَ الْمَرْبَعِ هُ

شَالَ ذَكْرَ إِذَا رَدَنَا أَنْ يُعْرَفَ مَسَاحَةُ

الْمُسْتَطِيلِ الْذَّكِّرِ أَحْرَاصَلَاعَهُ حَسَنَةُ

وَالثَّانِي الْذَّكِّرِ بِلِيهِ عَنْدَ النَّاوِيَّةِ الْقَائِيَّةِ

عشره فاذا ضربنا احدىما في الآخر
كان خمسين وهو مساحة المستطيل

احرقضريه في نصف الآخر **مثال ذلك**

اذا اردنا مساحة بيضة كل ولحد افضلاته

ملئه عشر واحرا قطارة عشرة والآخر

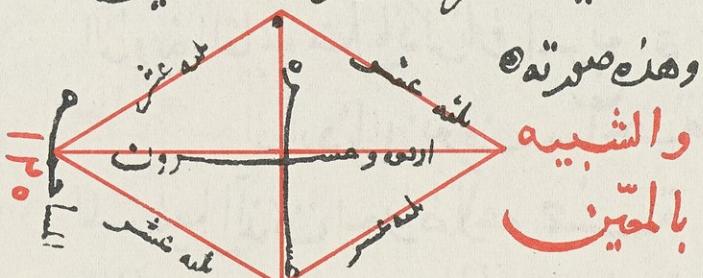
اربعة وعشرون ضرب نصف العشرة

وهو خمسة في جملة الاربعة والعشرين

او نصف الاربعة والعشرين وهو اثنتا عشر

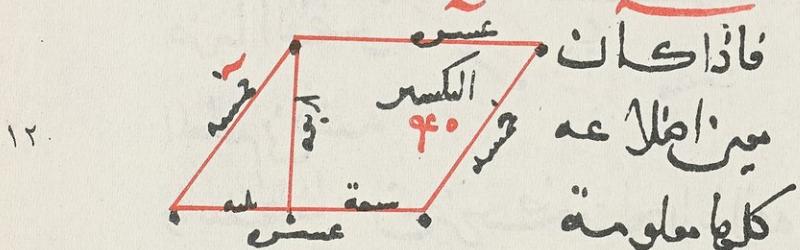
في جملة العشرة فالحاصل من كل واحد

منها ما ية وعشرون وهو مساحة الميّن

فان مساحتها انخرج من احذن واياه عموداً

على الصلع المقابل له أو على الخط الذي على
 استقامته ثم نضرب في ذلك الصلع المقابل
 له مثال ذلك إذا أردنا أن نعرف مساحة
 الشبيه بالمعين الذي ضلعين من أضلاعه
 المتقابلين كل واحد منها $\frac{1}{3}$ جمرة والضلعين
 المتقابلين كل واحد منها عشرة وعشرون
 إباقيات كل واحد منها $\frac{1}{3}$ عشرة وعشرون
 لخارج من الزاوية التي الصلع الذي
 يقابلها أربعة ضر بنا العبرة الذي هو
 أربعة في العشرين فكان أربعين وهو
 المساحة وهذه صورت مساحة

فإذا كان مساحة
 بين اضلاعه جزء ثلث من
 كلها معلومة
 ولحد قطريه معلوما فاردا ان نعلم
 القطر الثاني ضر نافذة القطر المعلوم
 ونفسه واسقطناه من ضرب لحد اضلاع
نفسه ولخذ لأخذ الباقي واضعفناه

فما كان فهو القطر الثالث **مثال ذلك**

معيّر كل ولحد من أصل اعده عشر و واحد
قطريه ستة عشر واردنان بغزة القطر

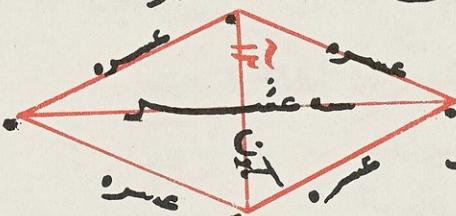
٣

الثاني ضربنا نصف القطر المعلم وهو
ثانية في نفسه فكان اربعه وستين
اسقطناه من ضرب لحد الاعلاع الذات
هو عشرة في مثلها فيبقى ستة وثلاثون
اخذنا جزءاً وأضعفناه فكان اثنى عشر

٤

وهو القطر الثاني و هذه صورته **٥**

وجه آخر

ضربنا القطر

المعلم في نفسه

١٢

واسقطناه من ضرب نصف لحد اصل اعده

في نفسه و اخذنا جزءاً ثالثاً فما كان فهو

القطر الثالث **مثال ذلك المعيّن**

١٤

الذات تقدم ذكره الذات محل واحد

من اصل اعده عشر واحرقطريه ستة عشر

فارد نان نعرف القطر الثان ضربنا القطر
 المعلومات اعن ستة عشرة نفسه فكان طبق
 وسته وخمسين اسقاطنا من مضر وبر
 ضعف لحد اضلاعه ونفسه اللذ هطول بع ما يه
 فيب ماة واربعه واربعين لحد ناجذر
 اثا عشر وهو القطر الثان فان حات
 بعين قطراء معايني وارد نان نعلم ضلعه
 ضربنا نصف حمل ولحمل القطرين يتع
 مثله وجمعناها ولخذن ناجذر ما الجمجم
 فما حات فهو الضلع **مثاله**
 المعي المتقعد ذكره الذا لحد قطره
 ستة عشر وثمانية اثا عشر وارد نان نعلم
 ضلعه ضربنا نصف المسته عشر اللذ هو
 احد قطره اعن ثمانية ونقطة بقلم اربعة
 وستين وزدن عليه من باليسته الى **نصف**
 قطر اثاية بقلم ما يه اخذنا جذر عشرين
 وهم احد اضلاع المعي المفرد

فان كان معين اضلاعه معلومة ومساحتة
 معلومة واردنال نعلم قطر يه ضرباً احد
 الاضلاع في مثله وضربياً نصف المجموع بذلك
 في مثله وحفظنا العاصل ثم ضربنا نصف
 المساحة في نفسه واسقطنا العاصل منه
 من المحفوظ فابق اخذنا اجزء وردنا
 على نصف مرح الصنف واخذنا اجزء صغيرناه
 فما كان فهو احل القطرين **ثانية**
 المعين المفروض اولاً الذي حل واحد
 من اضلاعه عشرون ومساحتة ستة وتسعون
 اردنال نعلم قطر يه ضرباً احد لا اضلاع
 وهو عشرون في نفسه محصل ماية ضرباً
 نصفها وهو حسنه في نفسه فكان
 الغير وحسناً يه حفظناه ثم ضربنا نصف
 للسلحة اعني ثانية واربعين في نفسه محصل
 الفان كوكيلها ماية واربعة واسقطناه من المحفوظ
 الذي هو الفات وحسناً يه بفر مايه وستة **سبعين**

اخذنا حذره اربعه عشره دناعل نصف
 مربع القلع الذات هو خمسون فبلغ اربعه
 وستون اخذنا حذره ثمانيه اضعناها
 فيلسنه عشر و هو لحد القطرين ٥
 وتدلين ان تعلم ذلك بوجه آخر وهو
 ان يزداد المساحة المعلومة على قلع
 ويأخذ حذره ويسقط من مربع نصفه
 نصف المساحة ويأخذ حذره الباقي ويزداد
 على نصف حذره الاول ونضعه ثما حصل
 يكون لحد القطرين ٦ **ثالث** المغير المغير
 يعنيه ردنا المساحة المعلومة اعني سته
 وتسعير على قلع اعني ما فيه فيلم مایة
 وسته وتسعير اخذنا حذره اربعه عشر
 وضرنا نصفه اعني سبعة في مثلها بلغ
 تسعة واربعين اسقطنا منه نصف المساحة
 اعني ثمانيه واربعين فيقي واحدا اخذنا
 حذره وهو لحد حذره دناعل نصف حذره الاول

اعنى سبعة ببلغ تمايمه ضعفناه ببلغ سبع عشر
وهو احر القطرين ٦

ذوات الصلاع الرابعة التي تسمى سبعة محرفة ٧

اما ان تكون فيه ناویتان قائمتان
واما خطأ متوازيات ولا يكون فيه
زاوية قاية واما ان يكون مخلفة الرواية
والمحواب ولا يكون فيه خطوط متوازية

ولما فيه زاوية قاية فاذ اكان
فيه زاويتان قائمتان فمساحته

ان يضرب الفعل الذكى عليه الزاويتان
القائمتان في نصف العدين اللذين

بيان لزاويتين القائمتين مثال ٨

محرف احد اصلاعه عشرم والثالث

الذى يقابلها ثانية والثالث اثنا عشر

والذى يقابلها ثانية عشر وكانت

الزاويتان اللتان عمل طرق التمايمية
قائمتين فاذ اردنا ان نعرف مساحته

حضرنا الثانية في نصف الثالث عشر والثانية عشر
معاً الله هو مائة وعشرون وسبعين

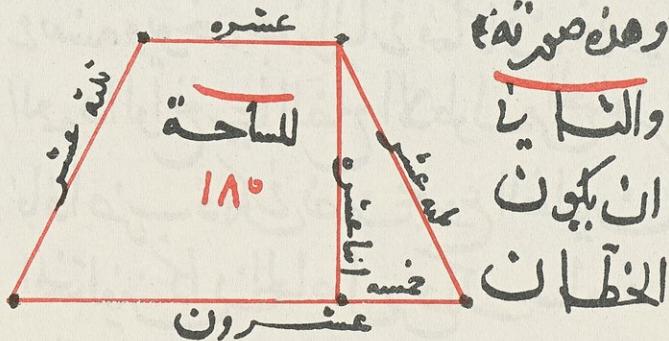
وهنّ صورٌ

ستوانز يار ولا يكون فيه زاوية قائمة فان
مساحتها ان تخرج فيه عمود على أحد الخطوط
المتوازيين ثم يضر في ذلك العمود في نصف
مجموع الخطوط المتوازيتين **وأخارج**

المرد فيه على رجبيـن أحـدـمـاً أـنـ يـكـونـ
الخطـاطـ اللـذـانـ لـيـسـ مـتـواـزـينـ مـقـاسـيـنـ
يـسـقـطـ أحـدـ المـتوـازـيـنـ مـعـ خـرـدـ ضـبـ
نـصـفـهـ فـيـ نـفـسـهـ وـيـلـقـ مـعـ ضـرـبـ أحـدـ المـتسـاوـيـنـ
فـيـ نـفـسـهـ وـيـوـخـدـ حـزـنـ الـبـارـقـ فـيـ كـانـ فـهـوـ
الـعـودـ الـوـاقـعـ عـلـىـ الـضـلـعـ الـأـطـولـ مـنـ الـحـلـفـ
فـاـذـ ضـبـ ذـلـكـ نـصـفـ بـجـمـوعـ الـضـلـعـيـنـ
الـمـخـلـفـيـنـ كـاـنـ الـحـاـصـلـ فـدـلـكـ سـاحـةـ

ذلك المحرف **شادك** محرف احادي لعله
 عشرة والثانى الذى يقابل له عشرة
 والثالث والرابع كل واحد منها ثلاثة عشر
 ولاردنال يعرف مساحة استخرجنا
 عرده الواقع على العشرين الذى هو عداز
 للعشرين وذلك لأننا اسقطنا العشرة من
 العشرين وضربيها نصف المائة اعني خمسة
 في نفسها ونحصل على خمسة وعشرين اسقطناه
 من مع اللثة عشر بقي ما يزيد عن أربعين واربعين
 اخذ ناجزه فكان أثنتeen عشر وهو العود
 فإذا ضربينا هذه العود في نصف مجموع الضلعين
 المتوازيين اعني العشرين والعشرة وهو عشرين
 كان ما يزيد عن عشرين وهو مساحة المحرف

٣

٤

٥

٦

٧

٩

١٥

اللدان ليسا متوازيين غير متوازيين ضربنا
 كل واحد منها في نفسه واسقطناه ^{القل}
 من كل ذر وقسمنا الباءة على تفاصيل الصلعين
 المتوازيين فما أخرج من القسم أخذنا الفضل
 بينه وبين التفاصيل فما كان ضربناه نفسه
 أصغر أصغر مسقطي الحجر الذي يلي أصغر
 الصلعين ^{الضلعين} غير المتوازيين في مثله والقينا
 من أصغر ^{الضلعين} الذين ليسا متوازيين فأخذنا
 جزء الباءة فما كان فهو العود ^و اذا
 اسقطنا أصغر مسقطي الحجر من التفاصيل
 بعدها أعظم مسقطي الحجر الذي يلي أعظم الصلعين
 غير المتوازيين فاما اسقطناه بيعده من
 بعدها أعظم الصلعين ^{غير} المتوازيين فأخذنا
 جزء الباءة فما خرج فهو العود فما داصلها
 العود في نصف مجموع المتوازيين حسان
 ذلك ساحة المحرف ^{هـ} **مثال ذلك**
 سحرف احادي وجوشه عثم والله يقابل له

وهو الذاك يواز به اربعة وعشرون والثالث

ثلثة عشر والذك يقابلها خمسة عشر فاذا

اردنا ساخته اخر جن المعود الذك يقع

على الاربعة والعشرين وذلك ما ان يقرب

كل واحد من ثلاثة عشر وخمسة عشر نفسه

ونقطة الاقل من ذلك كل شئ يبقى سبعون

نفسه على تفاصيل الصلعى المتوازن بين

وهو اربعة عشرخرج من القسم اربعة نسقطها

من التفاصيل ونضرب نصفه الذك هو صفر

نسقطى الحجر وهو خمسة في مثلها ونكان

خمسة وعشرين سقطه من برج ثلاثة عشر

يبقى ما يزيد اربعة واربعون يأخذ جذر

الثانية عشر وهو المعود الواقع على الاربعة

والعشرين واذا سقطنا الخمسة التي

هي اصغر سقطى الحجر من تفاصيل الصلعى

المتوازن اعني اربعه عشر سقط تسعة

وهو اعظم سقطى الحجر الذي يلي الخمسة عشر

٣

٤

٥

٦

٧

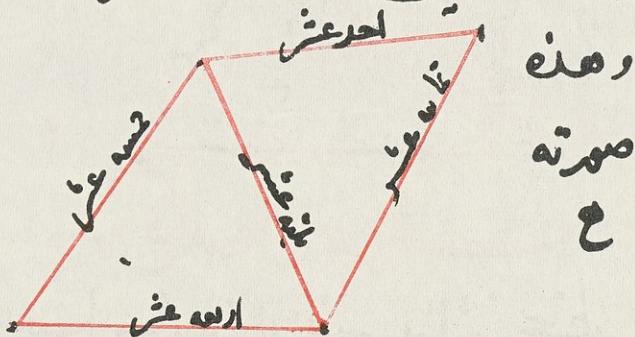
فإذا أضربناه هذن التسعة في نفسها كان
أحد و ثمانين وأسقطناه من ما بين ربعه عشر
بـقـ مـاـ يـهـ وـارـبـعـهـ وـارـبـعـوـتـ اـخـرـنـاـ جـذـرـهـ
فـيـعـانـاـنـىـعـشـرـوـهـالـمـوـدـ فـإـذـأـضـبـنـاـهـ
فـيـنـصـفـمـجـمـعـالـضـلـيـنـالـمـتـوـازـيـنـ وـهـ
سـبـعـةـعـشـرـكـانـمـاـيـنـ وـارـبـعـهـ وـهـالـمـسـاحـةـ
وـهـذـنـصـورـتـهـ ٩

فـاـمـاـسـوـدـلـكـمـنـالـمـحـرـفـاتـ

١٢ نـسـيـلـمـسـاحـتـهـاـنـيـقـسـمـبـيـلـثـيـنـجـنـظـ
سـتـقـيمـجـرـجـمـنـاـحـدـاتـزـوـاـيـاـهـاـلـتـ
الـزاـوـيـةـالـمـقـابـلـةـلـهـاـوـبـسـوـعـكـلـوـاـحـدـ
مـنـالـمـلـنـثـنـ عـلـمـاـقـتـمـ مـنـاـلـدـلـكـ مـخـفـ
اـحـدـاـضـلـاعـهـاـحـدـعـشـرـ وـالـثـانـاـرـبـعـةـعـشـرـ
وـالـثـالـثـاـنـيـهـعـشـرـ وـالـرـابـعـتـيـهـعـشـرـ

دارد نا معرفة مساحتہ اخرجنا احرقطه
وكان ثلاثة عشر وسبعيناً عل واحد
من المثلث على حدته فكان مساحة المثلث
الذکري يحيط به ثلاثة عشر واربعه عشر وخمسة عشر
اربعه وثمانون ومساحة المثلث الذکري
يحيط به ثلاثة عشر وثانية عشر وواحد عشر
وسعو تقریباً فاذ اجمعناها كان ما يساوي
وخمسة وخمسين وهو مساحة المحرف

١٢

والأشكال الكثيرة المضلاع والزوايا

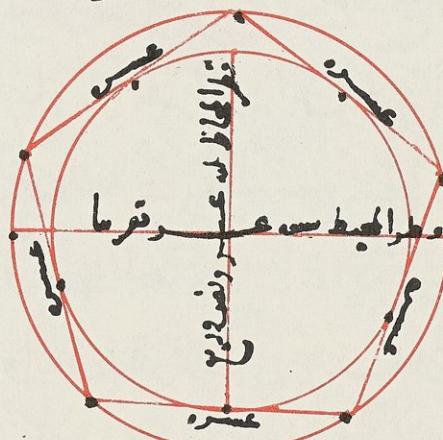
التي ترسم في دائرة وعل دائرة اعن المسماوات
المضلاع والزوايا فمساحتة ان يضرب
نصف قطر الدائرة التي يقع فيها في نصف
مجموع اضلاعها

١٥

و للهند استخراج اقطار الدوار التي يقع
عليها اشكال ذوات الصلع والذرايا المتساوية
طريق سهل قرير الصحة ٤

و هو ان اذا اردنا ان نعرف قطر الدائرة التي يقع
على كل من هذه الاشكال ضربنا احدى اضلاعه
بمثله و حفظنا المبلغ ثم ضربنا عدد اضلاع
الواحد بنصف عددها اضلاع فما كان زدنا
عليه مثلثه احلا و ضربنا ما يحتمل فيما حفظنا
ما حصل لخذنا تسييه واخذنا جزء وهو القطر
مثال ذلك مساحة متساوية الصلع والذرايا امثل
صلع منعا عشرة ارادنا ان نعلم قطر الدائرة التي
حيط به ضربنا العشر في مثلثها فكان مائة
و حفظناها ثم ضربنا عدد جميع اضلاع الا
واحد وهو اربعون في نصف عدها اضلاع وهو
اثنان ونصف فكانت مائة و زدنا عليه مثلثه
الاصل فصار له عشر ضربناها في التي حفظناها
و هو ما ياه فحصل من القبر الف و مائة و اخذنا

تسبيه والخزنا جزر، وهو القطر مكانت
ما بين وثمانين وثمانين وثمانين اتساعاً اخذنا
جزر وفكان سبعة عشر بالتقرب ٢ فاذا
اردنا قطر الدائرة التي في المحسن من قطر الراية
المحيطة بالمحسن الذي خرج بالحساب سبعة عشر
تقريباً ضربناها هذه السبعة عشر في نفسها وفكان
ما بين وسبعين وثمانين فإذا اسقطنا منه مربع ضلع
المحسن الذي هو عشرة وهو مائة يبقى طبقة
وتسعة وثمانين اخذنا جزر وفكان ثلاثة عشر
ونصفاً وبقي بالقرب وصفة صورته ٣

نَصْفُ الْقَطْرِ مَاذَا ضَرَبَنَا

الخ

وسنۃ ائمۃ

قرآن نصف

عدد الاضلاع

اعن حمزة و عزّز

الله

三

V

حصل من الضرب ما يه ولحد وسبعون
 وبسبعين اثنا وسبعين مساحة المخمر ^٥
 او ضرب نامره ضلع من اضلاعه في خمسة وخمسين
 وقسمنا المبلغ على اثنين وعشرين فطلع خرج
 فهو مساحة المخمر **شاله** ضربنا المائة
 التي هي مع ضلع هذا المخمر بعده وهو عشرة
 في خمسة وخمسين يبلغ خمسة آلاف وخمس مائة
 وسبعين على اثنين وثلاثين خرج من القسم ما يه
 ولحد وسبعون بسبعين اثنا وسبعين مساحة
 المخمر ^٦ ساوى الذات خرج الطريق الاول
 فاذار دننا ان نعلم الفرع من القطر علنا فيه
 بالعكس وذلك ما يضرب القطر في نصفه
 وما اجمع في تسعه وحققتنا المبلغ ثم ضربنا
 عدد اضلاع الاول علنا في نصف عدده اضلاع
 ما الحى زدنا عليه الثالثة للامل فما حصل
 قسمنا عليه الذي حفظناه بما خرج من القسم
 اخذنا اجزء و هو ضلع ذلك المثلثة

مثال ذلك المحس الذي تقدم ذكره
 دكار قصر الدائمة التي يحيط بها سبع عشر
 وارد نامورنة ضلعه ضرنا القطر في نفسه
 فكان مائة واربعة وأربعين ونصف
 ثم ضرناه في تسعه فكان الف وثلاثمائة
 ونصف وحفظنا ثم ضربنا نصف عد
 للضلاع في عدد الضرالاع الخ واحداً
 فكان عشرة زدن عليه بثلاثة اضطر
 ملئه عشرة فسنتها عليه الذي حفظنا
 وهو الف وثلاثمائة ونصف تخرج مائة
 وجر و من ستة وعشرين جرام واحد
 فإذا أخذنا ناحزه كان عيشه بالقرب
 وهو المطلوب

ولما كان المسدس المتساوٍ للضلاع وزوايا
 وهو ستمائه امثال المثلث المتساوٍ للضلاع
 وهو التي ضلعاها نشر كأن اذا اردنا
 ان نعرف سطحه فنربأ ضلع المسدس في مثله

٣

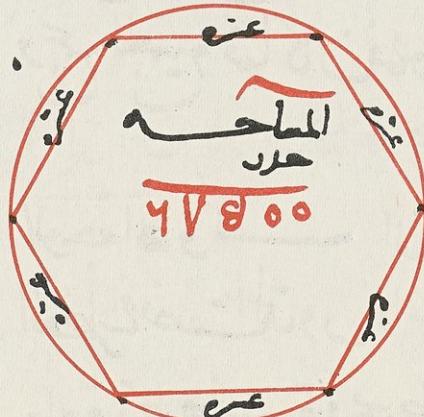
٤

٥

٦

١٥

وَمَا اجْتَمَعَ فِي مُثْلِهِ وَمَا اجْتَمَعَ فِي سَهْ وَنَصْفِ وَرْبَعِ
 وَلَخْنَاجِزِهِ اجْتَمَعَ فَمَا كَانَ فِيهِ مَسَاحَةٌ
 الْمَسْدِسُ لِمَثَالِكَ إِذَا أَرَدْنَا مَعْرِفَةَ
 مَسَاحَةِ مَسْدِسٍ مُتَسَاوِيَ الْأَضْلاعِ وَالْأَرْدَافِ
 كَلْجَابِ مِنْهُ عَشْرَقَ ضَرِبَنَا الْعَشْرَقَ فِي نَفْسِهِ
 وَمَا اجْتَمَعَ فِي نَفْسِهِ فَكَا زَعْشَرَقَ الْأَلَافِ
 ضَرِبَنَا هَاهُنَّ سَهْ وَنَصْفِ وَرْبَعِ دَعَائِيَّةَ
 وَسِتِينَ الْفَاءِ وَحِسْنَ مَا يَهُ لَخْنَاجِزِهِ فَكَانَ
 مَا يَتَرَ وَنَصْعَةَ وَخَيْرَيْنَ وَلِثَنَ وَنَسْرَ وَلِكَرَ الْمُنْزِرَ
 تَقْرِبَا وَهُوَ مَسَاحَةُ الْمَسْدِسِ وَهُنَّ صَرْنَةٌ

أَوْ ضَرِبَنَا مَرْبَعَ
 ضَلْعَ رَأْضِلَيْهِ
 فَنَانِيَهُ وَسَيْنَيْنَ
 وَقَسَنَا الْمَلْعُونَ يَا

لِثَنَ فَمَا كَانَ فِي مَسَاحَةِ الْمَسْدِسِ
 مَثَالِهِ ضَرِبَنَا مَرْبَعَ ضَلْعَ مِنْ أَضْلَاعِهِ وَهُوَ مَا يَهُ

فِي شَنْه وَبِعِينَ فِي لَغْ بَعْدَةَ آلَافَ وَثَانَاتَ
قُسْنَاهُ عَلَى مُلْتَنِ فَخْرَجَ مِنَ الْقَسْمِ مَا يَتَابَ
وَسَتوَنَ وَهُوَ مَسَاحَةُ الْمَدِيرِ وَقَرْبَ
مَا خَرَجَ بِالْطَّرِيقِ الْأَوْلَى ٤

*فَمَا الْعِزْرُ الْمُسْتَأْوِيُ الْأَضْلَاعُ وَالْأَذْفَارِ
مِنْ إِسْكَانِ الْكَنْزِ الْأَضْلَاعِ*

فَانَّ الْطَّرِيقَ مَسَاحَةً اَنْ قَسَمَ مُلْتَنَاتَ
عَلَى اَنْ يَكُونَ مَخْلُوقَ رَبِّي وَلَهُ مِنَ
الْمُلْتَنَاتِ مُشَرَّهٌ كَمَا يَنْمَلِي وَمَسَحَ
كُلَّ وَلَهُ مِنْ تِلْكَ الْمُلْتَنَاتِ عَلَى جَمْهُورَتِهِ
وَبَعْدَ لِجَمِيعِ فَعَالِيَّاتِ فَهُوَ مَسَاحَةُ ٥
وَالْأَذْفَارِ تَسْعِ يَعَا وَجَهِينَ

الْوَجْهُ الْأَوْلَى اَنْ تَضَرِّ نَفْسَ
الْقَطْرِي فِي نَصْفِ الدُّورِ *وَالْمَثَانِي ذَلِكَ*

دَابِيَةُ نَظَرِهَا سَعْدَةٌ وَيَحْيِطُهَا اَثَانِي وَعَرْوَتُ
وَارِدَنَا مَسَاحَتُهَا ضَيْنَانِ نَصْفِ قَطْرِهَا وَهُوَ
نَلَّهُ وَنَصْفُهُ نَصْفٌ يَحْيِطُهَا دَهْوَلُ حَلْثَرُ

فكان ثانية وثلثون نصف وهو مسلطها

على هنف الصفة ١٦٧ وعشرون

والوجه الثاني

ان نضب

القطن في نفسه

وتسقط من

المبلغ

سبعينه ونصف سبعه الثالث الذائق المذكورة

٩ يعنيها ضربنا القطر وهو سبعة في نفسها

فكان تسعة واربعين اسقاطنا منه

سبعينه ونصف سبعه وهو عشرون ونصف بعده

١٢ ثانية وثلثون ونصف موافقا لما أخرج بالوجه

الأول ٤ فإذا كانت دائرة قطرها

معلوما واردنا معرفة محيطها ضربنا القطر

١٥ في ثلاثة وسبعين ابدا فما كان فهو المحيط

وشاكله في الثانية المصورة اولا وقطرها

اعنى سبعة معلوما واردنا معرفة محيطها

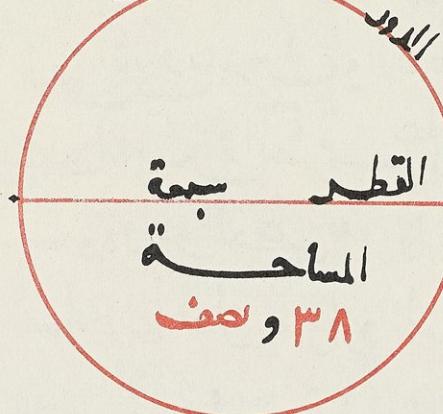
٣

٤

٩

١٢

١٥

صرنا السبعة في مثلثه وسبع فكان اثنى عشر
 وهو الدور ^٦ وان كان درها معلوماً
 اعني اثنى وعشرين واردنا معرفة قطرها
 فسمنا الاربعين على مثلثه وسبع فكان
 سبعة وهو القطر ^٧ فاذا كانت دائرة
 المساحة المعلومة واردنا معرفة محيطها
 ابداً على سبعة وصربنا الخارج من القسمة
 ابداً في اثنى وعشرين واخذنا بجز المثلث
 فما كان فهو المحيط ^٨ مثلاً في الدائرة
 المتعددة ومعلوم ان مساحتها تمنيه وثلثها
 ونصف فاذا اردنا ان نعرف محيتها
 صربنا التمنيه والثلث والمياء والنصف في اربعة
 فكان ماية واربعة وخمسين فسمنا
 على سبعة خرج من القسمة اثنان وعشرون
 فاذا ضربناها هذلا ^٩ المياء والعشرين والاربعين
 واحذنا بجز المجمع كان اثنى وعشرين وهو المحيط ^{١٠}

وقد يختصر هذالطريق باز تضر المساحة
 المعلومة في اثنتي عشر واربعة اساع وينخذ
 جزءاً واحداً فما كان فهو المحيط **مثاله**
 في التالية المتقدمة بعيسى ومساحتها المعلومة
 ثانية وتلبيس وبحضا وارد نامعرفة محيطها
 ضربنا التمنة والتلبيس والنصف في اثنتي عشر
 واربعة اساع وكان اربعونية والرقة ثماني
 اخذ نلجزء فكان اثنتي عشر وعشرين وهو المحيط
 فاركنا تدابير محيطها معلوماً وارد نامساحتها
 ضربنا نصف المحيط في نفسه ثم ضربنا المبلغ
 في سبعة وقمنا المبلغ على اثنين وعشرين
 فما كان فهو المساحة المعلوم **ومثاله**
 في التالية المتقدمة التي محيطها معلوم
 وهو اثنا عشر وعشرون وارد نامساحتها
 ضربنا نصف لها ثير عشرين وهو اربع عشر
 في مثلبه فكان طايه واحد وعشرين قمن ضربناه
 في سبعة فكان ثمانية وسبعين واربعين

قسناه على اثنين وعشرين فخرج ثانية
 ولثنتين ولنصف وهو المساحة ١
 وقد يعدل ذلك بطريقة أخرى وهو انضرب
 المحيط في مثله ويسقط من الجملة
 ثالثة ويقسم الباقي على المربعين فما
 خرج من القسم فهو المساحة مثاله ٢
 من دائرة المترفة والمحيط لها معلوم
 وهو اثناون وعشرون دارداً مسلحته
 ضربنا بالاثنين والعشرين في نفسه وكان
 اربعين واربعين وثلاثين اسقطنا منه
 منه وهو ستون ونصف فيقي اربعين
 ولثنه وعشرون ولنصف قسناه على المربع
 خرج ثانية ولثنتين ولنصف وهو المساحة ٣
 فان كانت دائرة معلوم القطر وقطعنا
 بوتر معلوم واردنا معرفه سبعم ذلك الوتر
 ضربنا نصف الوتر في نفسه ونصف القطر
 ايضاً في نفسه واسقطنا اقل من كل ثالث

واحدنا يأخذن المائة واسقطناه من نصف
 القطر فما كان فهو السهم **مثاله** دائرة
 قطرها عشرون وقطعه بوتر طوله ستة
 واردنال يعرف سهم ذلك الوتر ضربنا
 نصف الموتر وهو مثلثه في نفسه فكان
 سعة اسقطناه اهان **مربع** نصف القطر
 وهو خمسة وعشرون بعده ستة عشر لخذنا
 جزءه وهو اربعه اسقطناه اهان **نصف**
 القطر وهو خمسة بقوله وهو السهم

وهذه صورته ^٣
فـ كانت
 دائرة قطرها
 معلوم وفصل
 قطعة منها

سهم معلوم واردنامعرفه وتر تلك القطعة
 ضربنا زباده القطر على السهم في السهم
 واحدنا يأخذن المجتمع وضاعفناه فما كان فهو

الوتر **شاذ ذلك** من هذه الدائيره يعينها
 التي قطرها عشرة فصل منها قطعة سهمها
 اثنان واردنا معرفه وتر القوس المقطرة
 عن الدائيره صرنيا زيا دة القطر على السهم
 وهو ثمنه نصف السهم وهو اثنان فكان
 ستة عشر لخزنا حجزه فكان اربعه صعقاها
وكان ثلثاً نبيه وهو الوتر المطلوب معرفته

فاز كانت

دائيرة قطر لها

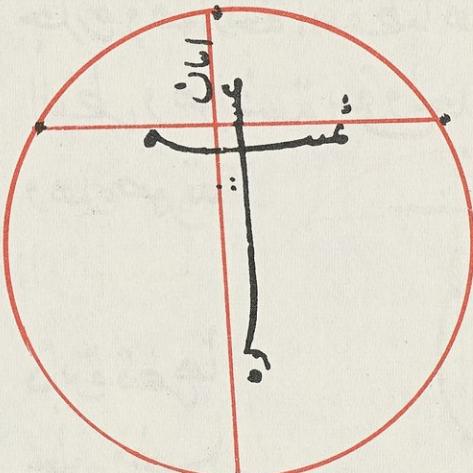
مجھول

ووترها

وسهمها

كل ولحرمنها

علم واردنا معرفة القطر صرنيا نصف
 الوتر في نفسه وقسمنا المبلغ على السهم
 وردنا الخارج من القسمة على السهم فما
 حصل فهو القطر **شاذ ذلك** دائرة

٣

٤

٥

١٢

١٥

قطرها بعدها ووترها ثالثه وسنتها اثنان
 وارد نافرقة القطر بمنتصف الوتر
^٣ وهو اربعه في نفسه فكان سنته عشرة سنتاً
 على التهم وهو اثنان فخرج من القسم
 ثالثه زدناها على التهم الذي هو اثنان
^٤ فصارت عشرة وهو القطر **قطاع دائرة**
 ان كان صغيراً لصف دائرة او اعظم من
 نصفها فان مساحة كل ولحمها ان يقرب
^٥ نصف قطر الدائرة في نصف القوس مما
 كان فهو مسلحة القطاع **مثال ذلك**
 قطاع حيطة به خطان مستقيمان وها
 نصف قطر دائرة وكل ولحمها سبعة
^٦ وقوس مقدارها سته فإذا ضربنا المساحة في
 المساحة كا لحد عشرة وهو مساحة القطاع

^س

 وهذه صورته
^س
 وان كانت القوس
 الى الحاطن بالقطاع
^س
المساحة

اعظم من نصف المحيط وكان متلاعثين
ونصف القطر في الذاذ لاحتاطا به كل
ولحد منها بلشه نصف واردنا مساحة
من بنا الثالثة والنصف في العشرة
اعي نصف المحيط كان خمسة وثلاثين
وهو مساحة القطاع ^٣ وهذه صورته

^٤
فاز كانت قطعة
^٥
مردابية واردنا
^٦
مساحة سطحها
^٧
وكانت القطعة

^٨
نصف دائرة من بنا نصف القطر في نصف
محض القوس فما كان فهو مساحتها
^٩
مثال ذلك نصف دائرة قوس محضها اعشر
^{١٠}
ووتره الذي هو قطر الدائرة التي هو من
سبعينه من بنا نصف القطر وهو ثلاثة ونصف
^{١١}
في نصف محض القوس وهو خمسة ونصف
^{١٢}
فحمل تسعة عشر ربع وهو المساحة

العنصر
المساحة
وربع
سبعين

وهذه صورة $\frac{1}{4}$
فان عادات
 بنفسه قطعة فلك دائرة

واردنا معرفة مساحة سطحها ماض ناحف
قطر الدائرة التي هذه القطعة منها نصف
قوس تلك القطعة فتحصل مساحة القطاع
الذى احاط به الخطان المستقيمان للدائرة
من المركز وقوس القطعة فإذا العتارض لـ
مساحة المثلث الذى احاط به الخطان
خارحان من المركز إلى طرف القوس
مع دائر تلك القوس يبقى مساحة القطعة
التي فرضت أنها اقل من نصف دائرة
مثال ذلك دائرة قطرها احد وعشرون وخميسها
ستة وستون وقطع منها قطعة كأن قوسها
احد عشر ووترها عشر ونصفاً وسمطاً بالتقرب
ولاحرا ويعاد سداً واردنا مساحتها ضرباً
نصف القطر وهو عشرون ونصف في نصف القوس

وهو خمسة ونصف وكأن سبعة وخمسين
ونصفاً وربعها حفظناه ثم ضربناه عمود
المثلث الذي لحاط به نصفاً القطر والوتر
وهو سبعة ونصف مدرسي في نصف الوتر

وهو خمسة وربع وكأن سبعة واربعين
وللثنتين وسبعين الثمن وهو مساحة المثلث
اسقطناها من سبعة وخمسين ونصف ربع
بقي عشرة ونصف ثمن وهو مساحة القطعة

قطرها الحرو عشرة وكانت المقوس خمسة
وخمسين ووترها عشرة ونصف ماذا ضربنا
نصف القطر وهو عشرة ونصف في نصف

ويعمل على ذلك
رسانة ينفعها
رسانة ينفعها
رسانة ينفعها
رسانة ينفعها

القوس وهو سبعة وعشرون ونصف كان
 مائتين وثلاثين وثمانين ونصفاً وربعها وهو
 مساحة القطاع الذي أحاط به نصف
 القطر والقوس التي هواعظم من نصف
 محيط الدائرة فإذا زادت ناحية مساحة
 المثلث الذي أحاط به الوتر ونصف قطر
 الدائرة وهو على ما قدم ذكره سبعة واربعين
 وثلاثين وسدس الثمن تزيد بذلك ثلثاً يه
 وستة وثلثين وربعها وسدس الثمن وهو مساحة

مساحة نصف الدائرة التي تحصل من نصف القطر
ونصف الدور وان اعلم ٥

والشكل البيضي مساحتة على ما قدم

ذكره من مساحة قطع الدوائر فاذا سجينا

نار لحنة من القطعتين اللتين مجموعهما

الشكل البيضي وجمعناها كان مساحة الشكل

ثا ذك اذا اردنا ان نعرف مساحة شكل

بيض احد قطريه عشر ونصف دصرا طول

والقطر الثالث اثنان ونصف وثلث بالتعريب

وهذا قصر عن فنا مساحة كل ولحد من القطعتين

وجمعناها فكان على ما قدم من مساحة القطعة

التي كانت اصغر من نصف الدائرة عشر و

واثن و هذه صورته

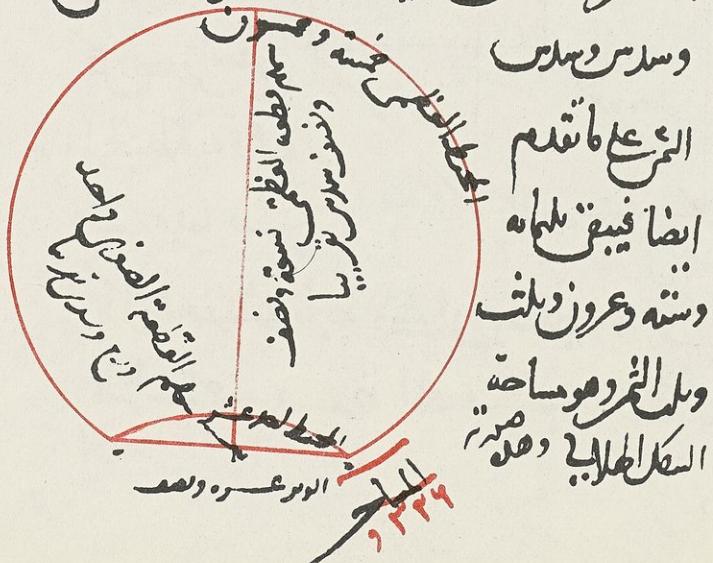
ومساحة الشكل

الملالي و **من**

ان يسع حمل و لحق من القطعتين على انها
قطع مزدوج داير تامة با ان يعرف الوتر المترافق

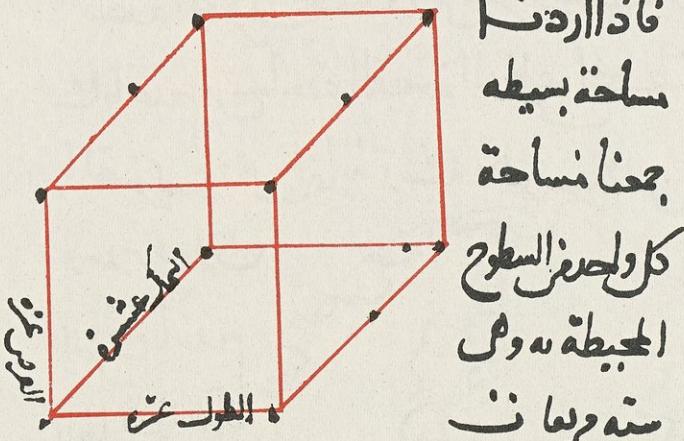

٣ بين القطعتين من المدابيق وسهم كل واحد
منها ويستخرج منها القطر ومساحة كل واحد
من القطعتين على ما نقدم ونقصان قل المساحة
من اثنتين بما يبقى فهو مساحة الشكل المملاي ٤
مثال ذلك اذا اردنا ان نعرف مساحة شكل
هلياً يكون الوتر المترافق بين القطعتين
من المدابيق عشرة ونصف وسهم الارتفاع منها
تسعة عشر ونصف ونصف سدر تقاربها وسهم الاصغر
واحد او ربعها وسدساً بالتقريب نقصاناً مساحة
القطعة الصغرى المحاطة وهي عشرة ونصف وربع
على ما نقدم من مساحة القطعة العظمى الحبيطة
بالصغرى وهي ملئياته وسته وتلثون وربع

والجُمُعُ المُكَبِّ

ساحة جمه ان يضرب طوله في عرضه
ثم المجموع في سكه **شال** مكعب طول قاعدته
عشرون وعرض قاعدته عشرون ايضا وسكه
ايضا عشرون واردن امساحة جرمها ض بنا
طول القاعدة وهو عشرة في عرضها وهو ايضا
عشرة فكان مائة ثم ض بنا المائة في المكعب
الذى هر ايضا عشرون فيبلغ الفا وهو مساحة
جم المكعب وهذه صورته **شال**

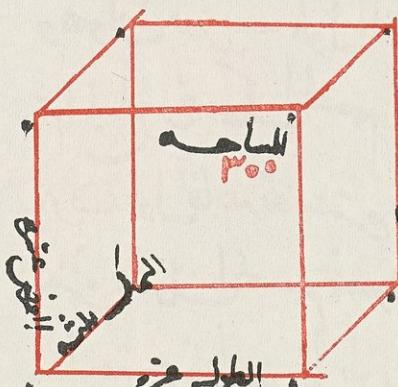
فاذ الرد شال
مساحة بسيطة
جعنا مساحة
كل ولحصن السطوح
المحيطة به وهي
ستة رباعيات

كل ولحد منها مابية فكان ستة مائة وهن
مساحة جميع بسيط المكعب

مساحة جسم المكعب

ايضاً ان نضرب طول القاعدة في عرضها
 ثم المبلغ في سمل المكعب **شاذا ذلك**
 لبني طول قاعدة عشر وعرضها ايضاً عشر
 وسملها اعنى سمل المكعب ملئه واردناسأ
 جسمه ضرباً بطول القاعدة المثلث هو عشرة
 في عرضها وهو ايضاً عشرة فكان ما يبة
 ثم ضربنا المائة في السمل المثلث هو ملئه **فكان**
 ملئاً يه وهو مساحة جم اللى **وهلن صورته**

فإذا أردنا مساحة
 بسيطه جمعنا
 مساحة المربعين
 اللذين **ما قاعرتا**
 المكعب مساحة

كل ولحدتها مابية، واربعة سطوح مستطيليه
 متوازية الأضلاع تانية الزوايا آخر الضلعين
 المتقابلين يصل ولحد من تلك السطوح عشرة

والفصل الآخر لملائكة كل واحد منها
مليون ذهان تلثاية وعشرين وهو
مساحة جسم البسيط المحيط بالليلة ٥
أو ضلنا ما يحيط بقاعدته وهو أربعون
ع ارتفاعه وهو ملائكة وذهان تلثاية وعشرين
وهو مساحة ظاهر زد ناعي الجملة فاعترف به
اعن عاتن صار تلثاية وعشرين وهو
مساحة جسم بسيطه ٦

ومساحة جرم الجسم التي هي

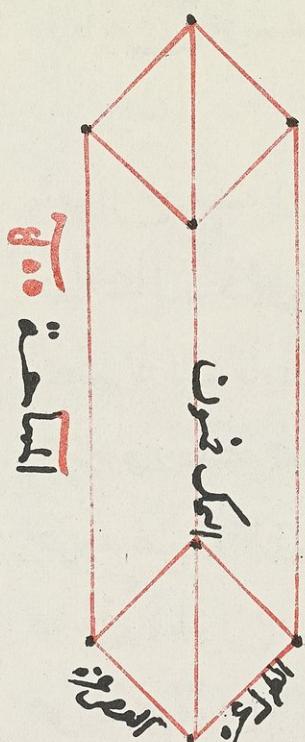
وهو أن يضرب طول القاعدة في عرضها
ثم المبلغ في حكم الجسم **ذلك** جسم
يترك طول قاعدته عشرون وعرضها ايضا
عشرون وحكم الجسم خمسون واردنا
مساحة جرمها ضربينا طول القاعدة وهو
عشرون في عرضها وهو أيضا عشرون فكان
ما يليه ثم ضربينا الملايين في الحكم وهو خمسون
وكان خمسة ملايين و هو مساحة جرم

الجسم التيرت

وهذه صورته

فاذاردنا مساحة

بسطه جمعنا مساحة
المربعين اللذين قاعدهما
مساحة كل لحمنها
مائلة واربعة سطوح
ستنطيله متوازية
الصلاع قافية الزدوايا

لحر الضلعين المحيطين بـ كل واحد منها
عشر و الضلع الثاني خمسون و مساحة كل
و لحر بـها خمساً يـه فـ كان الفـين و مـا تـيـن
و هو مـسـاحـة جـمـع بـسـطـه الـجـسـم التـيرـت
او ضـرـبـها مـا يـحـيط بـقـاعـدـته و هـو اـبـعـون
نـ اـرـقـاعـه و هو خـمـسـون فـ كان الفـين
و هو مـسـاحـة ظـاهـرـه فـاذـارـدـنا عـلـى الجـملـة
مسـاحـة قـاعـدـته اـعـنـي مـا تـيـن صـارـ الفـين

وَمَا تِنْ فَهُوَ مَسَاحَةُ جَمِيعِ بَيْطِهِ ٤

وَمَسَاحَةُ الْجَسْمِ النَّارِتِ

وَهُوَ نَصْبٌ ثُلُثٌ مَسَاحَةُ قَاعِدَتِهِ فِي سُمْكِهِ ٥

مَمَّا كَانَ فَهُوَ مَسَاحَةُ جَرْمِهِ مَا لَدَكَ

جَسْمٌ نَارِتٌ قَاعِدَتِهِ رُبعٌ كُلِّ ضَلْعٍ مِنْهُ
عَشْرُ وَارْتِقَاعُهُ خَمْسَةُ عَشْرٍ وَارْدَنٌ مَسَاحَةُ

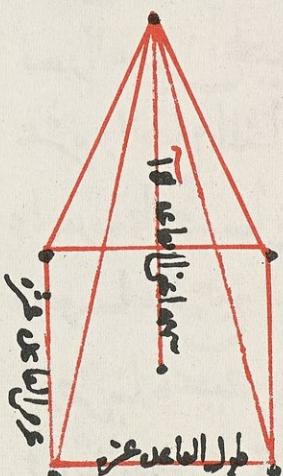
جَرْمِهِ ضِيَّبٌ ثُلُثٌ مَسَاحَةُ قَاعِدَتِهِ النَّارِ
هُوَ لَثَمَةٌ وَلَثُونٌ وَلَثْنَةٌ خَمْسَةُ عَشْرَ النَّارِ
هُوَ السَّهْمُ فَكَانَ خَسْمَاتٌ وَهُوَ مَسَاحَةُ

جَرْمِهِ وَهُنَّ :

صَوْتُهُ ٦

مَا ذَارَدَنَ مَسَاحَةً ١٢

بَيْطِهِ ضِيَّبٌ نَافِضٌ
عَيْطٌ قَاعِدَتِهِ وَهُوَ عَرْتٌ
فِي عُودٍ أَحْدَى الْمُنْثَنَاتِ

وَهُوَ جَنْ ٢٨٥ نَمَاءَ حَصْلٌ هُوَ مَسَاحَةُ بَيْطِهِ
سُمٌّ قَاعِدَتِهِ فَازَارَذَنَ عَلَيْهِ مَسَاحَةُ قَاعِدَتِهِ

اللذين مأباه فهار مساحة جميع بسيطه
ومساحة المجسم المنشور

٣ ان اضرب تكبير واحد من المثلثين اللذين
حيطانه في طول ضلع من اضلاع السطوح
الذات بين المثلثين فما كان فهو مساحة
جسمه **مثال ذلك** من شعري حيث به ثلاثة سطوح
متوازية الاضلاع قائم الزوايا باطولا كل واحد
منها عشرون وعشرون لحد حربها منه وعدده
الثاني ثمينه وبعرض الثالث عشرون فاذا اخذنا
مساحة مثلثة واحدة وهي اربعة وعشرون

في طول واحد من السطوح
وهو عشرون عان
اربع مائة وثمانين وهو
مساحة المنشور
وهذه صورته
فإذا أردنا مساحة
بسطه جمعنا بمحى

مساحة المثلثن وهو ثانية واربعون
ومجموع مساحة المثلثه السطوح التي تحرثا
مائتان وثمانين مائة وستون وثلاثين
مائة وعشرون فصار حجم مائة وثمانين عشر
وهو مساحة جميع بسيطه ^٢

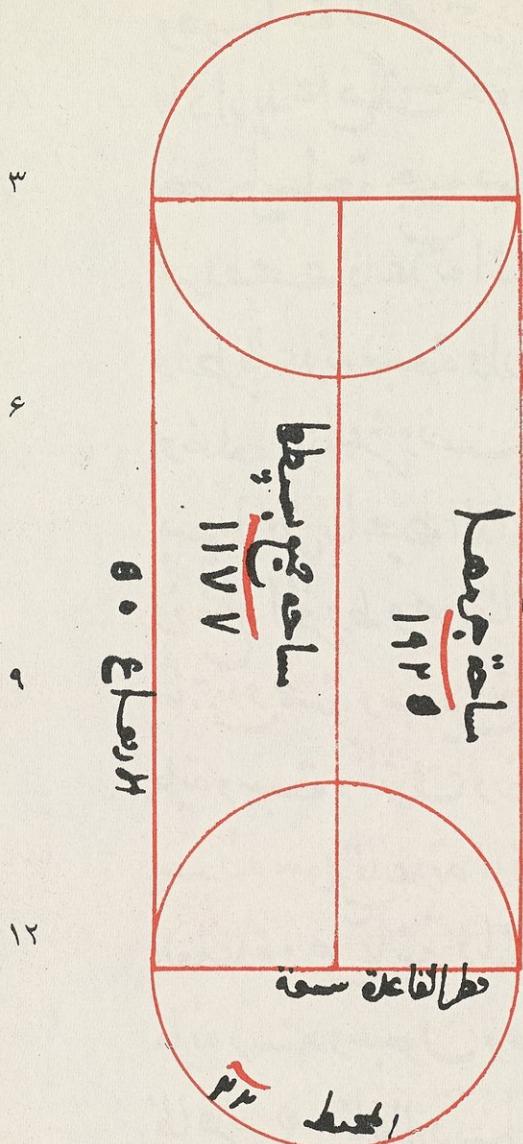
مساحة الكرة

بسططا على وحدهن لحرها بان نضرب
مساحة اعظم دائرة تقع عليهن اربعه فما
كان فهو مساحة سطح بسيطها ^٣
كرة قطرها اربعه وحيث اعظم دائرة
تقع عليهن اثنان وعشرون ومساحة هذه
الدائرة ثانية وثلاثون ونصف فاذا اردنا
ان ننسخ سطح بسيط الكرة ضربنا مساحة
الدائرة وهي ثانية وثلاثون ونصف اربعه
فكان مائة واربعة وخمسين وهو مساحة
سطح بسيط الكرة ^٤ والوجه الثاني
ان نضرب قطر اعظم دائرة تقع عليهن وهو اربعه
^{١٢}

ن محطة دائرة وهو اثناون وعشرون
 فكان مایه واربعة وخمسين وهو المطلوب
^٣ ومساحة جرمها ^{أيضاً على وجهين أحدهما}
 أن ينضرب قطر الكرة في نفسه وما احتم فمحط
 اعظم دائرة تقع عليها ويخرج سبعون ببلغ
^٤ فما كان فهو مساحة حجم الكرة ^{ثالث ذكراً}
 من هذه الكرة التي قطرها سبعة وسبعين اعظم
 دائرة تقع عليها اثناون وعشرون واردة
^٥ مساحة جرمها ضعف قطرها الذي هو سبعة
 في نفسه فكان تسعة واربعين ثم ضربنا
 التسعة والاربعين في الثانية والعشرن الذي
^٦ هو بعديط اعظم دائرة تقع على الكرة فكان
 ألف واثنين وسبعين أخذنا سبعونه فكان
 مایه وتسعة وسبعين وثلاثين وهو مساحة
^٧ جرم الكرة ^{هـ} واللوحة الثانية ان يضر
 مثل مساحة بسيط الكرة وهو احدى خمسون
 وثلاثين نصف قطر الكرة وهو ثلاثة ونصف

نَكَانٌ مَا يَهُ وَتَسْعَهُ وَبِعِيرٍ فِي لَشْرٍ هُوَ مَسْطَحٌ
جَرْمُ الْكَرْكَرَةُ
وَمَسَاحَةُ الْأَسْطَوَانَةِ

لَبِسِ طَحَادُونْ قَاعِدَقَطَانْ حَزْبُ مَحِيطٍ
 لَحَرَنْ قَاعِدَتِيَّهُ نَارِتَفَاعُهَا فَمَاكَانْ
 فَهُوَ مَسَاحَةُ ظَاهِرَهَا فَازَارَذَنَاعِلَيْهَا
 مَسَاحَةً دَائِرَةً قَاعِدَتِيَّهَا كَارْ جَمِيعُ ذَلِكَ
 مَسَاحَةً جَلَّةً مَسِطَهَا **ثَالِثُ الْأَسْطَوَانَةِ**
 مَحِيطٍ قَاعِدَتِهَا إِثْنَانْ وَعِشْرُونْ دَقَطَرٍ
 قَاعِدَتِهَا سَبْعَةٌ وَأَرْتَفَاعُهَا خَسْوَنْ وَارَدَنَا
 مَسَاحَةً بَسِطَهَا ضَرِبَنَا دَوْرٌ قَاعِدَتِهَا وَهُوَ
 إِثْنَانْ وَعِشْرُونْ نَزْ أَرْتَفَاعُهُ وَهُوَ خَسْوَنْ
 فَصَارَ الْفَوْمَاءِيَّهُ وَهُوَ مَسَاحَةُ ظَاهِرَهَا
 فَازَارَذَنَاعِلَيْهَا مَجْمُوعَ مَسَاحَةِ دَائِرَةٍ
 قَاعِدَتِهَا وَهُوَ سَبْعَةٌ وَبِعِيرٍ بَلْغُ الْفَوْمَاءِيَّهُ
 وَمَا يَهُ وَسَعَهُ وَبِعِيرٍ وَهُوَ مَسَاحَةً
 جَيْعَ بَسِطَ الْأَسْطَوَانَهُ وَلَمَّا مَسَاحَةً

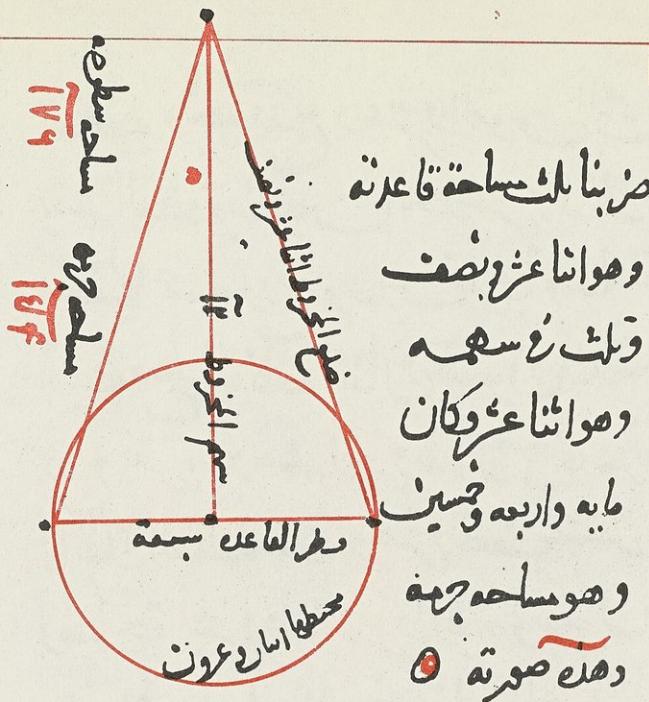

جمعها فانا
نضرب
مساحة دائرة
قاعدتها وهو
ثانية وثلثان
ونصفها ارتقطنا
وهو محسون
لصيغ الف وتساعاه
وخمسة عشرهن
وهو مساحه
بعدها
وهذه
صيغته

١٥

رسالة المخزروط
بسطه ان نضرب عيده دائرة قاعدته
في ضلع المخروط فما كان لخزنانصفه

وهو مساحة ظاهر المخروط سبع قاعده
 نادا زيد على ذلك مساحة دائرة قاعدته
 حصل مساحة جميع بيته **٤ شال ذاك**
 بمحروط بيته قاعدته اثنان وعشرون
 وقطر قاعدته سبعة وارتفاعه اثنا عشر
 وضلعه اثنا عشر ونصف واردن مساحة
 بيته ضربها بيته القاعدة وهو اثنا عشرين
 في ضلع المخروط وهو اثنا عشر ونصف وثمانون
 مائة وخمسة وسبعين اخذه نصفه وهو
 مائة وبسبعين وثلاثون ونصف وهو مساحة
 بيته سبع قاعده فاذ ازد ناعليه مساحة
 القاعدة وهي مائة وملعون ونصف بلغ
 مائة وستة وسبعون وهو مساحة بيته
 ظاهره **٤** فاذ ارددنا مساحة جمه
 ضربنا مثلث مساحة قاعدته في سبعه فما
 كان فهو مساحة جمه **شال ذاك**
 من المخروط المقدم ذكره واردن مساحة جمه

ومساحة قطاع الكرة

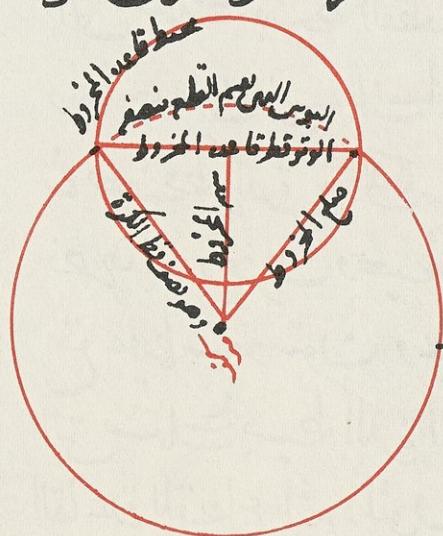
وهو شكل يحيط به قطعة من سطح الكرة
ومخروط رأسه مركز الكرة وقاعدته دائرة
التي يسمى بسيط القطعة من الكرة
ومساحتها ان يضرب ملمساحة بسيطه
في نصف قطر الكرة **شالدك** قطاع من كرة
قطرها احد وعشرون ومحيط اعجم زايف
تقع على مسافة ستون ويحيط دائرة
التي ستما بسيط الكرة التي هي بمثابة
القاعدة للقطاع ملئه ثلاثة وثلاثون وارتفاع

٩

١٢

١٥

القطعة وأحد وربع وعشرون القوس الفق
 يقسم القطعة بنصفين أحدهما عشر وثلث
 نصفها خمسة وربع وسدس تقريباً ومساحة
 بيض سطح القطعة اثنان وعشرون بلثان
 وربع تقريباً وسبعين المخروط الذي قاعدته
 قاعدت القطعة تسعة وعشرون نصف عشر
 ومساحة المخروط ما يتألف من ربعه وستون
 وخمسة تقريباً ادرنا مساحة القطاع ضرنا
 مثل مساحة بيض سطح القطعة الذي هو
 مثلثون وخمسة وثلثان جزءاً من سنته وثلث
 مزدوجة نصف قطر الكرة الذي هو

عشرون ونصف
 مخرج مثلثاً به
 وخمسة وعشرون
 وثلثين مثلثاً ثالثاً
 وهو مساحة
 القطاع

١٢

١٥

٦

• وساحة نصف الكرة

٥ معلومة من ساحة الكرة

٣ وساحة القطعة التي اصغر نصف الكرة

هو ان يقص ساحة جرم المخروط الذات
قاعدته قاعدة القطعة ورأسه مركز الكرة

٤ من ساحة جرم قطاع تلك القطعة ثما يبقى فهو
ساحة جرم القطعة التي اصغر نصف
الكرة **شال ذلک** قطعة اصغر من نصف كره

٦ قطاع الذات تقدم ذكره وساحتها كانت
لثما يه وخمسة وعشرون وثمن وثلاثة ثمن

ومخروطها ما يتأن واربعة وستون وخمس

١٢ ارضا ساحة القطعة تقضي ساحة
المخروط من ساحة القطاع ببق احذواز

تقريبا وهو ساحة جرم القطعة التي

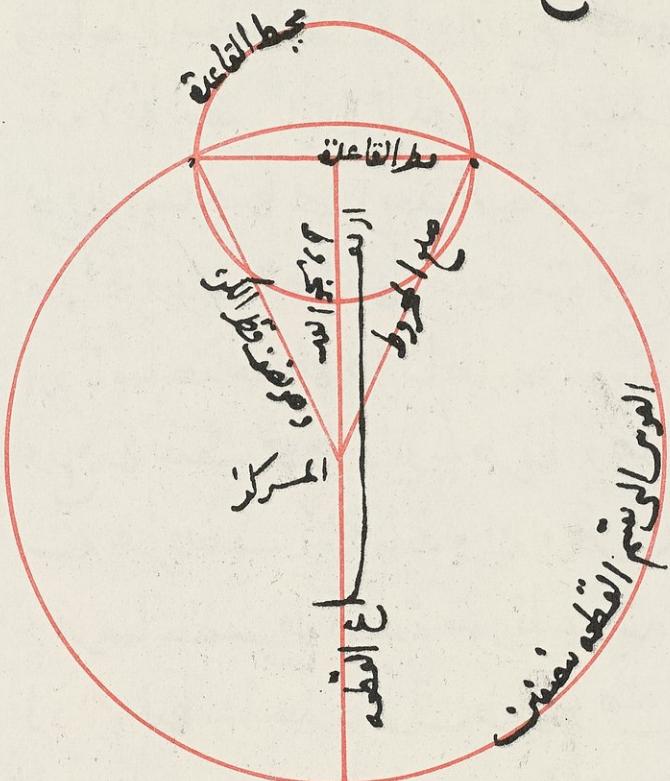
١٥ اصغر نصف الكرة

٦ وساحة القطعة التي اعظم نصف الكرة

هو ان يزاد ساحة جرم المخروط الذات

قاعدة قاعدة القطعة ورأسه مركز الحركة
 على مساحة جم قطاع تلك الدائرة مما يبلغ
 قيم مساحة جم ^{القطعة} التي هي اعظم
 من نصف الكرة **شافك** قطعة اعظم فـ
 نصف الكرة اعني عام تلك القطعة التي عرفت
 مساحتها ويحيط الدائرة التي يشم على
 بسيطه التي هي بزلة القاعدة للقطاع
 بلده ولثون وارتفاع القطعة سعة عشر
 ونصف عشر ونصف عشر والقوس الذي يشم
 القطعة سنتين خمسة وخمسون وسبعين
 بسيط سطحه ألف وما يليان وبلده وستعو
 ونصف سدس ضربها بلدها وهو اربع ما يليه واحد
 ولثون وسدس السادس في ربع الشع ونصف
 القطر يبلغ اربعة الف وخمسمائة وخمسة عشر
 وبنصف وربع ونصف عشر يزيدنا عليه مساحة
 جم المخروط يبلغ الف وسبعمائة وستعو
 وهو مساحة القطعة التي هي اعظم من نصف كره

زد ناعليه مساحة القطعة التي هي اصغر
من صفرة اعنى لحد وستون بلغ اربعه ألف
وثلاثمائة وعشرون خمسين مساوا لمساحة جرم
الكرة الماصلة من ضرب ثلاث مساحة سطحها
اعنى اربعين مائة وعشرين وستين في نصف قطرها د

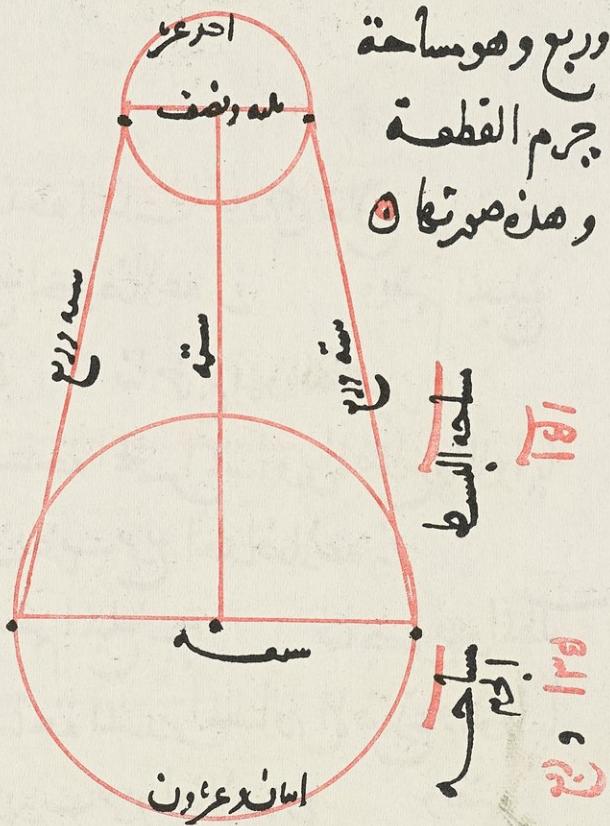
قطع الاَسَاطِير

اما ان يلوك دايرتنا فاعذرها متوارين

القطعة فما يبلغ في مساحة جم القطعة ٥
شال ذك قطعة من مخرطة محيط دائرة
 فاعرتها اثنا وعشرون ونقطة سبعة
 ومساحتها ثمانية وثلاثون ونصف محيط
 دائرة اعلاها لحد عشر ونقطة هائلة ونصف
 ومساحتها تسعه ونصف وثلث وارتفاع القطعة
 ستة لأنها ليست بدائرة تامة وإنما هي مسدك
 مخرطة ومساحتها تصل بعد ذلك حاطة
 بعلم المخرطات وهو اربع وأربعين وستة وربع
 أردنا مساحة بسيطة ضربنا ضلعها وهو ستة
 وربع في نصف محيط دائري طرفها وهو
 ستة عشر ونصف بلغ ما يبلغه وثلث
 وهو مساحة بسيطة القطعة سوى قاعدتها
 زدنا عليها مساحة دائرة طرقها وهم
 ثمانية واربعون وثلث بلغ ما يبلغه واحد وخمسين
 وربع وهو مساحة بسيطة جميع القطعة تقربها
 فإذا أردنا مساحة جريطة ضربنا مساحة

الابضاح
سُطْحُ الْعَلَا هُنْ مَسَاحَةٌ سُطْحُ اسْفَلِهَا فَكَانَ
مَلْهُبَاهُ وَارْبَعَةُ وَسَبْعَيْنَ وَنُصْفُ وَرْبَعَهُ رَبْعَتُونَ
وَنُصْفُ ثَنَى لَخْزَامَ حَذْرَزَهُ فَكَانَ لَسْعَةُ عَشْرَ
وَنُصْفُ ثَلَاثَةٍ التَّقْرِيبُ كَمَسَاحَةٍ سُطْحُ الْعَلَا
وَاسْفَلِهِ الَّذِي هُوَ ثَمَانِيَّةُ وَارْبَعُونَ وَثَنَانَ تَقْرِيبًا
بِلْغَ سَبْعَةُ وَسَيِّرَ وَنُصْفُ وَرْبَعَهُ بَنَاهُ فِي مَلْهُبَاهُ
الْإِرْتِفَاعُ وَهُوَ أَنْتَنَانَ خَصْلَمَيْهُ وَخَمْسَةُ وَلَلْثَوْنَ

وربع وهو مساحة
چرم القطعة
و هذه صورتها

وقد وضحت من اصول هذه الصناعة ما اذا
فهمه المأذن فيه كان وما معرفه باقى
اصول الصناعة وسايئ فروعها انس الله ٥

٣

كتاب لما يطاح عن اصول
صناعة المساجح واحکمه العلیم

٤

وصلواته على شر محمد والبصیر

عن محمد بن علی الحنفی الفتح المردی

٩

ومن استخراجها ايضا مساحة
السطح المتساوية الاضلاع والزوايا

مساحة المثلث المتساوي الاضلاع ان يضرب

ربع احراضلاعه في ٣٢ ويسهم المبلغ

بعا ٣٥ مما خرج فهو التكبير ٥

١٢

ومساحة المخمس المتساوي الاضلاع والزوايا

ان يضرب ربع احراضلاعه في ٦٨

١٥

ويسهم المبلغ بما ٣٢ مما جصل فهو المطلوب

ومساحة المسدس المتساوي الاضلاع والزوايا

ان يضرب ربع اضلاعه في ٧٦ ويسهم

المبلغ يعلٰى ٣٥ فما خرج فهو المطلوب
ومساحة المربع المتساوى للأضلاع والزوايا
ان لفرب مع احراضلاعه في ٤٦
وتقسم المبلغ يعلٰى ٤٨ فما خرج فهو المطلوب
ومساحة المثلث المتساوى للأضلاع والزوايا
ان لفرب مع احراضلاعه في ٩٧ وتقسم
المبلغ يعلٰى ٣٠ فما خرج فهو المطلوب
ومساحة المتسق المتساوى للأضلاع والزوايا
ان لفرب مع احراضلاعه في ٢٤٩ وتقسم
المبلغ على ٤ فما خرج فهو المطلوب
ومساحة المتر المتساوى للأضلاع والزوايا
ان لفرب مع احراضلاعه في ٣١١ وتقسم
المبلغ على ٤ فما كان فهو المطلوب
واله اعلم بالصواب
كما الفرق بين الله الخليل
على بيرلخيل التاجر
٢٧٣٨ المحررية تذكر لصاحب طالبها

د. محمد بن العال

ترجمه فارسي

كتاب الأياض

از

ابي الفتوح اسعد بن ابي افضل

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجِهِينَ

٣

٤

٥

٦

٧

أَمَّا بَعْدُ إِنْ كَانَ يَسِّيْتُ دِرْعَ الْمُسْلِمَةَ لَهُ لَامَ
الْكَبِيرُ لِعَامِ جَهَةِ الْأَسْلَمِ لِبُو الْفَتوْحِ
أَسْعَدْنَا يَنِيْنَ الْفَضَالِيْلَ بِرَخْلَفِ الْجَلَلِ
رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ نَقْلَ لِرَدَهِ اسْتَبْارَتِ
أَرْصَنْيِيفِ الْأَمَامِ الْكَبِيرِ ابْنِ مَنْصُورِ عَبْدِ الْقَاهِرِ
بِرْ طَاهِرِ الْبَغْرَاذِيِّ الْقِيمِيِّ رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ
بِدَائِكَ ذِرَاعَ شَشِ تَبْضَهُ بَاشْتَ وَجَاهِهَا
بُو ذَدَهُ هَشْتَ يَا نَهَ كَيْرِنَهُ وَتَبْضَهُ
جَهَادَ لَمْشَتَ بُو ذَدَ وَصَاحِبَ كَيْرِيَ لَفْهَهُ اسْتَ
لَهَ هَرَانْكَشْتَ قَدْرَ شَشَ جَوْبُودَ بَشْتَ شَلَمَ
بَاشْتَ وَشَكْعَمَ كَلْدِيْلَنْتَهَادَهُ وَدَرَاصْفَهُ
سَتَ وَجَهَارَ شَدَسَتَ بُو ذَدَ وَشَشَتَ

يك كويچ باشد که آن اتنزخواتد و دملج
 گریان بود که آنرا يك تهم کويند و جریب
 نویشد و قصبه شرش بود
 وجها رقصبه که بیست و جها رشاست
 درده قصبه له شست رشاست يك حیر
 باش و باز جها رقصبه که بیست و جها
 رشاست در يك قصبه که شرش رشاست
 يك قفر باش و هر موضع بالصطلاح
 خاص بود باید که تعرف کرده شود
 ازا هل آنجا و بران خ راع و دیگر آلات
 ساحت آنجا ر لذه و مسحات خالی
 بباشد از مثلث و مربع و مدور و مستطیل
 و مطبیل و محض از مخروط و مختص
 اما المثلث
 بدایک در مثلث که متساوی الاضلاع باشد

٣

٤

٥

٦

١٥

زاویه قایم و منفرج بود و هیجنت

در هرج مثلث دو زاویه قایم یادو

۳

زاویه منفرج یا زاویه قایم وزاویه

منفرج نباشد زیرا لـه سه زاویه از

۴

هر مثلث برابر دو زاویه قایم باشد

۵

بر حکونه در آن دو زاویه قایم بود

وجون مثلث متساوی الاضلاع باشد

۶

هر زاویه ازانه دویل زاویه قایم

۷

بود از آنکه جمله زدایا برابر دو زاویه

قایمه است و مثلثات

از هفت نوع است یکت ازان متساویات

۸

الاضلاع است و مساحه آن برحبار

وجه بود دو وجه شترک میان این

مثلث و مثلثات دیگر و دو خاص این

۹

مثلث راست اتا وجهه اول ازان دو

کله مشترک است آست بـے عود در زیه
 قاعده زینه یا نیه عود در جله قاعده
 زنـت و طریق بـداستن عـمود در بـیت
 مثلث آست کـی مـصلح در مثل خویش زـنـت
 و ربع ازان بـیـلـنـیـ جـزـرـلـهـ الـارـبـاعـ اوـ

عـمود باـشـد وـوجـهـ دـوـمـ

در مـسـاحـتـ مـنـلـتـ آـسـتـ کـیـ جـوـابـ هـهـ
 جـعـکـنـیـ وـنـیـهـ مـجـمـوعـ بـرـکـیـرـکـ وـ
 بـهـ بـیـنـیـ لـتـقاـوتـ مـیـانـ اـینـ نـیـهـ بـرـهـ
 جـابـنـیـ جـنـدـاـسـتـ وـتـقاـوتـ هـهـ بـعـفـتـ
 در بـعـضـیـ زـنـیـ وـبـدـرـنـیـهـ جـوـابـتـ بـنـیـ

جزـرـاتـ بـیـلـغـ مـسـاحـتـ بـوـذـهـ

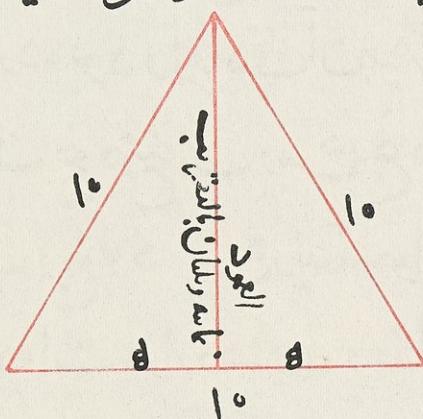
وـوجـهـ سـوـمـ

کـهـ کـیـ اـزـدـ وـوجـهـ خـاصـ
 آـسـتـ کـیـ مـصلـحـ در مـثـلـ خـوـیـشـ
 زـنـتـ بـسـیـجـ مـرـبـعـ مـصـلـحـ در زـلـلـهـ اـرـبـاعـ آـنـ

زنت و جذار آن برگیریت آن قدر مساحت
 بوده **وجه جهان** از دیگر وجه
 خامن آست که یک ضلع در مثل خویش
 زنت و شانزده مبلغ و عشر شنبه گیریت آنج
 باشد مساحت آن بوده

مثال آن مثلث است که هر ضلع
 از آن دو کن است عمود ش جذر هفتاد
 و پنج بود و آن سقریب هشت و چهار دانل
 باشد چون درینم قاعده زنت که پنج است
 چهل و سه و دو دانل باشد و این تفسیر
 آن بوده **یا جواہر جمع کنیه** باشد و نیمه
 آن بازده بود و زیادت آن بر هر ضلع
 پنج است پنج در پنج زنت و پس در پنج صد
 و پیست و پنج بود و پس در نیمه جواہر زنت
 که بازده است هزار و هشتاد و هفتاد و پنج

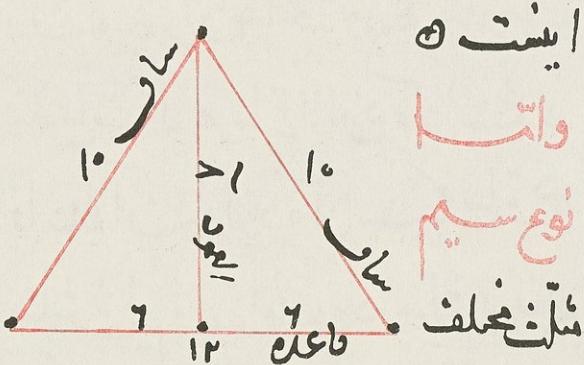
بود جز آن جمل و سه و دو داک است
 سقیب و آن مساحت باشد که ویا آنک
 ده در مثل خویش نک صد باشد و ربع
 صد در ملته ار باعشر نک هزار و شصده
 و هفتاد و نجع بود جز شرکیر و آن
 جمل و سه و دو داک است بقریب کیا تکیه
 باشد ه و ویا کیک ضلع در مثل خویش نک صد
 باشد سیکش برکیر و آن هی و سه و دو داک
 بود و عشتر شرکیر و از ده بود
 جمله جمل و سه و دو داک باشد و آن
 قدر مساحت است و صورت ش ایست

امانو^ع دوم مثلث متساوی الساقین

حاد الزوايا است و مساحت شبع دونوع
 ٣ است يك^ـ انک عمود در نيمه قاعده
 زنت^ـ و دن^ـ انک جواب جمله جمع کنت و
 نيمه مجموع برگيرت و به سه کجا جند
 ٤ زيادت دارد بر هرجاي ت آن^ـ زيادت طا
 بعضی در بعضی زنت و بس در نيمه جواب
 زن^ـ که جذر آن مساحة بوده **مثال**
 ٥ مثلث است که هر سایه ازانه کذا است و
 قاعده آن دوازده کذاست يك ساق در
 مثلث نیم و نيمه قاعده در مثلث نیم
 ٦ و آنکه بسیار بیفکیم جذر آنچ باند
 عمود بود و آن هشت است در نيمه قلعه
 زیم که شرایط جمله هشت بود و آن قدر
 ٧ مساحت است **٥** یا جواب جمله جمع آنیم

وآن سی و دواست نیمه آن شانزده بود
و قاعده هر دو ساق شش شش باشد
وبر قاعده جهاز باشد شش در سه زیم
وبعد رجهاز زیم صد و چهل و جهاز باشد
وبعد رنیمه جواب زیم آنکه شانزده است
دو هزار سیصد و جهاز باشد حذف
چهل و هشت است تدریس لحت بود و صورت

الضلع حاد الزوايا است و ساحت
از دلو نه باشند يك آنک عمود ش
در نیمه قاعده زیم و دیگر آنک همه جواب
جمع کنیم و نیمه مجموع بر کیرم و به نیم

۱۲

۱۵

لـه فـضـل آن نـيـمه بـرـهـرجـانـتـ جـنـدـ بـوـذ
 فـضـلـهاـهـهـ دـرـهـمـ زـيـمـ وـبـسـدـ نـيـمهـ جـوـاـبـ
 زـيـمـ جـزـمـبـلـغـ مـسـاحـةـ آـنـ باـشـدـ ٥
شاـلـ آـنـ نـلـشـ لـاـيـكـ ضـلـعـشـ باـزـدـهـ اـسـتـ
 ويـكـ جـهـارـدـهـ دـيـلـيـ سـيـزـدـهـ وـعـمـودـشـ
 دـلـسـتـهـ نـلـرـدـذـ الـأـبـعـرـفـ مـسـطـ الـجـرـ
 وـمـسـطـ الـجـرـ دـرـيـمـهـ قـاعـدـ يـقـتـلـ زـيـراـ
 لـهـ هـرـدـوـسـاقـ مـخـلـفـ اـسـتـ وـبـشـلـ
 قـاعـدـ ضـلـعـ جـهـارـدـهـ كـيـرـمـ وـمـرـعـ باـزـدـهـ
 بـرـكـيـرـمـ لـهـ دـوـيـسـتـ وـبـيـسـتـ وـبـخـ اـسـتـ
 وـمـرـعـ سـيـزـدـ بـرـكـيـرـمـ لـهـ صـدـ وـشـصـتـ وـهـ
 اـسـتـ وـانـدـكـ اـذـبـيـارـ بـيـفـ كـيـمـ بـنجـاهـ
 وـشـ عـانـدـ بـرـ قـاعـدـهـ قـسـتـ كـيـمـ جـهـاـدـ
 بـيرـ وـزـانـدـ بـرـ قـاعـدـهـ اـفـزـاـمـ هـجـهـ بـوـذـ
 نـيـمهـ آـنـ بـرـكـيـرـمـ نـهـ باـشـدـ وـاـيـنـ مـسـطـ الـجـرـ

٣

٤

٩

١٢

١٥

بود از جا نب بزرگتر که بازده است^۱
 و آن جوار از جهار ده سفلنیم و نیمه
 باقی بر یکیم بخود و آن مسقط الحجر
 باشد از جا نب لوجلت که متصل صلع
 سیرده است^۲ و هر دو جانب علوم
 شود از قاعده هرگز ام که خواهیم داشت
 خویش نم و مجموع از مرجع فلم که در
 بهلوت اوست سفلنیم جذر آنجه باشد
 عمود بود ب مثل نه درنه زنیم و از مرجع
 بازده سفلنیم صد و چهل و جهار باشد
 جذر شرب که قدم و آن دوازده است^۳
 و در نیمه قاعده زدیم که هفتاست حامل
 هشتاد و جهار باشد و آن مساحت است^۴
 یا همه جواب جمع لینیم حمل و دو باشد
 نیمه آن بر یکیم که بیست و یک است و بهیم

۳

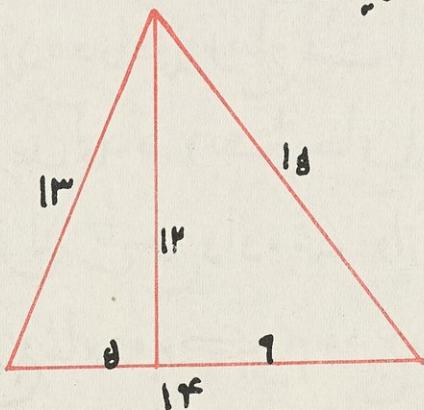
۴

۵

۶

۱۵

آله جند فضل دارد بر هر جانی شش
 بر مازده فضل دارد و هفت بر جهارده
 و هشت بر سیزده و بعضی در بعضی رذیم
 سیصد و سی و شش بود و در نیمه جوانب
 رذیم آله پیست و یک است هفت هزار
 و بجا و شش بود جذر شش که فتح
 و آن هشتاد و جهارست و آن قدر حاشیه
 است و این صورت آنست

و اما نوع جهان مثلث مختلف الاملاع
 است آله او را یکذا و یه منفرج و دو حاد
 باشد و مساحت آن برد و گونه است

کیکانک عمود درینه قاعده رتک و دوم
ترجمه فارسی

جمع کردن همه جواب جنالک شرح آن

داده شد **شال آن** کی ضلع مثلث

۳

دوازده است و دم شا زده و سیم بیست

وچهار و راویه که دوازده و شا زده

۴

پذان بحیط است متوجه است و هردو

زاویه دیگر حاد و مساحت آن جنان

باید کرد که سنگ از سر ضلع شا زده و ضلع

دوازده در افق لذ بر ضلع بیست تا سقط

۵

الجیع **شال** لذ و **بعمل** جنان باید کرد

که پیش لز شرح داده شد و آن جیاست

که منبع شا زده بر کیم و منبع دوازده

و افق از پیش سه کیم صد و ده دوازده

پانز بر قاعده نسبت یعنی چهار و بیست

پیروان آن بیز بر قاعده افزاییم بیست و هشت

۶

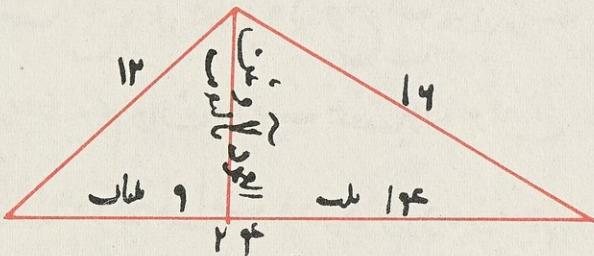
۱۵

وجها رد آنک بود نیمه آن برگیرم و آن
 جهارده و دود آنک بود و این مستطیل الجر
 است از جانب ضلع شانزده و باقی تابیست
 وجها ر مسقط الجر است از ضلع دولا
 و هر قسم که خواهیم ازین هرد و مرتع کنیم
 و مبلغ آن از مربع آن جانب که متصل
 است بین کنیم ب مثل نه وجها رد آنک
 در مثلث خوبی کنیم بود و سه بود وجها ر اس
 از صد و چهل و جها ر بین کنیم که مرتع دوکن
 است آنج باند بناه بود و بخ شعوذت
 برد کنیم و آن بقره ب هفت بود و شنی
 و آن عمود مثلث است و در دوازده زنیم
 که نیمه قاعده است هشتاد و نه و نیم بود
 و آن ساحت آنست و وجه دهم آن بود
 که جواب جمع کنیم بناه در بود نیمه آن

ج

ب

پر کلیم بیست و شش باشد و به نینم که جلد
 فضل دارد بر هجانیت آنها برست و چهار
 دو فضل دارد و پر شانزده ده و پر دوازده
 چهارده پر چهارده درده نیم صد و پیش
 باشد سرخ رد وزیرم دویست و هشتاد بود
 و پر در نیمه جواب نیم که بیست و سه است
 هفت هزار و دویست و هشتاد باشد
 جذراً قدر مسلح بود و آن نزد
 هشتاد و پنج باشد و یک تلث و ابرصور آنست

اما نوع خامس مثلث مختلف الاعلاقت
 که زوایاً اود وحداد باشد و یک قائم و سار
 آن بود که نیمه لحل الا قصرین در جله آن دید

زینم آنج بر سر مساحت بود و این طلاق
 در مثلث قایم الزاویه باز آیند **شال دلک**
 ۳ ملقع کی جانب شازاده است و کی جانب
 دوازده و کی جانب بیست وزاویه که
 دوازده و شانزده مدار محیط است قایمت
 ۴ نیمه دوازده در شازاده زینم نوذ و شش
 بود یا هشت رد دوازده زینم و آن مساحت
 است **والخواهم** جواب بر کیریم
 ۹ و آن جهل و هشت است و نیمه آن بر کیریم
 و آن بیست و چهار باشد و فضل آن
 برد دوازده دوازده است و بر شازاده
 ۱۲ هشت است و بر بیست جهارت دوازده
 و هشت در یکی که زینم نوذ و شش باشد
 و برد رجھار زینم سیصد و هشتاد و چهار
 ۱۵ بود و برد نیمه جواب زینم و آن بیست

وچهارست جمله نه هزار و دویست
 و شانزده بود جذر شعر کيرم و آن
 نود و شش بونه قدر مساحت است ۵
 والر خواهيم مسقط الحجر با زد سريرم
 جناهك لفته شد که مربع شانزده و دو زده
 بر کيرم و سه تراز هشتاد ييفلكتيم صد و دو زده
 بماند قست آن کينم بر قاعد بخ و سه خمس
 بير و آن آيد بر قاعده افزائيم و آن بيت است
 پنهه مبلغ بر کيرم و آن ده زده و چهار
 خس است و آن مسقط الحجر است بجانب
 ضلع شانزده و باق تابيست و آن هفت
 و يك خس است از جانب ضلع دوازده بود
 هفت و خس در مثل خويشتنم بجاوه يك
 وچهار خس و خس الخى نود از صد و چهل
 و چهار ييفلكتيم بماند نوزده و وچهار خس

حضرت بستايم وآن نه وسه خمس است وآن
عمود است در پيه قاعده زيم وآن ده است
نود و شصت بود وآن تكسيداست و هم ^{صوريه}

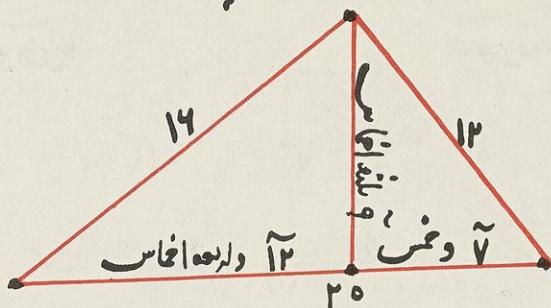
۳

۶

۹

۱۲

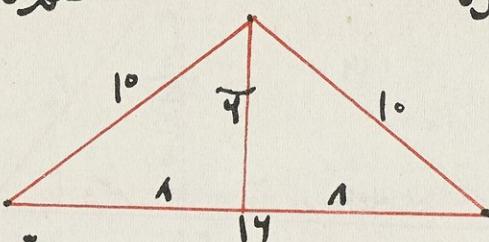
۱۵

وامانوع ششم مثلث است متساوي الساقين
متدرج الزاويه و مساحت آن بجمع جوانب
بود جنانك لفته شد يانک عمود در پيه قاعده
زيم و عمود جنان باز دست تو از اورد یا
مربع پيه قاعده از مربع يك از ساقين نقصان
لذ جنان باقی عمود باشد **مثال آن**

مثلث است هر يك از ساقين ۲۰ و قاعده
شانده مربع نصف قاعده که آن شصت
وچهارست از مربع يك از ساقين که آن صداست

نقشان کردیم سوی و شش بازماند جذر او
شش باشد و این عدد است در نصف قاعده
رذیم طاصل آمد جمله وهست و آن کسر است
صفرته و هزار

واما نوع هفتم مثلث احت قائم الزاويه
مساوی الساقين و مساحت آن بود
که نیمه می ساق دو جمله ساق دیگر زنفت
و در آن نصف قاعده در عود زین
و چون مربع یکی از ساقین مضاuffer که ز جذر
آن قاعده باشد و آن تنصیف که ز جذر
آن عود باشد **شال آنکه** جوزه یکی
از ساقین داشتند نیمه ده درجه ذ نیم
بنهاه باشد و این مساحت است و ملعده

۳

۹

۱۲

۱۵

جزر دوست باشد و عمود جز بجاه
وجون جزر بجاه در جزر بجاه رئم بجاه بلد
وان نکسیاست و هن صوته

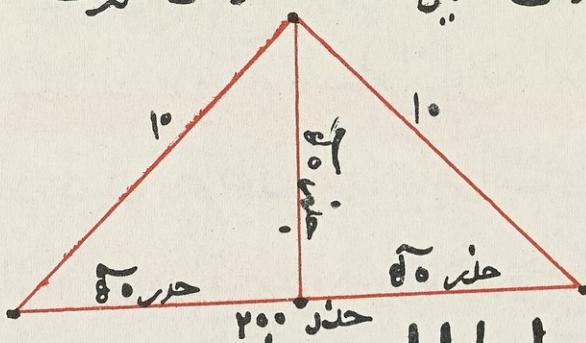
۳

۴

۹

۱۲

۱۵

واما المربعات

خست از مربعات منبع متساوی الا ضلاع
والقطرين قائم الزوايا است و مساحت
آن از جهاز و وجهت يک آنک بدل طول
در يك عرض زينه و يک دیگر آنک ضلعها
بعضی و بعضی زینه جزآن مبلغ مساحت
باشد و يک دیگر آنک زینه آنچه منبع زنان
محیط است در زینه يک ضلع ذات دیگر
ديگر زینه يک قطعه بجهة قطر است يک دیگر

زنت و طرق شناختن قطآنست یك
 طولد ر مثل خوش زن و عرض در مثل
 خویش آنج محقق شود جذر آن قط بود
مشاله مربع که هنسلی از آزاده است
 ده درده زیم صد باشد یا جواب بعضی
 از آن در بعضی زیم ده هزار باشد و جذیر
 صد باشد یا نیمه آنج مرجع بوی تیح طای
 و آن بیست باشد در نیمه یک ضلع زیم
 و آن بخ است صد باشد یا نیمه یک قطر
 در جمله قطرت بیکل زیم و قطر جذر
 دو بیست است و نیمه جذر دو بیست جذر
 بجا ه بود رس حزر بجا ه در حزر دو بیست
 زیم جذر ده هزار باشد و آن صد بود
 و آن نکسی است و عمل این آنست که بجا ه
 در دو بیست زیم زیر که جوز خواهیم تا

جزر علادک در جزر علادک زنیم
یک عدد در عدد دیگر زنیم جزران مبلغ
مراد بود و هدّه صورت که

۳

نوع دوم
از مربّعات

۴

مربع متساواه
الطولين والعرضين

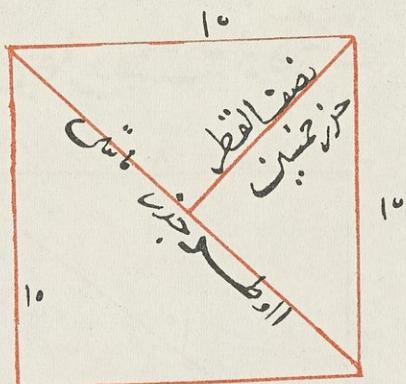
۹

مساوی القطرین باشد ولیکن طول نحالف
عرض بود و طبق مساحتی آن باشد
که طول در عرض تقدیم آنچه بر سر مساحتی
باشد و طریق دفع آن باشد له جواب
بعض ازانه رباعی نشاند آنجه بر سر جذر
آن مساحتی باشد **مثاله** مربع عده

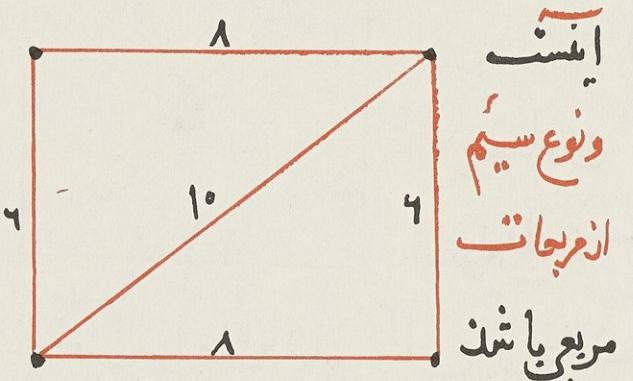
۱۲

طول نهشت است عرض شش مساحتی
آن باشد که هشت در شش تقدیم جمل

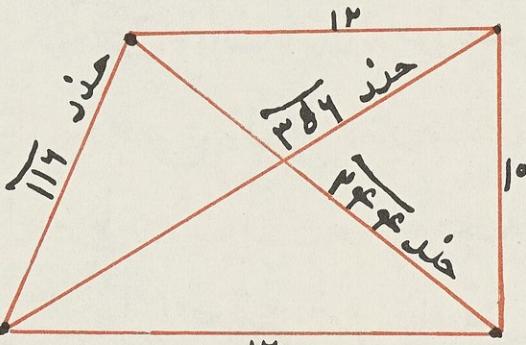
۱۵

وهشت باشد یا شتر دهشت زند
و سیم دهشت نند و بسیمین دهشت
زند جمله ده هزار و سیصد وجهه از
باشد و جزئی جمله و هشت بود صورت

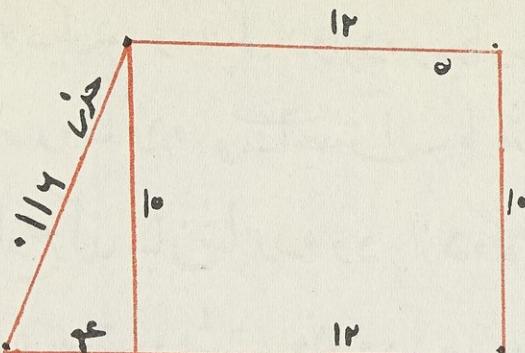

که آن امتقطع خواهد و دو قلع متوله از
دارد و دوزاویه قایه بین صورت

و آن مریب است که اضلاع او یک شائزه است

و دیکنده و سدیکل دوارده وجها رجذر
 صدو شانزده و مساحت آن باشد
 که جمع کند بیان شانزده و دوازده که متواتر
 اند بیست و هشت بونه و درینه عشره
 زند صد و جهل باشد یا تینه هرد و که
 جهارده باشد درده زند صد و جهل بود
 و آن مساحت آنست و قدر بزرگتر
 حذر سیصد و پنجاه و شش باشد که ان
 مربع عشره و مربع شانزده است و قدر
 کوچکتر حذر دویست و جهل و جهار
 باشد که مربع عشرين و مربع اثنا عشر است
 و وجه دیکل نقطیع بود مربع قائم الزاویه
 بسانند ازان و مثلث قائم الزاویه ازان
 باز بمند و هر یک را جنایه مساحت
 کند بین شکل ۵

و اسّا نوع جهاز از مربعات مربع
 باشد ولن بعیت متساوی الاصلاع
 مختلف القطرین و مساحت آن باشد
 که نیمه یک قطر در نقطت دیگر زینم ساخت
 باشد **مثال** هر یکی از اضلاع مربع ده و
 قطر بزرگتر شانده نیمه قطر بضر کتر
 در مثل او زینم ساخت و جوار باشد
 و از مربع ده که صنایع بکاهایم
 س و شش باندحدرات بولینم و آن
 شش است فصف قطر کوچکتر باشد
 در شانده زینم بود و شش باند وار مساحت

٦

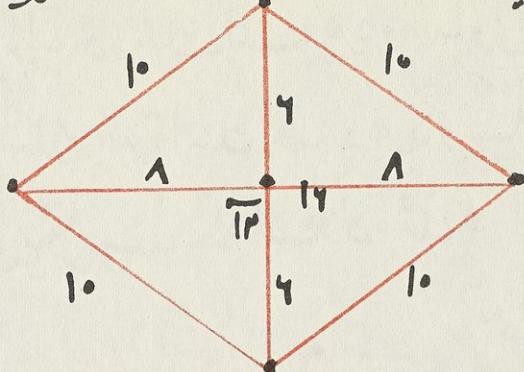
٩

۱۲

۱۵

صوت

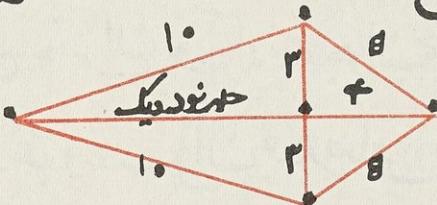
برین

اما نوع بنيم از مربعات شبيه معن
است و آن مربعیت متساوی القطعین الملا
بوجھی و مختلف بوجھی و مختلف قطر

صوت

برین

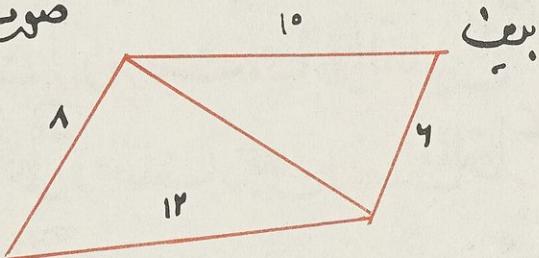
و ساخت این جون ساخت معین است
و لیکن باشد که هر دو قطر یا یکی از هر دو
قطر معلوم باشد و از به رآن روایت
که نیمه یک قطر در چله قطر دیگر زند

تشن

زيرايک دو مثلث است هر دو متساوی السا
وسنگان بهم قاعده افق و هر دو سنگ
يکي كه سنگ خاک بوده شن ۵

امانوع ششم از مربعات مرتبت
متوجه المضلع والقطري والزوايا بود

صوت

طرق ساخت آن بود که نیمه جوانججه
برگیرند و فضل آن به ضلعی برآورده
و ضلعلها بعضی ربعی را تلخ زنند از هر سه
مساحت بود: و طرق دوم آن بود
که مقطع کشید بد و مثلث و مساحت تبین شد
خاک ساخت مثلث است و اين طرق
اولیتی باشد در كل مربعات ۵

۳

۶

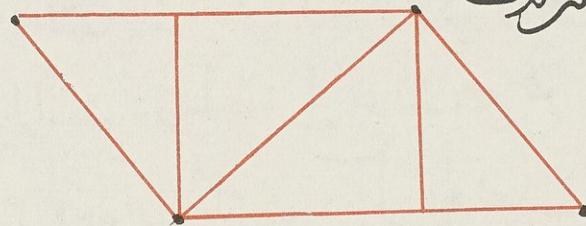
۹

۱۲

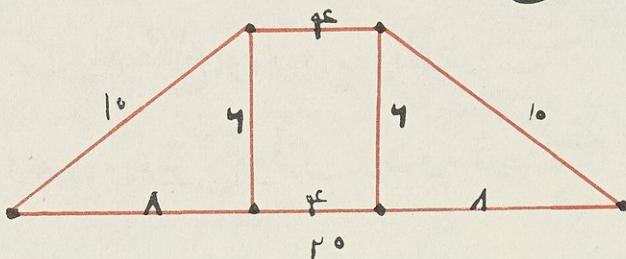
۱۵

امانو^ع هنتم از مربعات مربعيست کا
آنواه شبيه ميتن خواتد و آن شكل
مختلف الزوايا است و متساوی الطولين
والعرضين و مساحة آن الا نقطع تو ان
لرذ و آن جنان باشد که بد و هنک لست
جنائک خطی از بیکارایه مندرج بزاویه سقوع
دیل کشند و هر دیل را جنایا کا انه بپیماسد

برصیرت

امانو^ع هشتم از مربعات مربع باشد
که دو ضلع آن مختلف و متوازي باشند
و دو ضلع دیل متساوي غير متوازي بر صيرت

مساخت آن باشد که مقطع کش و از بیان
 مربع قایم الذاواهی برکیرند و از هر دو جا
 دو مثلث قایم الذاواهی برکیرند و مساحت
 آن شجاعت نموده شده است و آن مساحت
 خط آن هر دو طرف بود به آن باشد
 که کوتاه تر از تیفکت دوینه باشید
 در مثلث اوزنید و بسیار آن از مرعیک طول
 بیفکت خبر آنچه باشد عمود بود و طرف
 دیگر آنست در مساحت که جواب همه جمع
 آن دوینه آن برکیرند و بنظر نمایه نفل
 آن بر هرجایی خند است و فضلها
 بعض دویضی تا تجلی اینچه بر سر مساحت
 بود امانواع نهم از بیعات مربع
 مختلف الامثلع والزوايا والقطري است
 و هر دو عرض منولی بود در مساحت آن

۳

۴

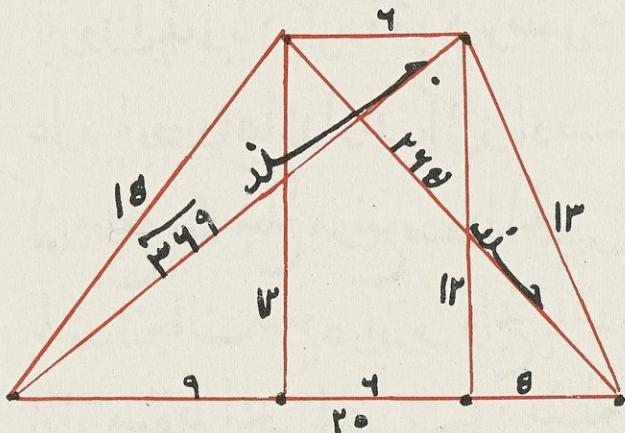
۵

۱۲

۱۵

الاشتراخت مسقط الحجر بود و يانك
 بد و مثلث كتد و جنامك مساحت مثلث
 كتل مساحت آن ملتقى و طرق شناخت
 مسقط الحجر آن بود که لو تا ه تر عرضت
 از داز تر عرضی بگشته و باقی آن نکه
 دارند و هر یک آن طویل داشتند او زند
 و سه تراز شریف گشته و بایه برآنجه
 محفوظ است قسمت کند آنجه از هفت
 یرون آیند زیاده کرده شود بقسموم
 عليه یا بکامه از داز آن آن زیادت
 کند عرضو نیمه ببلغ موضع مسقط الحجر
 باشد از جانب ضلع دراز تر و آنجه باشد
 ازان مسقط الحجر باشد از جانب ضلع
 لو تا ه تر و جو مسقط الحجر معلوم شود
 صریح ضلع دراز تر بگیرند و صریح مسقط

المحركه از جا ب اي ضلع است و اندک
 از سیار بیفکتند جزء آنج باشد
 عمود بود و همچنین از جانبی پل
 و جون هر دو عمود معلوم کشیده باشد
 و تفاوت در آن باشد نیمه هر دو عرض
 در آن زندگی یا نیمه آن در هر دو عرض
زندگان تکسیر آن باشند و مثال
آن برسی صورت است

چون شش از یست سی و کیم جوارد
 باشد و هر یک از طولین در نفس او زینم

یک دیست و دیست و بخ باشد و یکت
 صد و شصت و نه و اقل از اکثر
 ۳ بیفکنیم بجا و شرکاند فست کنیم
 برجوارده جهاریرون آید زیادت
 کنیم برجوارده همان بود نه آن سقط
 ۴ المجز باشد از جا بطلع بازده و از جواره
 بگاهایم ده باند نه آن سقط المجز
 باشد از جا بطلع سیزده و چهل خواهیم
 ۹ تا خط که قایمت میان هدو بلاینم عیش
 نه در مثل خویش نیم و بازده در مثل
 خویش نیم و اندک از بسیار سیف کنیم
 ۱۲ صد و چهل و چهار باند خنداخ خط
 است و آن دوازده است ^۱ و آن خواهیم
 بخ در مثل او زیم و سیزده در مثل او زیم
 ۱۵ و اندک از بسیار بیفکنیم جز رایج بازند

عمود بود آن دوازده است و جوک

عمود معلوم شد يمه آن بی شر است

در هر دو عرض زیم که بیست و نشست است

صد و بیجا و شش بود و آن مساحت

وطرح قضاخت قظر بزرگتران باشد

که دوازده در دوازده زیم و بانزده

در بانزده که آن نه و نشست و بح کنیم

جهت مبلغ قطع راز تربود و بیازد.

در بیازده زیم که آن بخ و نشاست

و دوازده در دوازده و بسیار کلیکریم

حضرات قدر کوچک تربود

و اما المد و راق

در مدد رات ال بیط معلم باشد

قیمت کرده شود برسه و سبع آنجینه

آین قطربود و آن قدر معلوم باشد

۳

۴

۵

۱۲

۱۵

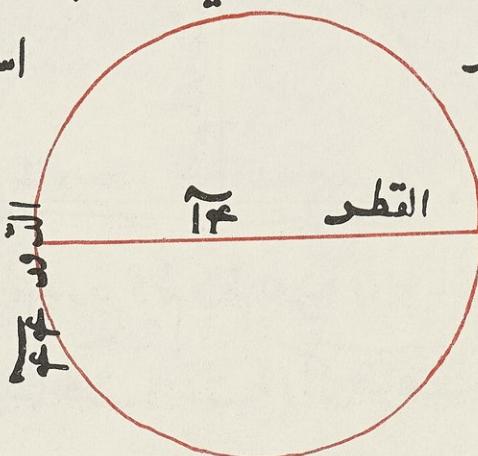
درسه و سعی ضرب کرده شود آنچ برسد
 محيط باشد، والرقط و محيط هر دو معلوم
 باشد نیمه قطر در نیمه دور ضرب کرده شود
 آنچ برسن مساحت باشد $\frac{1}{4}$ والرقط در مثل
 خویش تقد و هفتیک نیمه هشتاد ازان
 بیفکتند آنچ باشد مساحت بود والرقط
 در مثل خویش تقد و بسدر یازده و مبلغ
 بر جهارده قسمت کرد و شود آنچ یروت
 آینه مساحت باشد $\frac{1}{4}$ والر دور در مثل
 خویش تقد و سه ربع بیان زیاد کند
 حاصل بیان زیاد کند آنچ یروت
 آینه مساحت باشد $\frac{1}{4}$ والر دور در مثل
 خویش تقد و بسدر هفت مبلغ بر هشتاد
 و هشت قسمت کند آنچ یروت آینه مساحت
 باشد **مثال آن** مدققات هست

نظر جارد مخواستيم لـه محـيط بلـانـيم
 جـارـد درـسـه وـسـعـي زـديـم جـهـل وـجـارـه
 بـوـذـوـاـيـنـ قـدـرـ محـيطـ استـ بـسـعـهـ قـطـرـ
 لـهـ هـفـتـ استـ درـيـنهـ محـيطـ زـيـمـ لـهـ يـسـرـهـ
 استـ صـدـ وـبـنـجـاهـ وـجـارـ باـشـدـ وـايـنـ
 قـدـرـ مـسـاحـتـ استـ ^۸ وـاـلـرـ خـواـهـيمـ جـارـدـهـ
 درـ مـشـلـ خـوشـتـ يـمـ صـدـ وـنـوـدـ وـشـرـ باـشـدـ
 هـفـتـكـ وـنـيـهـ هـفـتـكـ اـزاـنـ يـفـكـ يـمـ وـانـ
 جـهـلـ وـدـوـبـاـشـدـ بـاـنـرـ صـدـ وـبـنـجـاهـ وـجـارـ
 وـانـ مـسـاحـتـ استـ ^۹ وـاـلـرـ خـواـهـيمـ
 جـارـدـهـ درـ جـارـدـهـ زـيـمـ صـدـ وـنـوـزـ
 وـشـرـ باـشـدـ وـسـرـ دـيـازـدـهـ زـيـمـ
 دـوـهـزـارـ وـصـدـ وـبـنـجـاهـ وـشـرـ بـوـذـ جـارـدـهـ
 قـسـتـ ^{۱۰} يـمـ صـدـ وـبـنـجـاهـ وـجـارـ بـروـنـ
 آـيـدـ وـانـ مـسـاحـتـ استـ ^{۱۱} وـاـلـرـ خـواـهـيمـ

د و ر د م ت ل خ و ي ش ن يم ه زار و ن ح ص د و
 س و شر باش د و سه ر ب ع آن کا ه زار و
 ج هار ص د و ب ن جاه و د و ا س ت ب ا ز ا ف ز ا يم
 سه ه زار و س ص د و ه ش ت ا ز د و ه ش ب و د
 ب ر ب ي س ت و د و ق س ت ك ل يم ب ي رو ن آي د ص د
 و ب ن جاه و ج هار و آن سا ح ت ا س ت و ال
 خ و ا يم د و ر د م ت ل خ و ي ش ن يم ه زار و
 ن ح ص د و س و ش و ب رد ه فت ز يم ح ا م ل
 س ي ز ده ه زار د ب ا ن ص د و ب ن جاه و د و ب و د
 ب و ه ش ت ا ز د و ه ش ت ق س ت ك ل يم ب ي رو ن آي د
 ص د و ب ن جاه و ج هار و آن س ي ر ا س ت و ا ب ت ص م ت
 ا س ت

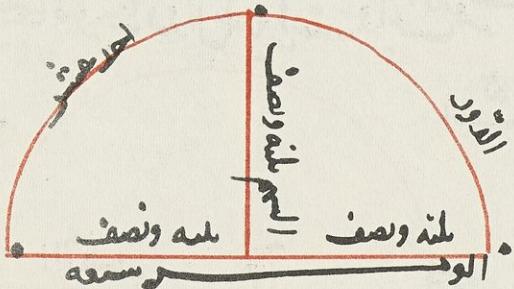
١٢

م د و ر

وَآمَا الْمَقْوَسَاتِ

بِأَكْلِ قُوسِ سَهْ لَوْنَهْ باشَدْ مَكْنَهْ
 نِيَّهْ دَائِرَهْ بُودْ وَدَوْمَ أَكْلِ لَوْجَهَتْ
 بُودْ وَسِيمَ أَكْبَنْ سَكْرَانِيَّهْ دَائِرَهْ
 باشَنَهْ اَمَا مَسَاحَتْ قُوسِ لَيْيَهْ،
 دَائِرَهْ باشَدْ هَجَنَانْ باشَدْ كَيْ مَسَاحَتْ
 دَائِرَهْ نِيَّهْ وَتَرْدِرِيَّهْ قُوسِ مَلِزَدَهْ
 يَا وَتَرْدِرِيَّهْ حُوشَنْ تَهْ وَسِيعَ وَنَصْفَ
 اَزاَنْ يِفَلَكَتْ دَهْ مَثَالَهْ مَقْوَسَهْ كَيْ وَتَرَا وَهَفَتْ
 باشَدْ وَقُوسِ شَيَّادَهْ بِرِينْ صَوَّتْ

سَهْ وَنِيمَ دَرْبَخَ وَنِيمَ نَهْ نَهْ نَهْ وَرَبِيعَ باشَدْ
 وَآنِ مَسَاحَتْ آَسَتْ؛ وَأَكْلِ خَاهَهِيَمْ

وتنکه هفت است درسه ونیم زینم و بخار

ونیم باشد سبع و صفع ازان یافکنیم

هم بعد و ربیعی ماند و آن مساحت است

واما مساحت قوسی کا لوح حکمت از نیمه

دایره باشد سهم او البتہ کتر از نیمه

و تربود باید لکه سهم و تران جمع کشند

و نیمه آن بر کل زند و آن پنه در سهم

زنند و تنکه دارند و سرمه و ترد مرتل

خویش نند و برجهارده قسمت کشند

هیشه آنج یرون آیند بران مبلغ محفوظ

آن زیند تا لسیر آن باشد **مثاله**

قوسی هست کا و تران هشت است و سهمش

دواست مساجن شان باشد که هشت

و دو بمرکلیکل کلین ده باشد و نیمه

آن لکه بخ است در سهم زند که دواست

۳

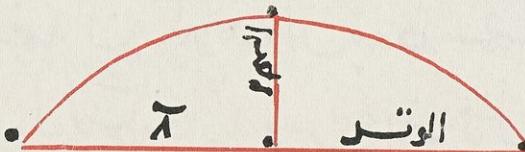
۴

۹

۱۲

۱۵

د کرد ز ايز را به دارند و بس نعه و قر
در مثل حويش تند شارد ه بود
وبر حواره تست لرده شود بلکن سمعت
بير دن آيد ز يادت لرده شود بر مخزن
كه د است يازده و سبع بود و آلت
ساحت آست برين صورت

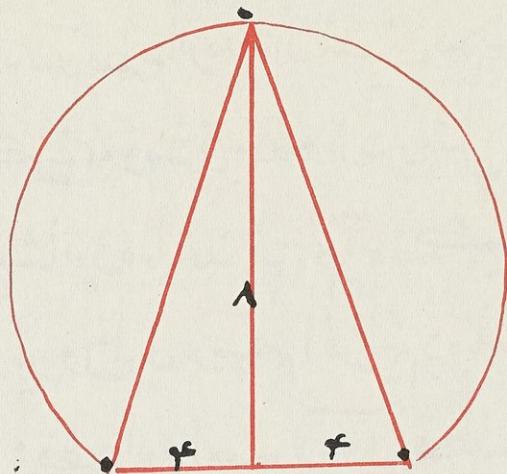

و لما مساحت قوس ل بزرگتر از نيمه
دایره باشند سهمش را ز تراز نيمه و قر
بود الله و مساحت اند و لونه بود
بلکه از يامش مثلثي متساوي الساقين
برآورند و جانمك مساحت مثلث باشد
مساحت كتد و برد و جانب آن دقوس
كوجك بيد ال ردد مساحت آن بلکه تد

۱۲

۱۵

خانک عد کفته شد برتشکل

دوچه دم آن باشد که به بیتند تا قوس
 از کذا م دایم است و جردن اسسه شود
 جنایک مسلح دایرها کنند مساحت آن
 کرده شود و برس مسلح آنج فضلها باشد
 بیس قوس نزیر کلرده شود جنایک لفته
 شد تا حاصل از مساحت هایم بینکلیم
 آنج باند تکسیر قوس نزیر کنند و طرق
 داشتن آنک از کذالم دایم است آن ماشد
 که نیمه و ترد ر مثل خویش زیم و قسمیم

۹

۱۰

۱۵

آن برسهم گئيم آنج بیرون آيد برسهم افزایم
 آنج برسد قطره ايره باشد **شلا** درین
 شکل که نوزه شد نیمه و تر رمثل آن
 نیم شانزده باشد برسهم قسمت گئيم
 دو بیرون آيد برسهم افزایم ده باشد
 و آن قطره اين است و جون قطر
 بداسیم در سه و سبع نیم سی و یک و سبع
 بیرون آيد و آن دایم بود مساحت آن
 گئيم یا انک نیمه قطره نیمه دایم نیم
 و نیمه قطر بیچ است و نیمه دایم بازد
 و بیچاره سبع حاصل هفتاد و هشت و بیچاره
 بیفه و مساحت قطعه لو جک بیکردیم
 و بیازده بیله و بیعی از بیانک حم این
 قطعه دو بود و وتر هشت از جمله
 دایره بیکلندهم شصت و هفت و سه بیع

۳

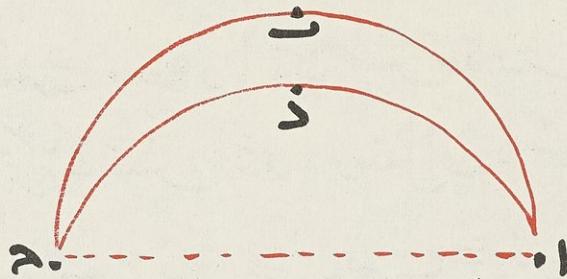
۶

۹

۱۲

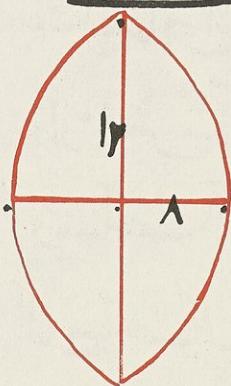
۱۵

باند و آن مساحت قوس نمک است
و اما شکل هلایی بین صورت باشد

وترین که مساحت قوس آخ
بکن و نکه دارد و سر مساحت قوس
آدم بکن و از جمله نکه داشته یافلند
با غ مساحت شکل هلایی بود
واتما مساحت شکل که بر صورت

خایه باشد بین مثال

مساحت آن خان کند
که قطر بزرگتر که دارند
است بر یمند و نیمه
قطر لر جمله کا جهارت

بران افزايند شاپرده بود يمه آنکه هست
 است در قظر لويچك زندگه هست است
 شصت و جهاز باشد و بستهه قظر
 بزرگتر كه شش باشد در مثلان زينم
 سو شش بوذ و بهفت قسمت كنيم
 بخ و سبعي هرون آيد برشصت و جهاز
 افرايم شصت و نه و سبعي هونه و آن
 مساحت آنست

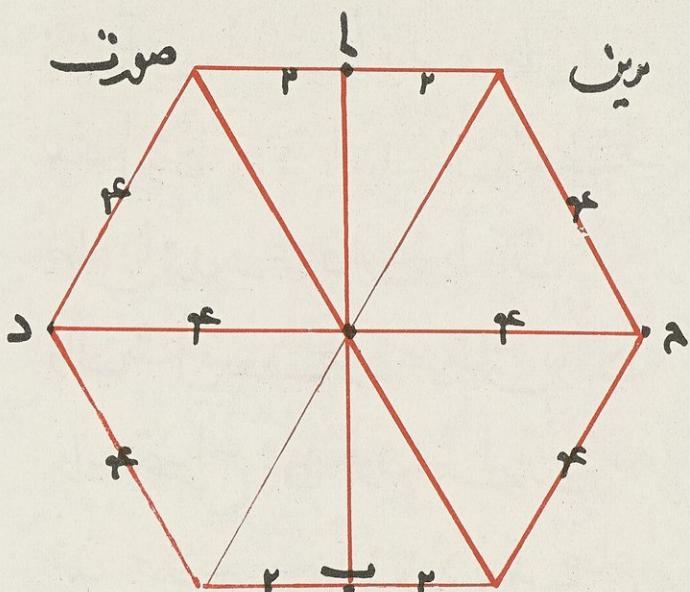
واما مساحه

ذوات الأضلاع

ب مثل مسدسي است متساهم الاضلاع والزوايا
 و آن ششم مثلث حاد متساهم الاضلاع
 و مساحت آن برسه وجهه بوده يك
 آن مساحت يك مثلث ازان ملتفه خانه
 بوده شدن و بسي بلغ آن مساحه در

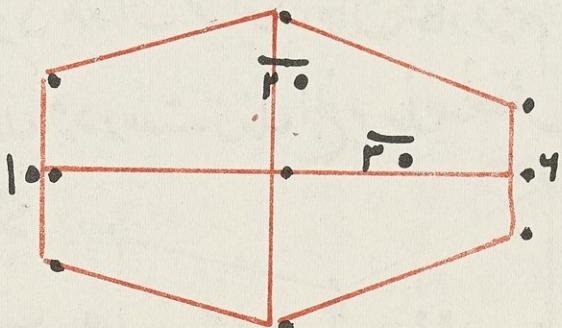
شر تند و آن مساحت آن باشد
 وجه دوم آن باشد که یک ضلع مسد
 و قطرش بر سر زند و بیان هرد و
 جع لکتند و نیمه آن بلکه زند و در عمود
 نتند آن مساحتش باشد و قطر آن
 مثل خط حذ باشد و آن ضعف هر
 ضلع باشد و عمود شرخ ط آب بود
 و آن مثل ضعف عمود هر مثلث بود
 واستخراج عو خود بیش لزی تو شته
 شد وجه سیم آن بود که یک ضلع
 بر سری که آن در مثلث جها رست
 و در مثل خوش زین شانزده بود
 وربع آن که جها رست دسته اربع آن
 زن که دوازده است جهل و هشت بود
 و آن نکه طرت و بس عده جوانب برگات

وآن شراست دشل خويشت نه
سي شش بود و در آن حفظ زين جذر
آن بلغ مساحت آن بونه **مثال آن**
مساحت هست که هر ضلع از آنجا را که زاست

مساحت آن باشد که جوار درجهار
ذینم شانزده باشد بسبعين آن در
سه بعشر ذینم جمل و هشت ماشد
و خلاص جوانب که شراست دیگر ذینم
سو شش ماشد در جمل و هشت ذینم حاصل

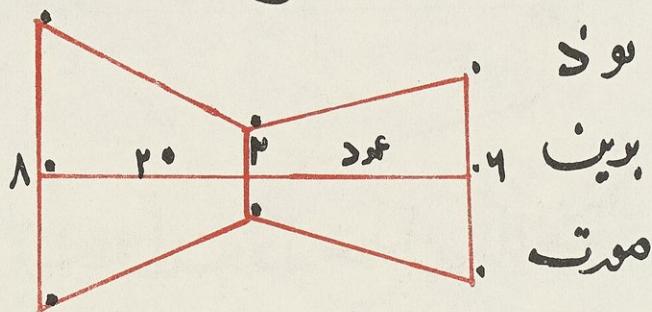
هزار و هفتاد و سیت و هشت بود جذر
 این مبلغ قدر مساحت مسدس بود و آن
 خواهیم کویم ربع شانزده درجه و عیش
 زدیم و جهل و هشت بود جذر از مساحة
 هر مثلث ازان باشد بس در شتر زنم تا
مساحت جمله بود و آن مسدس مختلف
 الاضلاع باشد بمثل که یک فلک شش کت
 بود و مقابله شده کن بود و قطر دهیان
 بیست کن باشد و عمود کله پیان شروع بود
ست باشد بین صورت

مساحت آن بود که مقطع کش خانم کفته شد

يانيه شوده بركيرند و آن هشت باشد
 و جمع لند با يست و نيمه جمله بركيرند
 جهارده باشند و در ععود زند يك
 سی است آنج بر سر تکسیر جمله بوده

راکریش محل طبلی باشند
 که سرشش کز بود و مقابلش هشتگان
 و میان دوگان و خط از هشت تاش
 هست که از طرق مساحت آن بود
 که جمع که تیان شود هشت و نیمه آن
 بركيرند و آن هفت است و با دو جمع لند
 نه بود نیمه آن بركيرند و آن جهار و نیم
 باشند و در هست زند آنج بر سر مساحت

و دیلر شکل که ازین جنس باشد آنرا

قطعیع باین کرد و ردان بامثلثات
یا مربعات یا مقویات باین کرد تا مساحة
هر یک خالک نموده شدن کرده من شود

و الله اعلم

وَمَا مِسْأَجَةٌ

محسّات

اگر مثل جسمی مربع بود طول در عرض
ذ تند و سب در عمق ذ تند تا مساحة
الجسم باشد همچنین تکمیر دیگر
شکلها و این آن حال باشد که
بلا وزیر آن یکسان بوده و اگر
جسم مخروط باشد که زیر شریط
باشد و بالا آن تیز سر و جانبها آن
مربع یا مدور یا مثلث بود طريق مساحة

آن جهان بود که قاعده آنرا مساحت
 بلن بس نیل مساحت آن در ارتفاع
 زندگه عمود است آنج برسن مساحت
 بوده و آن مخروط را دو قاعده باشد
 حاتمک پرش سیط باشند و بالا همچین
 و ارتفاع مخروط باشند مساحت
 ان از دو گونه است یکی آنک بدان که
 چند بسران باید افزود تا سرش
 مخروط گردد و بس مساحت آن بود
 که نیک مساحت پرش در ارتفاع عود
 زندگ و بس مساحت آنج برا فرزند ماستند
 بلند و مبلغ آن از مبلغ جله باز افتاد
 آنج باشد مساحت مخروط که دو قاعده
 دارد و وجه دوم آن بود که زیر آن
 در نفس او زندگ و بالا آن همچین در نفس او

۳

۴

۹

۱۲

۱۵

زنند و همین زیر بالازنند و جمله

جمع لند و سیک آخ بر سیک بر کیرند

و در ارتفاع شنند آخ بر سیک تکسیر

آن بود مثال آن مرتع مخروط است

که زیر شش کز در شتر کرست و بالا

آن دو کز در دل است و ارتفاع ش

که عود است همه کن است مساحت آن بود

که مرتع بالا و مرتع زیر جمع کنی جهل باشد

و بالا آن هنگ کلیم در زیر شد و ازده

باشد اما بر جهل افزايم بنجا و دو

باشد سیک آن بر کیرم که هفده

و دو دلک باشد و آن مساحت آن

بوده و آن ابر و جه اوی بنکریم

که بالا آن از زیر شجند قدر ناقص

است و آن جهار است در قدر ارتفاع ده

بِرَاسِتِمْ لَه در قدر هر دو لَن و نِیم می کُن
 بِعَاشتَه است و جون حین با شَد
 بِاید لَه بَخ لَن بِرسِر شان زایم تا محو طَت
 ۳
 بِعَد الرَّاس بِرَدَد زیرا لَه بَخ لَن
 دَو لَن نَقْصان مِن بِرَد و بِرَد بِران
 بِخَو طَشَش در شَش با شَد در ارتقَاع
 ۴
 با بَزَد هُر بِجِیم نِلَش مساحَة زِرَش
 لَه دوازده است در قدر با بَزَد هُر
 ۵
 ارتقَاعِش است صَد و هشتاد بَزَد بِس
 ساحَة بَخ بِرا فِن و دِیم لَه آن شَش و جهار دامک
 ۶
 است از جمله بِها هایم صَد و هفتاد
 و سه و دو دَلَمَلَن و از بِه ران کَفِینم
 ۷
 لَه مساحَت بَخ بِرا فِن و دِیم شَش و جهار دامک
 است زیرا لَه نِلَش مساحَت زِرَش لَه بَلَک
 و دو دَلَمَلَن در قدر ارتقَاعِش زِنِیم
 ۸

که بخ است شش و جوار دا لب عذ و این

صوت آنست

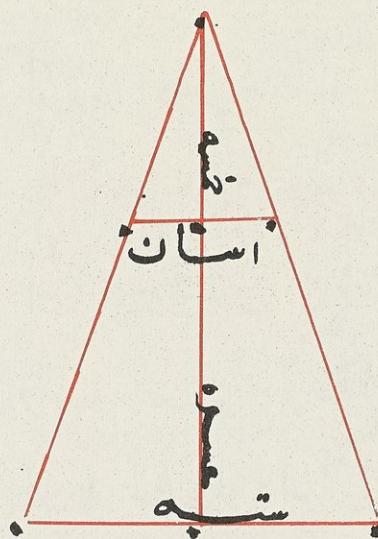
واما مساحة

سطح مخروط

ک قاعده آن

مدور باشد

پاله بجهة

محیط قاعده در خط مستقیم زند کا

از محیط قاعده سر مخ و طرسد ه

واما مساحت

جسم کره و نصف او

مساحه جسم که آن باشد که قطر آن

در نفس او ذات و بس مبلغ آن دیگر

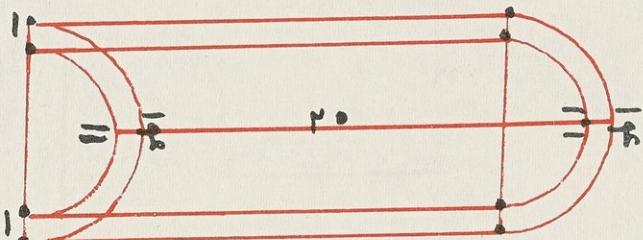
در قطر ذات و از مبلغ سبع و نصف سبع

بیکنی و بسانه بایه سبع و نصف سبع بیکنی

آنج باند مساحت جسم کرو باشد ۵
 و اما مساحت نیمه کرد آن باشد یک
 لفته شد و س نیمه آن برخیریت ۶
 و اما مساحت سطح کرد آن باشد که قطر
 آن در نصف قطر زن و بسیار جهاز زین ۷
 و سبع و نصف سبع از مبلغ آن بیکن یا انک
 بیک ط غطیم تر دایره که بر کله افتاد
 در قطر کره ذات ۸ آگر خواهی
 که بیک ط ستون کرد بدانت سطح قاعده ۹
 آث دوران قاعده در قدر سکشون
 آنج براید قدر بیک ط بوده و آگر خواهی
 که مساحت به بی هوا آن بکن و آن به
 نیمه که باشد مساحت کم بکن و نیمه آن
 برخیر و مساحت که هوا ازان بیکن ۱۰
 و اما مساحت اربع یک هوا آن بود یک

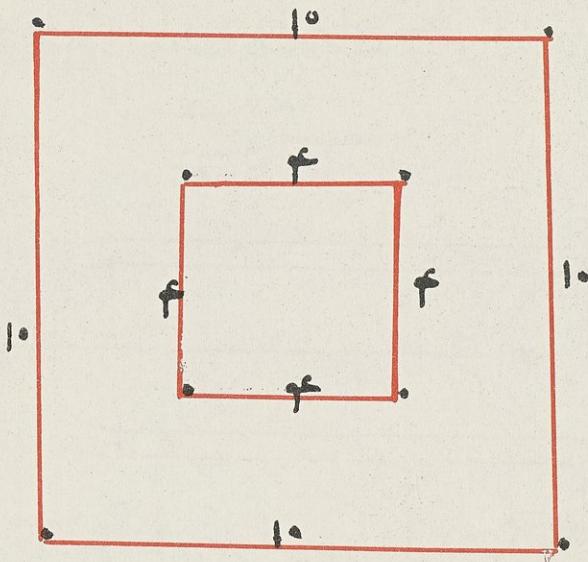
له طول آن درینه مجموع هر دو قویش
 زنگ مشکل از جی است له طولش
 ۳ بیست کذاست و توس خارجی حداکثر
 کذاست و توس خالش بازده کذاست
 و غلط که پیا ند و توس است بک کذاست

برین صورت

طریق مساحت آن بود که هر دو قویش
 جمع کنیم بیست و پنج بود و نیمه آن داراده
 و نیم باشند در طولش نیم که بیست است
 ۱۲ دو بیست و پنجاه بود و سه در عصیر نیم
 که بکراست همان دوست و پنجاه
 ۱۵ و این مساحه از جمیع باشد و الله اعلم

نَفْسُ السَّطْحِ الْمُتَدَاخِلِ وَالرَّسْطْحِي بَاشْكَنْ
 يَـ دَرِيمَان سَطْحِي دِيلَرَوْز وَتَوْخُولِي
 كَـ هَـ يَـ كَـ سَطْحِ رَامِسَاحَتْ لَـ كَـ نَـ يَـ بَـ اـ نَـ كَـ سَطْحِي
 دِيلَرَدَرَان رَوْز بَـ يَـ نَـ صَورَتْ

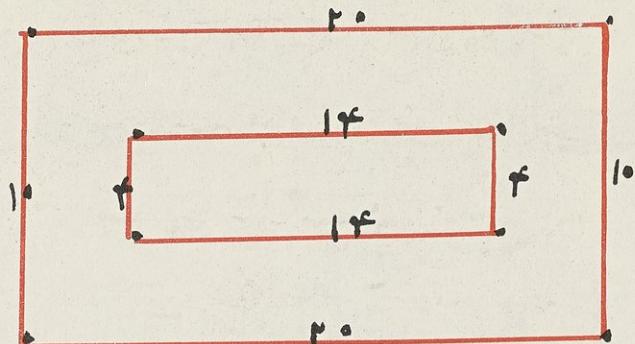

طَرْقَ أَنْتَ لَهْ نِيَهْ فَضْلِ مِيَانْ جَهَازْ
 وَدَهْ بَـ كَـ يَـ رَـ وَـ آـ نَـ سَـ بَـ وَـ دَـ نِيَهْ
 مَجْمُوعْ جَهَلْ وَ شَانِزَدَهْ بَـ لَـ يَـ رَـ يَـ سَـ يَـ سَـ
 وَهَشْتَ بَاـ شَـ دَـ وَـ اـ رَـ نَـ صَـ فَـ مَـ يَـ جَـ طَـ هَـ دَـ وَ
 سَطْحَ أَنْتَ دَرِسَهْ زَنِي هَشْتَاـ زَدَوْ جَهَارَوْزْ

۱۴

۱۵

داین مساحت نضل است میان هر دو سطح
داین معنی در مقواست نیز باز آید $\frac{ه}{ه}$
راکر مربع مستطیل باشد بین صورت

طریق مساحت آن بود که نیمه نضل
میان هر دو طول بزرگی و انسه
باشد و بس هر دو محیط جمع کنی نو د
وشش بود و نیمه آن بر کرت جمل و هشت
باشد و در سه زنی صد و جمل و جهار
باشد و انساحة آن بود **٥ داما**
مساحة برگه وجوان همانست مساحة
مجسمات مثل جون کوین برگه که

مولشد لبود و عرض دلز و عشق
 دل ز ساحت آن جند با شد طبقش
 آن بود له طولشد عرض نیم صد اشد
 در عشق نیم هزار بود و اساحت
ف

نسمة الأرض

آل ز من مستطیل باشد و خواهیم که
 سیل آن یا حصار یک باخ یک با جزوی
 دیگر معلم ازان باز بیم از بهتر شخصی
 طبق آن باشد که از عرض بر شط
 پرون او بیم و در جله طول بود دیم
 یا از طول آن جزو پرون او بیم
 و در جله عرض بود دیم شاله
 رسین هست که طول آن نصت است از
 هرجانی و عرض حمل است از هرجانی

۱۲

۱۵

دخواهيم له شش لکت بیرون او ریم از
 جمل سدس بیرون آوریم و آن شش و
 ۳ جهار دانک بود و این قدر در جمله طول
 بیوت دهیم و یا ز شصت شش لکت بیرون
 او ریم و آن ده باشد این قدر در جمله
 ۴ ب هنا بیوت دهیم و صور شش ایست

ستون

	من	بین	من
	عشره	سدس الفعل	من

ستون

۱۲ دا کر خواهیم که ازین فریز دلو بخ
 بیرون آوریم مساحت خود بخ برگیریم
 و بر جمل قسم شنیم الک خواهیم که از
 ۱۵ جمله بخود ببعضی از شصت بیوت دهیم آنچ

پر دن آید از شفت باز بیم و از عرض
 جهل بوت دهیم وال خواهیم کله از
 جمله شفت در بعضی از جهل بدیم
 مساحة دلکوچ بر شفت قشت کنیم
 و آنچه پرون آید از جهل باز بیم
 و در طول شفت بوی دهیم سر صفت

پنجه

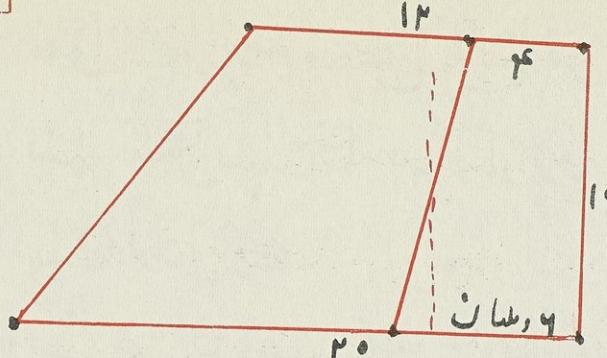
کله

راکر یک عرض بست بود و تقابلش
 دو ازده باشد و جانبی کلرده بود و
 خواهیم کله سیک لاجهاریک لاج روی دیگر
 ازان باز بیم آن حجز و از هد و جانب

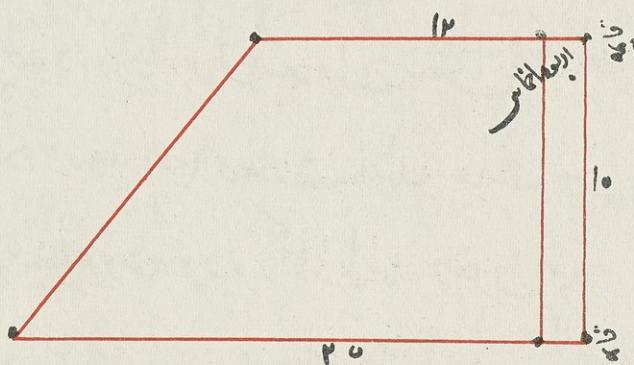
۱۲

۱۵

متوازن باز بريم و خطی از یکن معاپلش
 کشیم ~~مثل~~ سیک خواستیم که باز بريم
 سیک دوازده برکیرم و آن جهار را شد
 و سیک بیست برکیرم و آن شر و جهار داند
 بود و خطی از سر جهار سر شر و جهار داند
 کشیم و در جمله جانب عشره بود هیم
 والر خواهیم که امتحان آن لینیم مساحة
 زیرین برکیرم و آن صد و شصت باشد
 زیرا یک نیمه بیست برکر فیتم و آن ده است و
 نیمه دوازده برکر فیتم و آن شر اس جمله
 در ده زینم صد و شصت باشد سیک آن
 بنجاه و سه و دو داند باشد و جون نیمه
 جهار و نیمه شر و جهار داند که بفتح و دود
 باشد دوده زینم هم بنجاه و سه و دو داند
 بود و صورت ش ایست ۵

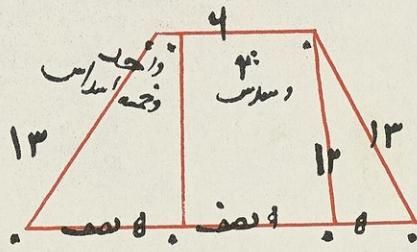
وَلَرْخَواصِيم لَه دُوكُوجَازَان بَاز بِريم
ساحَت دُوكُوخ برانجابت قشت كِيم
ـ لَه هر دوزا دِيه قا يه برانت هر انجيرون
ـ آين بَذان قدر از هر دو متوازَت بار بِريم
ـ وَآن قدر در يز صوت جهار محس بِشد مثاله

وَلَرْزِيرْن وَجَاجِين بِشد لَه ثلث ياربع
ـ ياجند قفيز معلوم ازان بِرون آور بِريم

علدران یکی ناشد و بایزد که مساحت آن
 قدر کرده شود خالکشان رین نوشه علم
 شک و آن آشت که نیمه هرد و متوازن
 در عود ز تند آنج حاصل آید مساحت
 و جوز خواهیم یا سیک ازان بر کلیم
 از درازانه از بھنا طبق آشت که سیک
 مساحت ش بر عود قست لین آنج یرون
 آید بد و نیمه لین و مضاعف کنیم بمنصف
 از مضاعف بجا هایم آنج بانداز درازیم
 هرد و متوازن بذان قدر یرون و دریم
 و از لوتا ه تین هرد و متوازن بقدر
 نیمه آنج از قسمت بیرون آمد یرون و آوریم
 و خط بکشیم **مثال** آن برعی است
 که لوتا ه ترجیحت شش لزاست و دراز تین
 جانب متوازن آن شانزده لز و هر ضلع

از هر دو هال سیزده است عمود شد و از ده
 باشند و مساحت صد و سی و دو بود و سیک
 آن جمل و جوار باشد این را بر عمود شد
 قسمت کنیم که دوازده است سه وجوار دانک
 بیرون آیند بد و نیم کلینم مکن و بخدا نکن و د
 و سه وجوار دانک مضافع کلینم هفت د و دانک
 بود آن منصف از مضافع بکاهانیم
 بیخ و نیم بانک بد انتیم که از جانب موازن
 دلاز تر بیخ و نیم هر می بازند لرفت و از جانب
 کوتاه تر بیکنی و بخدا نکن تا جون جمع کرد و شود
 نیمه مجموع سه وجوار دانک بود سه خطت
 از سریک و بخدا نکن سه بیخ و نیم کشیم هر صورت

و مساحت شجهل و جهار بود و امتحانش

آن باشد که مساحت باغ بلند اکبر

هر دو مساحت خندان مساحة جمله

بود درست باشد و الا انه ه

واکر خواهیم کرد سیک آن زین

از بھنا پیرون آوریم نه از دراز ا

طرق آن باشد که هر کیم متوازین

در مثل آن زین و اندک از پیشتر سفکنیم

آنچه باشد بر سه قسم کنیم و مربع لو تا ه تر

بر سیک افزاییم جذر آنچ حاصل شود

خط فاصل بودیان هر دو متوازی

شاک آن مربع و جناحین داریم

که میک طلب موازی جهار است و دوم سیست

و هر ضلع ده است و می خواهیم که سیک

از آن باز بزیریم و ملکت در لترین جانب

موافق لزمت لک بلایم طبقش آن شد
 کاچهارد رجها رزیم دیست ریست نیم
 و کمتر از بیست ریست نیم سیصد و
 و هشتاد و چهار باند سیک آن برلیم
 زیرا کی میخواهیم که بسه قسم بلایم واکر
 برع آن بیرون خواهیم آورد ن بر جهار
 قسم نیم و جون برسه قسم نیم
 صد دیست و هشت بیرون آین مربع کوتاه تر
 که شانزده است برابر افزا ایم صد و چهل
 و چهار باشند خذرا ک دوازده است
 خط فاصل بود بیان سیک و دو سیک
 و چون خواهیم که عمود شد لایم کوئیم این
 بربع است دوچنانچه که هدوچا بسب
 متوازن کی جهارت و پل حدازده و هر
 ضلع بیخ است عمود شر سه بود بر قیاس

۳

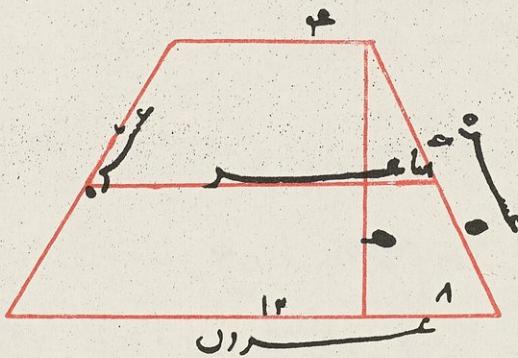
۶

۹

۱۲

۱۵

آنچ کفه شد و جون خواهیم که هشت
 باینم سه درینه هرد و متوازک زنیم
 که آن هشت است مست و خواربود ۵
 والرخواهیم که نیمه آن بیرون آوریم
 بر دو قسمت کنیم آنج بر سه قسمت کردیم
 و صورت ش ایست ۶

والرخواهیم ما باینم کی ازان جانب
 که ده بود جمله درین سیکفت
 ده در خط فاصل زنیم که دوازده است
 صد و بیست بود اینرا بر هرد و متوازک
 که بیست و چهارست قسمت کنیم بع پیروز آن ۷

والخواهيم که تانعيب سیکل از عمود
 بدانیم شر لاجله عودست در خط
 واصل زنهم که دوازده است هفتاد و دو
 بود برهه دو متوازن کا است وجهاست
 قست کیم سه یرون آید و انقدر تلش
 از عموده **والخواهيم که از شلاق**
تسارع الصلع یا متسارع الساقین
یا مختلف الصلع سیکل یا جواریک یا
 جزوی یک یرون آوریم طبق آن
 باشد که هر ضلع له خواهيم بر صحراج آن
 جزو له میخواهيم **قسمتیم** آنقدر
 از قاعده یرون آوریم و خطی ازان
 بر اویه بلند تر کشیم **مشالش** مثلثات
مختلف الصلع یک ضلع از و بازده و دنم
 سیزده و سیم جوارده و خواهيم که

۴

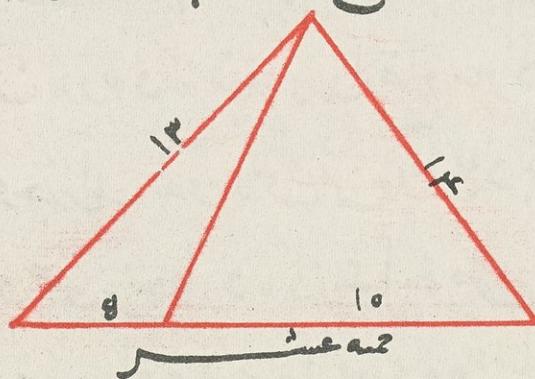
۶

۹

۱۲

۱۵

سیکل آن بدر از اپیر و آوریم باز ندہ بر
 مخرج سیکل کا سه است قسم ستون بخ
 بیرون آیند آن قدر بخ است از سر ضلع
 باز ندہ بیرون آوریم و خطی ازان بلاوه
 کشیم آن فدر سیکل میں ما شد و محیف
 دبع و حسن و غیرہ قام کندہ و ال رسیدہ
 یا حواردہ برسه قسم ستون رو باشد
 ولیکن مایند یا از ضلع وی باز بزند و صورتی

۱۲

والد خواهیم کہ از بن مثلث جزوی از
 هفتاً مثلث بیرون آوریم مثلث یاریع یا
 آن جزو کا خواهیم جناہ ک عمود را

۱۵

سیزده طبق آن باشد که هر ضلع در مثلث
 اوزیم و لذمبلع آن جزویرون آوریم
 که خواهیم تا جزر آن آن قدر بود که با زان
 جزو رسند از هرجایی مثالث می خواهیم
 که ازین مثلث یا پادگرد شد نیمه بیننا
 بیرون اوریم سیزده در مثلث نیم
 حد و صفت و نه بود نیمه آن برکلیم
 هشتاد و جهار و پیم باشد جزر آن
 آن قدر بود که بینیه رسنارضاع سیزده
 و جزر آن نه و سه و نیم هست بود بقدر
 و سیزده جهار ده در مثلث خویش نیم
 و نیمه مبلغ برکلیم و آن بود و هشت باشد
 جلد شکه نه و هشت تسع بود بقدر
 آن قدر باشد که بینیه رسند از جانب
 مطلع جهار ده که و هجده بیان زده در باز پرده

۳

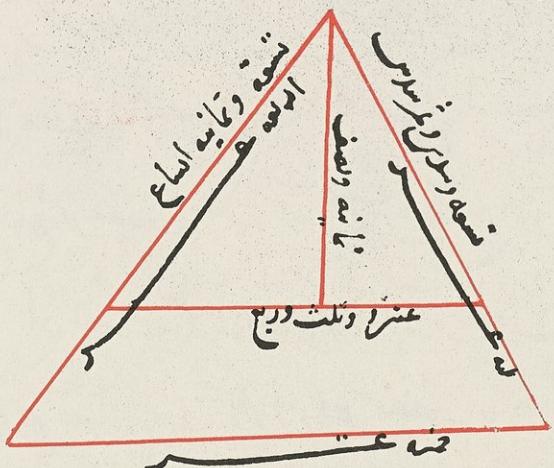
۴

۹

۱۲

۱۵

زیم و نیمه مبلغ برکیم صد و دوازده
 و یم باشن جذر آن قاعده نصف بود
 که پیر دن اور دیم و این جذر ده زیم و
 نیم آنک بود بتقریب ~~والر خواهیم~~ که حصه
 آن از عمود بیلیم و عمود دوازده است
 نیمه مربع دوازده برکیم و آن هفتاد و دو
 است جذر آن قدر همود است و آن هشت
 و یم بود بتقریب و صورش ایست

والر خواهیم که از زمین قایم الزوايا
 متسانی الاصلع یا غیر متسانی الاصلع

راهی هر دن او ریم از مهنا یاد را ز آزمین
 که میان سه ترا جهارت آن باخ غن بود
 یاخذ آنک ماشند طرق شان بود
 که از قلع که میخواهیم کی بیهنا را ^۳
 ازان بر کیریم دران علد سهام
 ز نیم کی زمین بران سهام قسمت
 خواهیم لرد و بس عذر راه ازان
 بیعکنیم آنچ باند مقسوم عليه باشد
 و سر تدر مساحة در علد و رثه ز نیم
الآن بیک آنک راه بروی است
 و مبلغ بر مقسوم عليه قسمکنیم انجیرد
 آیند از قسمت طول راه بود چون طول ^۹
 و عرض معلوم شد باقی زمین مقسوم بود
 میان اشان بونرا پیرون خذلی تعایله
 مثالقت کر میز هست بیت کرد رسک ^{۱۲}
^{۱۵}

و می خواهیم که آن افتد لینم بیان شد برادر
 و راهی از بیان باز بیم یعنی دو خواز
 ۳ وارجنبی سی خواست باز خواهیم
 بودن و می خواهیم تا باینم یا طولانی
 را می خواست طرق آن بود که بیس
 درسه زینم نویز بود عرض راه که دو لذت
 ۶ است از آن یعنی هشتاد و هشت کامند
 و این مفهوم علیه خواهد بود که دائم
 و سفر رحایخ کل ششصد است در دوزینم
 ۹ و آن عدد برادر راست آن میلت که راه
 بروش هزار و دویست باشد و آن بیه
 ۱۲ آن در در و می باشد زد که مهر بیان د و تن
 خواهد بود و بی هزار و دویست بر
 هشتاد و هشت قسم یعنی آنج یهون
 ۱۵ آیند دلزا آ راهست و آن بیزده و هفت

جز و باشد از یازده جزو از یک کند
درینه دوازد و عرض شان قلم می است
و طول شان قلم سنت است و مساحت
بیست و هفت و سه جزو از یازده جزو باشد
و مساحت جمله زمین ششصد است و جون
مساحت راه ازان ^{نمایم} بانصد و هفتماد
و دو و هشت جزو از یازده جزو باشد
نصیب هر یک صد و نود کروده جزو از
یازده جزو از یک کن باشد بین صفت
لعنون

مساحت	مساحت
۱۹۰	۱۹۰
۱۰	۱۰
۱۱	۱۱
۱۲	۱۲
۱۳	۱۳
۱۴	۱۴
لعنون	لعنون
مساحت صد و نود و ده جزو از یازده جزو	

و انتخانش آن بود که نصیب زیر ترا مساحت
بکنند که برابر هر یک از نصیب ^{نمایم} کانه بود راست
بانصد و الیله و ایه تعالیع اعلم

بـلـاـكـ مـقـوـدـ اـزـ يـعـ بـلـ عـنـ اـسـتـ وـالـ
 لـتـحـ رـمـسـاـحـةـ بـسـيـارـ كـرـدـهـ اـنـ وـآنـ
 سـنـ آـفـتـ يـقـاسـ مـاـنـ جـونـ قـمـتـ مـكـتـهـ
 وـغـرـفـهـ دـرـ مـلـكـيـعـ بـاـشـلـ كـهـ زـيرـشـ دـرـ
 مـلـكـ بـعـدـ وـبـالـآـانـ دـرـ مـلـكـ دـيـگـرـتـ
 وـيـاـ بـالـآـانـ دـرـيـنـ مـلـكـ وـزـيرـشـ دـرـ
 مـلـكـ دـيـگـرـتـ بـجـيـهـ مـعـيـنـ بـعـنـ نـخـنـدـ
 بـشـلـ آـلـ زـيرـتـاـ مـسـتـنـطـرـ كـلـ بـاـشـنـ
 وـاـزـ مـسـتـنـطـرـتـاـ سـطـحـ بـالـادـيـلـرـ دـاـبـودـ
 دـوـسـيـكـ صـاحـبـ زـيرـلـ نـخـنـدـ وـسـيـلـانـ
 صـاحـبـ عـلـورـاـ وـآـلـ زـيرـتـاـ سـطـحـ بـالـادـيـلـرـ
 بـاـشـدـ وـسـطـحـ بـالـادـيـلـرـ دـاـبـودـ بـخـرـاـكـ
 صـاحـبـ مـرـاـكـيـرـنـ دـوـاـنـلـ صـاحـبـ
 عـلـورـاـ وـآـلـ زـيرـتـاـ نـيـهـ اـرـتـقـاعـ

سطح بالا يانو ديلك آن يك را بود سه ربع
 اور آكيرند وربع صاحب علورا والر
 زير يك را باشد و مستظر ديلك را سطح
 بالا سمه را دو سیک صاحب زیر آنند
 دو سیک ديلك آن هر ديلك را واین همه
 خشکي باطل است و منها ذا ابر فساد
 که همچ دليل بران نيت ه و مطر عدل
 آن باشد که تقدیل قيمت بلند و حون
 مملک را قسمت کند که در نيمه آن عزفه
 باشد و در نيمه ديلك باشد به بسته
 که تا جه قدر در نيمت زياده شده است
 بسبب آن عزفه و آن قدر ديلك شرك
 شرك ديلك دهد و همچنان آن در نصیب
 شرك مرآب همایه برانت و در نصیب
 ديلك خواهد بود به بسته بگاه آن همه

۱۲

۱۵

بخند حکم فیمت شنی است که مرآب ^{همایه}
 برانست و بدان قدر زر با وی دهند
^۳ یا ملک بدان قدر دیادت بود ^{بر} تسليم
 دارند و مذین قیاس امثال این می تند
 و قیمت مرد را ^{پایا} نامد بود برعکس املاک
^۴ باید کود نه بقدر مساحت سرایها و دوشه رک
 که ملک یکی باشد و حق ناید پلوی بران
 بود عمارت جمله بر صاحب دیار بود ^۵
^۶ و مخیر عارت سطح ^{ما} ^۷ حق شخصی مع د
 و حق مرآب بران ^{ملک} را بود عارت
 سطح جمله بر صاحب سطح بود ^۸

ص

^۹ ^{۱۰} ^{۱۱} ^{۱۲} ^{۱۳} ^{۱۴} ^{۱۵}
 والشخصی ملکی نفوذ برگشته است ملک
 قیمت است و باره دران ملک با لامدارد یا
 بالا باره ملک دران بود وزیر شد رجای

باشد ساحت آنج قرارست ^{با} مالات ^س بتبغ
 بیا یز کرد زرای جون ملکی فروخته شود
 ساحت معلوم ساحة قرار کرد و شود نه
 ساحة مستظر و سطحه ^و ~~و~~ ^ک ریکتی
 فروخته باشد و مستظر رای سطح تمام شود
 بزار غلام نکند با ^ک ساخت آنج قرار بود
 بر بیل امال تمام کنده بـ ^{بـ} اخر
 بد اسـ ^{تـ} مساحت بـ قرار زین افتـ
 نه بـ عـرفـها و بـ الـاهـاهـ بـ لـیـلـیـکـ جـهـهـ بـ رـیـشـتـ
 سـ باـطـیـ فـرـ وـ شـنـدـ يـاـ خـانـهـ بـ رـیـشـتـ زـیـرـیـ
 دـیـکـرـتـ بـ سـاحـتـ مـعـلـومـ آـنـلـهـ اـنـ جـهـ رـاـ
 وـ آـنـ خـانـهـ رـاـ سـاحـةـ بـ بـیـلـ کـردـ ^و ~~و~~ ^{کـ} رـجـهـ
 نـهـ بـ قـرارـ زـینـ باـشـدـ زـیرـایـ قـزادـ اـنـ جـهـ
 دـایـخـانـهـ بـ بـیـلـ اـمـالـتـ جـیـنـ سـاحـهـ اـنـدـ
 آـکـونـ وـ اـزـینـ قـرارـایـ هـسـتـ خـانـهـ وـ حـجـهـ

خلاف آنکه خود بر قرار اهلی بود و غرفه
 تبع آن باشد و آگر نایع کویند من بنان
 فروختم با مساحته با این درجه مساحت
 کیمند کوئی مساحة بر غرفه پنهان
 و آگر تویند فروخت راضی شیت ترا خیارت
 ۱۰ يا الجارت بلن برایک قرار اهلی بیانند
 نه با آنکه تبع است يا سخن بیعنی ه و آگر
 با ره از علک بیع بالای آن در خانه
 دیگر که باشد و مشترک کویند من هدایت
 ۱۱ که این پر کاره در مکان است بالات آن نیز
 هم در آنست کوئیم چون ندانست ترا مخیز
 خیارت يا الجارت بلن آگر خواهیم یافخ
 عقد کن ه و چون خبز کشید هیچ چیز
 بر پیشان نباشد در راستی نکله داشته باشد
 ۱۲ و خذلمی نعا یا دانای تراست بران ۵

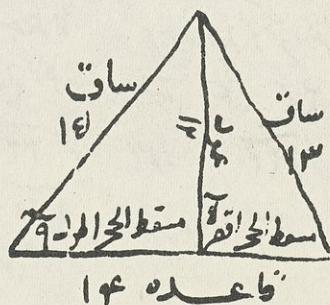
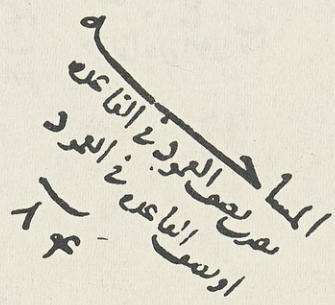
این صفحه و صفحه پشت آن به صورت یک ورق مستقل در متن خطی
بین صفحات ۹۹ و ۱۰۰ قرار داشت:

استخراج مسقط البحار

ما بین موضع ساقیان بر قاعده قیمت آن و خارج نمایه آن را باز بر قاعده
افزایید که نفع آن مسقط البحار طول بود و آن را با هدایت قاعده نقصان
کند تا باقی مسقط البحار اقصر بود به حال موضع مسقط البحار از زیر ضلع
که ملاصقاً است نقصان کند باقی موضع عینه باشد حدودی عینه بود
نمود در نصف قاعده یا لصف عینه در قاعده صوب کند مساحة باشد

مسئلۀ مختلف الاصناع حاد الّه وايا

نال

النوع	القيمة	النوع	القيمة
البطة	١٦٩	البطة	١٣
سهام	٢٣	سهام	١٤
الصقر	١٧	الصقر	١٥
النسر	١٨	النسر	١٦
النسر	١٩	النسر	١٧
النسر	٢٠	النسر	١٨
النسر	٢١	النسر	١٩
النسر	٢٢	النسر	١٧
النسر	٢٣	النسر	١٦
النسر	٢٤	النسر	١٥
النسر	٢٥	النسر	١٤
النسر	٢٦	النسر	١٣
النسر	٢٧	النسر	١٢
النسر	٢٨	النسر	١١
النسر	٢٩	النسر	١٠
النسر	٣٠	النسر	٩
النسر	٣١	النسر	٨
النسر	٣٢	النسر	٧
النسر	٣٣	النسر	٦
النسر	٣٤	النسر	٥
النسر	٣٥	النسر	٤
النسر	٣٦	النسر	٣
النسر	٣٧	النسر	٢
النسر	٣٨	النسر	١
النسر	٣٩	النسر	٠

فهرست اصطلاحات

ترجمه فارسي كتاب الايضاح

* «الف»

ارتفاع - ۱۳۶ - ۱۳۷ - ۱۳۸

ازج - ۱۴۰ - ۱۴۱

«بمثیل ازجی است که طولش بیست گز است» ص ۱۴۱

استخراج عمود - ۱۳۱

«و استخراج عمود خود پیش ازین نوشته شد» ص ۱۳۱

افزودن - ۹۷ - ۱۰۰ - ۱۰۴

«... پنجاه و شش بماند بر قاعده قسمت کنیم چهار بیرون آید بر قاعده

افرائیم» ص ۹۷

براافزودن - ۱۳۶ - ۱۳۸

«پس مساحت آنج براافزودیم که آن شش و چهار دانک است ...»

ص ۱۳۸

افکندن - ۹۲ - ۹۸ - ۱۰۱

«چهار از چهارده بیفکنیم» ص ۹۸ اقل از اکثر افکندن - ۱۱۹

اندک از بسیار افکندن - ۹۵ اندک از بیش افکندن - ۱۰۰

اندک از بیشتر افکندن - ۱۵۱ کمتر از بیشتر افکندن - ۱۰۴

بازافکندن - ۱۳۶

«پس مساحت آنج براافزوده باشند بکنند و مبلغ آن از مبلغ جمله

بازافکندن» ص ۱۳۶

در افکندن - ۱۰۰

«سنگی از سر ضلع شانزده و ضلع دوازده در افکند بر ضلع بیست تا

مسقطالحجر پیدا گردد» ص ۱۰۰

ه در مورد اصطلاحاتی که در صفحات مختلف تکرار شده است به ذکر شماره

یک یا چند مورد اکتفا رفت.

انگشت - ۸۹

« هر انگشتی قدر شش جو بود پشت و شکم با پشت و شکم یکدیگر
نهاده » ص ۸۹

« ب »

باره - ۱۶۳

باز بربندن - ۱۱۱ - ۱۴۴ - ۱۴۶
و مثلثی قایم الزاویه از آن باز بربند » ص ۱۱۱

باز دست آوردن - ۱۰۴ - ۱۰۵

و اگر خواهیم مستقطعبالحجر باز دست آوریم » ص ۱۰۴

برآوردن - ۱۲۶

« یکی آنکه از میانش مثلثی متساوی الساقین برآورند » ص ۱۲۶

برگرفتن - ۹۲ - ۹۳ - ۹۴ - ۹۵

« عشرش نیز برگیر و آن ده بود » ص ۹۴

برسر یکدیگر گرفتن - ۱۲۵

« مساحتش آن باشد که هشت و دو برسر یکدیگر گیرند » ص ۱۲۵

بسر یکدیگر بردن - ۱۲۰

« یازده در یازده زنیم که آن پنج و شش است و دوازده در دوازده

و بسر یکدیگر بربیم » ص ۱۲۰

بیرون آمدن - ۹۷ - ۱۰۰ - ۱۰۴

« ... صد و دوازده بماند قسمت آن کنیم بر قاعده پنج و سه خمس بیرون

آید » ص ۱۰۴

بیرون آوردن - ۱۴۴ - ۱۴۵ - ۱۵۱

« سیکه آن زمین از پهنا بیرون آوریم » ص ۱۵۱

« ت »

تیخم - ۹۰

- « و ده کومج کریوین بود که آن را یک تخم گویند » ص ۹۰
- تعدیل بقیمت کردن - ۱۶۲
- « و طریق عدل آن باشد که تعدیل بقیمت کنند » ص ۱۶۲
- تفقطیع - ۱۱۵ - ۱۱۰
- « و مساحت آن الا بتقطیع نتوان کرد » ص ۱۱۵
- تفقطیع کردن - ۱۳۵
- « و دیگر شکلها که ازین جنس باشد آن را تقطیع باید کردن » ص ۱۳۵
- تکسییر - ۹۳ - ۹۴ - ۱۱۸ - ۱۲۴
- « ده در مثل خویش زن صد باشد و ربع صد در ثلثه اربعاه زن هزار و هشتصد و هفتاد و پنج بود ، جذرش برگیر و آن چهل و سه و دو دانک است ، بتقریب که تکسییر باشد » ص ۹۴
- تنصیف کردن - ۱۰۶
- « ... و اگر تنصیف کند جذر آن عمود باشد » ص ۱۰۶
- تیزسر - ۱۳۵
- « و اگر جسم مخروط باشد که زیرش بسیط باشد و بالای آن تیزسر »
- ص ۱۳۵
- « ج »
- جذر - ۹۳ - ۹۴ - ۹۵ - ۹۶
- جذر گرفتن - ۹۴ - ۹۳ - ۹۸
- « ... پس ربع مربع ضلع در ثلثه اربع آن زنی و جذر آن برگیری »
- ص ۹۳
- جذر ستاندن - ۱۰۵
- « ... بماند نود و دو و چهار خمس الخمس جذرش بستانیم » ص ۱۰۵
- جریب - ۹۰
- « و ده کومج کریوین بود که آن را یک تخم گویند و جریب نویسنده »
- ص ۹۰

جمع کردن - ۹۲ - ۹۳ - ۹۵

« وجه دوم در مساحت مثلث آن است که جوانب همه جمع کنی » ص ۹۲

جو - ۸۹

« هرانگشتی قدر شش جو بود » ص ۸۹

«خ»

خط فاصل - ۱۰۱ - ۱۰۲ - ۱۰۳ - ۱۰۴

« ... شش که جمله عمود است در خط فاصل زنیم » ص ۱۵۴

خط کشیدن - ۱۱۵ - ۱۴۷ - ۱۴۹

« چنانکه خطی از یک زاویه منفرج بزاویه منفرج دیگر کشند » ص ۱۱۵

«د»

دانک - ۹۳ - ۹۴ - ۱۰۰

« مثلثی است که هر ضلعی از آن ده گز است ، عمودش جذر هفتاد و پنج بود و آن بتقریب هشت و چهار دانک باشد » ص ۹۳

دایره - ۱۲۳ - ۱۲۵ - ۱۲۶

دست - ۸۹

« بیست و چهار رش دستی بود » ص ۸۹

دور - ۱۲۱ - ۱۲۳

« نیمة قطر در نیمة دور ضرب کرده شود آنج بر سد مساحت باشد »

ص ۱۲۱

«ذ»

ذراع - ۸۹ - ۹۰

« ذراع شش قبضه باشد » ص ۸۹

ذوات الاضلاع - ۱۳۰

ذو جناحین - ۱۴۸

و اگر زمین ذو جناحين باشد » ص ١٤٨

«ر»

رد کردن - ١٣٥

و دیگر شکلها که ازین جنس باشد آنرا تقطیع باید کردن و ردآن
با مثلثات یا مربuat یا مقوسات باید کرد » ص ١٣٥

رسیدن - ١٠٣ - ١٠٩ - ١١٤ - ١١٦ - ١٢١

آنچه بر سر مساحتمش باشد » ص ١٠٩

رش - ٨٩ - ٩٠

قصبه شش رش بود » ص ٩٠

«ز»

زاویه - ٩١ - ١٠٠ - ١٠٣

(زاویه) حاد - ٩٩ - ١٠٠ - ١٠٢

زاویه قائم - ٩١ - ١٠٢

زاویه قایمه - ١١٠ - ١٤٨

زاویه منفرج - ٩١ - ٩٩ - ١٠٠

زدن - ٩٢ - ٩٤ - ٩٥

ده در مثل خویش زن صد باشد » ص ٩٤ بعضی در بعضی زدن - ٩٥ - ٩٩

١٠٧ در مثل خویش زدن - ٩٢ - ٩٣ - ٩٤ در مثلش زدن - ٩٥ - ١٥٦

در یکدیگر زدن - ١٠٣ - ١٣٢ زیر در بالا زدن - ١٣٧

زيادت داشتن - ٩٥

... و بهيني که چند زيادت دارد بر هرجاني » ص ٩٥

زيادت کردن - ١١٩ - ١١٧ - ١٢١

و اگر دور در مثل خویش زند و سه ربع بر مبلغ آن زيادت کنند »

ص ١٢١

«س»

ساباط - ۱۶۴

«اگر حجره بر پشت ساباطی بفروشند» ص ۱۶۴

سدیگر (سه دیگر) - ۱۱۰

السطح المتداخل - ۱۴۲

سمک - ۱۴۰

«اگرخواهی که محیط ستونی گرد بدانی بی سطح قاعده آن دوران قاعده

در قدر سمکش زن آنج برآید قدر محیط بود» ص ۱۴۰

سمم - ۱۲۵ - ۱۲۶ - ۱۲۸

«و نیمه آن که پنج است در سهم زند» ص ۱۲۵

سیک (سه یک) - ۹۴ - ۱۳۷ - ۱۴۴

«ش»

شبیه معین - ۱۱۳ - ۱۱۵

«اما نوع پنجم از مربuat شبیه معین است» ص ۱۱۳

شكل طبی - ۱۳۴

شكل هلالی - ۱۲۹

«ض»

ضرب کردن - ۱۲۱ - ۱۳۷ - ۱۳۸

«و بالای آن ضرب کنیم در زیرش» ص ۱۳۷

ضعف - ۱۳۱

«و آن ضعف هر ضلعی باشد» ص ۱۳۱

« ط »

طول - ١٠٩ - ١٠٨ - ١٠٧

« ع »

عرض - ١٠٩ - ١٠٨ - ١٠٧

علو - ١٦٢ - ١٦١

« دوسیک صاحب زیر را نهند و سیکی صاحب علو را » ص ١٦١

عمق - ١٤٤ - ١٣٥

عمود - ٩٦ - ٩٥ - ٩٣ - ٩٢

« غ »

غلط - ١٤١

« و غلط که میان دوقوس است یک کثر است » ص ١٤١

« ف »

فضل - ١١٤ - ١١٦ - ١٤٢ - ١٤٣

« طریق آنست که نیمه فضل میان چهار و ده بزرگی و آن سه بود »

ص ١٤٢

فضل داشتن - ٩٩ - ١٠٢

« و به بینیم که چند فضل دارد بر هر جانبی » ص ١٠٢

فضله - ١٢٧

« و پس مساحت آنجه فضله باشد برین قوس بزرگ کرده شود » ص ١٢٧

« ق »

قاعده - ٩٧ - ٩٦ - ٩٥ - ٩٣

قبضه - ٨٩

« قبضه چهار انگشت بود » ص ۸۹

قسمت کردن - ۹۷ - ۱۰۰ - ۱۰۴ - ۱۱۷

« و اندک از بیش بیفکنیم صد و دوازده بماند بر قاعده قسمت کنیم »

ص ۱۰۰

قصبه - ۹۰

« قصبه شش رش بود » ص ۹۰

قطر - ۱۱۳ - ۱۱۲ - ۱۰۸ - ۱۰۷

قطر بزرگتر - ۱۱۲ - ۱۲۰

قطر درازتر - ۱۲۰

قطر کوچک - ۱۳۰

قطر کوچکتر - ۱۱۲ - ۱۲۰

قفيز - ۹۰ - ۱۴۸ - ۱۶۳

« و شش دست یک کومج باشد که آن را قفيز خوانند » ص ۹۰

قوس - ۱۲۵ - ۱۲۶ - ۱۴۱

قوس خارج - ۱۴۱

قوس داخل - ۱۴۱

« ک و گ »

کاستن ۱۳۸

« بدا نستیم که درقدر هردو کز و نیم یک کز بکاسته است » ص ۱۳۸

کاهانیدن - ۱۱۲ - ۱۱۹ - ۱۳۸ - ۱۴۹

« و از مربع ده که صد است بکاهانیم سی و شش بماند » ص ۱۱۲

کره - ۱۳۹ - ۱۴۰

کریو - ۹۰

« و ده کومج کریوی بود که آن را یک تخم گویند و جریب نویسنده »

ص ٩٠

كومج - ٩٠ - ١٤٦ - ١٤٨ -

» شش دست است « ص ٩٠

«م»

مبلغ - ١٠٧

و يکي ديگر آنکه ضلعها بعضی در بعضی زنی ، جذر آن مبلغ مساحت

باشد» ص ١٠٧

مثلث - ٩٠ - ٩١ - ٩٢ - ٩٣

مثلث قائم الزاوية - ١٠٣ - ١١٦

مثلث متساوی الأضلاع - ٩٠ - ٩١

مثلث متساوی الساقين - ١٢٦

مثلث مختلف الأضلاع - ٩٩ - ١٠٢

جسم - ٩٠

مجسمات - ١٣٥ - ١٤٣

و اما مساحت بر که و جوی همانست که مساحت مجسمات » ص ١٤٣

محیط - ١٢٠ - ١٢١ - ١٢٢

محیط بودن - ١٠٠ - ١٠٣ - ١٠٧

مخرج - ١٥٤ - ١٥٥

که هر ضلع که خواهیم بر مخرج آن جزو که می خواهیم قسمت کنیم »

ص ١٥٤

مخروط - ٩٠ - ١٣٥ - ١٣٦

مخروط محددلراس - ١٣٨

» باید که پنج کز بر سرش افزاییم تا مخروطی محددلراس گردد» ص ١٣٨

محصر - ۹۰

مدور - ۹۰ - ۱۲۱ - ۱۳۵

مدورات - ۱۲۰

مربع - ۹۰ - ۱۰۸ - ۱۱۰ - ۱۰۹

مربعات - ۱۰۷ - ۱۰۹ - ۱۱۲

مربع ذو جناحين - ۱۵۱ - ۱۵۲

مربع قائم الزاوية - ۱۱۱

مربع قائم الزوايا - ۱۱۶

مربع كردن - ۱۰۱

و هر قسم که خواهیم ازین هر دو مربع کنیم » ص ۱۰۱

مربع مستطیل - ۱۴۳

مربع معین - ۱۱۲ - ۱۱۳

مساحت - ۹۱ - ۹۲ - ۹۳ - ۹۴

مساحت کردن - ۱۱۶ - ۱۱۴ - ۱۱۱ - ۱۰۰

و مساحت آن چنان باید کرد » ص ۱۰۰

مستطیل - ۱۴۴

مستنطر - ۱۶۲ - ۱۶۱ - ۱۶۴

اگر زیر تا مستنطر یکی را باشد و از مستنطر تا سطح بالا دیگری را

بود » ص ۱۶۱

مسدس - ۱۳۰ - ۱۳۲ - ۱۳۳

مسدس مختلف الاصلاع - ۱۳۴

مسقط الحجر - ۹۷ - ۱۰۰ - ۹۸ - ۱۰۱

« و عمودش دانسته نگردد الا بمعرفت مسقط الحجر » ص ۹۷

مضاعف - ۱۴۹ - ۱۵۰

« منصف از مضاعف بکاهایم » ص ۱۵۰

مضاعف کردن - ۱۰۶ - ۱۴۹

« آنج بیرون آید بدونیمه کنیم و مضاعف کنیم » ص ۱۴۹

مطلوب - ۹۰

مقطع کردن - ۱۱۴ - ۱۳۳

« و طریق دوم آن بود که مقطع کنند بدو مثلث » ص ۱۱۴

مقطوع (نوعی مربع) - ۱۱۰

مقوس ۹۰

مقوسات ۱۳۵ - ۱۴۳

همسوحات - ۹۰

« و هموحات خالی نباشد از مثلث و مربع و مدور ... » ص ۹۰

منصف - ۱۴۹ - ۱۵۰

« منصف از مضاعف بکاهایم » ص ۱۵۰

«ن»

نقسان کردن - ۱۰۵ - ۱۰۶

« و عمود چنان بازدست توان آورد که مربع نیمة قاعده از مربع یکی

از ساقین نقسان کند » ص ۱۰۵

نقسان گرفتن - ۱۳۸

« زیرا که پنج کز دوکر نقسان میگیرد » ص ۱۳۸

«۹»

و تر - ۱۲۵ - ۱۲۶ - ۱۲۷

«۱۰»

هفتیک (= هفت یک) - ۱۲۱ - ۱۲۲ - ۱۲۳

انتشارات بنیاد فرهنگ ایران

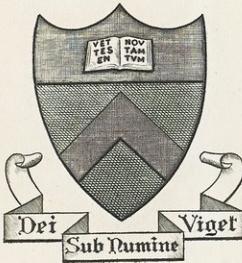
منتشر گوده است

<p>۲۷ - اخبار الطوال ۲۵۰ ریال</p> <p>۲۸ - تاریخ بیداری ایرانیان (بخش اول)
۳۰۰ ریال</p> <p>۲۹ - فرهنگ‌هزار شاهای پهلوی ۴۰۰ ریال</p> <p>۳۰ - خوابگزاری ۳۰۰ ریال</p> <p>۳۱ - فتوح البلدان ۳۰۰ ریال</p> <p>۳۲ - داستانهای دل‌انگیز ادبیات فارسی
۲۰۰ ریال</p> <p>۳۳ - عقاید و رسوم عامهٔ مردم خراسان ۳۵۰ ریال</p> <p>۳۴ - فاصله خسرو و اسماعیلیان ۲۵۰ ریال</p> <p>۳۵ - داستانهای دل‌انگیز (جیبی) ۳۰ ریال</p> <p>۳۶ - ضمیمهٔ درس تاریخ زبان فارسی ۵۰ ریال</p> <p>۳۷ - زین الاخبار ۵۰۰ ریال</p> <p>۳۸ - ترجمهٔ مفایع العلوم ۲۵۰ ریال</p> <p>۳۹ - سفر نامهٔ ارمستان و مازندران ۲۵۰ ریال</p> <p>۴۰ - مفتاح النجات ۲۵۰ ریال</p> <p>۴۱ - دستور زبان فارسی میانه ۳۰۰ ریال</p> <p>۴۲ - التصفیة فی احوال المتصوفة ۳۵۰ ریال</p> <p>۴۳ - یاداشت‌های سیاسی علاء‌الملک ۱۵۰ ریال</p> <p>۴۴ - آئین شهرداری ترجمهٔ معالم القر به
۱۵۰ ریال</p> <p>۴۵ - زبان‌شناسی زرکوب ۱۵۰ شمیز ۸۰ ریال</p> <p>۴۶ - تاریخ گیلان و دیلمستان</p> <p>۴۷ - طریق قسمت آب</p> <p>۴۸ - مجموعهٔ مقالات ایران‌شناسان</p> <p>۴۹ - یونانیان و بربرها</p> <p>۵۰ - شاه اسماعیل صفوی</p> <p>۵۱ - الایضاح</p> <p>۵۲ - سمک عیار</p>	۱ - تفسیر قرآن پاک ۲۰۰ ریال ۲ - الابنیه عن حقایق الادویه ۴۰۰ ریال ۳ - فرهنگ اصطلاحات نفت ۴۰۰ ریال ۴ - صوره‌الارض ۲۰۰ ریال ۵ - ترجمهٔ تاریخ طبری ۶۰۰ ریال ۷ - سفر نامهٔ ابن‌فضلان ۱۵۰ ریال ۷ - شمارنامه ۱۵۰ ریال ۸ - استخراج آبهای پنهانی ۶۰ ریال ۹ - نظری به فلسفهٔ صدرالدین شیرازی «ملاصدرا» ۱۰۰ ریال ۱۰ - کتاب الاغراض الطبلیه ۷۰۰ ریال ۱۱ - وزن شعر فارسی ۱۰۰ ریال ۱۲ - ترجمهٔ میزان الحکمه ۱۵۰ ریال ۱۳ - دستور الوزراء ۳۰ ریال ۱۴ - یواقیت العلوم ۱۵۰ ریال ۱۵ - السامی فی الاسامی ۵۰۰ ریال ۱۶ - تفسیر قرآن کریم ۵۰۰ ریال ۱۷ - واژه‌نامهٔ بندesh ۵۰۰ ریال ۱۸ - تحریر تاریخ و صاف ۲۰۰ ریال ۱۹ - بهجت الروح ۷۰ ریال ۲۰ - المرقة ۲۵۰ ریال ۲۱ - تاریخ پادشاهان و پیامبران ۱۵۰ ریال ۲۲ - شرح کتاب التعرف لمذهب التصوف ۳۰۰ ریال ۲۳ - رسوم دارالخلافه ۱۰۰ ریال ۲۴ - تاریخ زبان فارسی ۵۰ ریال ۲۵ - منظومهٔ درخت آسوریک ۱۵۰ ریال ۲۶ - فرهنگ پهلوی به فارسی و فارسی به پهلوی ۳۰۰ ریال

بزودی منتشر می‌شود :

۱۷ - وقوع گوئی در شعر فارسی	۱ - تاریخ بیداری ایرانیان (مقدمه و شرح حال مؤلف)
۱۸ - کانی‌شناسی	۲ - مخارج المحروف
۱۹ - راهنمای ادبیات فارسی	۳ - البلغه
۲۰ - ترجمة تقویم الصحو	۴ - واژه‌نامه مینوی خرد
۲۱ - ترجمة بهجت الروح	۵ - تنسوخ نامه
۲۲ - همای و همایون	۶ - ترجمة صور الکواكب
۲۳ - تاریخ بیداری ایرانیان (بخش دوم)
شامل جلد‌های ۵-۴	۷ - ترکستان نامه
۲۴ - تاریخ رویان	۸ - هدایة المتعلمین فی الطب
۲۵ - تحفة البهادر	۹ - شیراز نامه
۲۶ - دستور الاخوان	۱۰ - فرهنگ اصطلاحات کشاورزی و دامپروری
۲۷ - کتاب‌شناسی ایران	۱۱ - سملک عیار ، دوره کامل
۲۸ - تقویم البلدان	۱۲ - تاریخ زبان فارسی
۲۹ - فدائیان	۱۳ - رساله سرحدیه
۳۰ - منصور حلاج	۱۴ - تفسیر کمبیریج
۳۱ - نادر نامه	۱۵ - لمعة السراج
۳۲ - بدایع الواقع	۱۶ - تفسیر قرآن پاک

Library of

Princeton University.

ازشارات بنیاد فرهنگ ایران
بها ۲۵۰ ریال

Princeton University Library

32101 088431315